

Liahona

Voor ouders van
jongvolwassenen,
p. 34

Brazilië: een eeuw
groei, p. 18

De Heiland zien in
zinnebeelden, p. 52

‘Soms dienen wij als bliksemafleider en moeten wij “de klap opvangen”, omdat we vasthouden aan Gods normen en zijn werk doen. Ik getuig dat we niet bang hoeven te zijn met zijn leer als onze grondslag. We kunnen te maken krijgen met misvattingen, kritiek en zelfs valse beschuldigingen, maar we staan er nooit alleen voor. Onze Heiland “was veracht en van mensen verlaten” [Jesaja 53:3]. Het is onze heilige voorrecht om met Hem stand te houden!’

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, “Standhouden op heilige plaatsen”, *Liahona*, mei 2013, p. 51.

BOODSCHAPPEN

- 4** **Boodschap van het Eerste Presidium: De belofte van harten die zich wonden**
President Henry B. Eyring
- 7** **Huisbezoekboodschap: De goddelijke bediening van Jezus Christus: Voorspraak**

HOOFDARTIKELEN

- 18** **Pioniers in het buitenland: De kerk in Brazilië: de toekomst is eindelijk aangebroken**
Mark L. Grover
De kerk in Brazilië is van een klein immigrantengezin uitgegroeid tot meer dan één miljoen leden.
- 24** **Het Boek van Mormon, de vergadering van Israël en de wederkomst**
Ouderling Russell M. Nelson
Het Boek van Mormon is Gods manier om twee goddelijke doelen te bereiken.
- 30** **Zoals Ammon zijn**
Zou Ammons verhaal u kunnen helpen met het heractiveren van leden in uw wijk of gemeente?
- 34** **Tien tips voor ouders van jongvolwassenen**
Wendy Ulrich
Aan de hand van deze vijf vraagstukken en tien suggesties kunt u uw jongvolwassen kinderen beter gaan begrijpen.

RUBRIEKEN

- 8** **Notities aprilconferentie 2014**
- 10** **Wat wij geloven: We onderwijzen met de macht van de Heilige Geest**
- 12** **Dienen in de kerk: Leiden op de wijze van de Heiland**
Ryan Carr
- 14** **Profeten uit het Oude Testament: Elia**
- 15** **Onderwijzen met Voor de kracht van de jeugd: Werken en zelfredzaamheid**
- 16** **Kerknieuws**
- 38** **Onder heiligen der laatste dagen**
- 80** **Tot we elkaar weerzien: Let op de oever**
Richard M. Romney
U komt niet vooruit als u naar de golven blijft kijken.

OP DE OMSLAG

Voor: foto-illustratie Cody Bell; binnenkant vooromslag: foto © Robert Harding World Imagery/Corbis.

42

- 42** **Volmaakt worden in Christus**
Ouderling Gerrit W. Gong
Kijken naar de volmaaktheid van de Heiland kan ons helpen om perfectionisme te overwinnen en kritiek op onszelf en onrealistische verwachtingen opzij te zetten.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: pluk de paarse bloemen.

- 48** **Goddelijke verbonden leveren sterke christenen op**
Ouderling D. Todd Christofferson
Hoe krijgen we morele en geestelijke kracht?

- 52** **Wat zie je?**
David A. Edwards
Bestudeer de evangelieverordeningen aandachtig. Je ontdekt misschien iets nieuws.

- 55** **Onze plek**

- 56** **Voor de kracht van de jeugd: Werken — wie wil dat nou?**
Randall L. Ridd

- 58** **Leidingen verleggen in modderschoenen**
Raymond M. Allton
Ik was nog aan het uitrusten van mijn ochtendbaantje toen mijn quorumadviseur de oprit opreed.

- 60** **Aangestipt**

- 61** **Poster: Soms zijn dingen niet wat ze lijken**

- 62** **Dienen om de juiste redenen**
Rasem Maluff
Ik had een veelbelovende voetbalcarrière. Moest ik echt op zending gaan?

- 64** **Mormonen geloven wél in God**
Brenda Hernandez Ruiz
Toen ik de vrouw vertelde dat ik mormoon was, wilde ze niet meer met me praten.

70

- 66** **Bijzondere getuige: Hoe kunnen we de Geest waardig zijn?**
President Boyd K. Packer

- 67** **Mijn les over geloof**
Emma R.
Ik leerde iets over geloof door één meloenzaadje.

- 68** **Mijn lichaam is een tempel**
Marissa Widdison
Heb je vragen over je lichaam?

- 70** **Jeugdwerk thuis: Door de doop en bevestiging worden we lid van de kerk**
Jennifer Maddy

- 72** **Ons prikbord**

- 73** **Om te dienen**
Ouderling Eduardo Gavarett
Het water was erg koud, maar ik wilde me toch laten dopen.

- 74** **Vrienden over de hele wereld: Ik ben Pedro uit Brazilië**
Amie Jane Leavitt

- 76** **Voor jonge kinderen: Sarah liep en liep**
Heidi Poelman

- 81** **Portret van een profeet: Thomas S. Monson**

64

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirik, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanese, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

July 2014 Vol. 114 No. 7. LIAHONA (USPS 311)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee ideeën.

FOTO-ILLUSTRATIE CODY BEL

'Volmaakt worden in Christus', p. 42:
stel aan de hand van de leringen van ouderling Gong vragen op voor een waar-of-niet-waar-quiz om de gezinsleden te laten inzien of ze perfectionistische neigingen hebben. U kunt uitspraken gebruiken zoals 'Ik kan gelukkig zijn ook al bega ik vergissingen' of 'Ik vind het moeilijk om anderen te vergeven'. Lees samen wat ouderling Gong ons leert over vertrouwen op de Heiland. U kunt ook de pagina's 173–174 in *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* gebruiken om gepaste doelen te stellen en perfectionisme te overwinnen.

'Mijn lichaam is een tempel', p. 68:
gebruik de vragen in dit artikel om uw kinderen te leren van hun lichaam te houden en het te respecteren. U kunt een gezond tussendoortje, zoals een appel of worteltjes, geven om uw kinderen goede eetgewoonten te leren. U kunt misschien sporten of een buitenactiviteit doen om uw kinderen het belang van een goede gezondheid en uithoudingsvermogen te laten inzien. Spoor uw kinderen aan om een kind of tiener met een handicap in hun wijk of gemeente, of op school te helpen. U kunt ook 'Ik hou van jou' (*Kinderliedjes*, p. 78.) zingen.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen op languages.lds.org te vinden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Avondmaal, 52, 70

Bekering, 18

Bevestiging, 52, 70

Boek van Mormon, 24, 30, 38, 55

Dienen, 12, 56, 58, 62, 73

Doop, 52, 70, 73

Eeuwig perspectief, 42, 80

Familiegeschiedenis, 4, 6, 14, 55

Geboden, 60

Geloof, 48, 67

Getuigenis, 64

Gezin, 34, 39, 40, 41, 80

Heilige Geest, 10, 40, 66

Heractivering, 30, 38

Huwelijk, 41

Jezus Christus, 7, 12, 42

Jongvolwassenen, 34

Lichaam, 68

Onderwijs, 10

Ouderschap, 34

Oude Testament, 14

Pioniers, 18, 76

Profeten, 14, 81

Roepingen, 12

Tempel, 18

Verboden, 24, 48

Verordeningen, 52, 70

Verzoening, 7, 42

Wederkomst, 24

Werken, 15, 56, 58

Zendingswerk, 18, 30, 62, 64

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

DE BELOFTE VAN harten die zich wenden

Mijn moeder, Mildred Bennion Eyring, is in het boerendorp Granger in de Amerikaanse staat Utah opgegroeid. Een van haar broers, Roy, nam de schapenfokkerij van de familie over. Als jonge man was hij regelmatig vele weken van huis. Na een tijdje verloor hij zijn interesse in de kerk. Hij verhuisde uiteindelijk naar Idaho (VS), trouwde en kreeg drie kinderen. Hij stierf op 34-jarige leeftijd toen zijn vrouw 28 jaar was en hun kinderen nog erg jong.

Hoewel Roys kleine gezin in Idaho woonde en mijn moeder naar New Jersey (VS) verhuisd was, zo'n vierduizend kilometer verder, schreef ze hun vaak liefdevolle, bemoedigende brieven. Het gezin van mijn oom noemde mijn moeder liefkozend 'tante Mid'.

Jaren gingen voorbij en op een dag werd ik door een van mijn neven gebeld. Hij vertelde me dat Roys weduwe was overleden. Mijn neef zei: 'Tante Mid zou gewild hebben dat je dat wist.' Tante Mid was jaren voordien overleden, maar het gezin voelde haar liefde nog steeds en ze namen contact met me op om me op de hoogte te stellen.

Ik was geraakt door de rol die mijn moeder in haar familie gespeeld had, net zoals de Nephtische profeten in hun families gedaan hadden door een nauwe band te onderhouden met familieleden die ze tot het evangelie van Jezus Christus wilden brengen. Nephi hield een verslag bij en hoopte daarmee de kinderen van zijn broers te overtuigen om tot het geloof van hun patriarch, Lehi terug te keren. De zoons van Mosiah toonden diezelfde liefde door het

evangelie aan de afstammelingen van Lehi te verkondigen.

De Heer heeft ons de gelegenheid gegeven om voor eeuwig als gezin samen te zijn en die liefde te voelen. Vandaag de dag voelen jongeren in de kerk dat hun hart zich wendt tot hun familieleden. Ze traceren de namen van familieleden die de gelegenheid niet hadden om de heilsverordeningen in dit leven te ontvangen. Die namen nemen ze mee naar de tempel. Als ze de wateren van de doop ingaan, kunnen ze de liefde van de Heer en van de familieleden voelen voor wie ze de plaatsvervangende verordeningen verrichten.

Ik kan me nog steeds de stem van mijn neef herinneren die me opbelde en zei: 'Onze moeder is overleden, en tante Mid zou gewild hebben dat je dat wist.'

Als u verordeningen voor familieleden verricht, reikt u hen liefdevol de hand, net als de zoons van Mosiah en de profeet Nephi. U zult, net als hen, vreugde voelen voor diegenen die uw gift aanvaardden. U zult dezelfde grote voldoening krijgen als Ammon die het volgende zei over zijn zending onder zijn verre familieleden:

'Daarom, laten wij roemen, ja, wij zullen roemen in de Heer; ja, wij zullen ons verheugen, want onze vreugde is overvloedig; ja, wij zullen onze God voor eeuwig loven. Zie, wie kan teveel roemen in de Heer? Ja, wie kan teveel zeggen over zijn grote kracht, en over zijn barmhartigheid, en over zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen? Zie, ik zeg u, ik kan nog niet het kleinste deel van wat ik voel, verwoorden' (Alma 26:16).

Ik getuig dat de liefde die u voor uw familieleden hebt — waar ze ook zijn — de vervulling is van de belofte dat Elia zou komen. Hij is gekomen. Het hart van de kinderen wendt zich tot hun vaders, en het hart van de vaders wendt zich tot hun kinderen (zie Maleachi 4:5–6; Geschiedenis van Joseph Smith 1:38–39). Als u de drang voelt om de namen van uw voorouders te traceren en ze mee te nemen naar de tempel, ervaart u de vervulling van die profetie.

Ik acht het een zegen in deze tijd

te mogen leven waarin de belofte van harten die zich wenden wordt vervuld. Mildred Bennion Eyring voelde die drang in haar hart. Ze hield van

het gezin van haar broer, en ze reikte hen de hand. Ze voelden hun hart in liefde tot tante Mid wenden omdat ze wisten dat zij van hen hield. ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Ukunt de profetieën over de geest van Elia lezen met de mensen die u bezoekt (zie Maleachi 4:5–6; Geschiedenis van Joseph Smith 1:38–39). Bespreek hoe u meer aan familiegeschiedenis kunt doen, zoals indexering, foto's posten en bloggen. Als de mensen die u bezoekt FamilySearch.org niet kennen, kunt u de tijd nemen om ze daarin wegwijs te maken.

Mijn oma beter leren kennen

Jewelene Carter

Voor een van mijn jongevrouwenprojecten besloot ik mijn oma te helpen bij het traceren van haar voorouders op de microfilms in het centrum voor familiegeschiedenis in Mesa (Arizona, VS). Toen we daar zo naast elkaar zaten en onze familieleden traceerden, vroeg ik me af: 'Ken ik mijn

oma hier naast mij eigenlijk wel?'

We vonden veel familieleden, verwerkten hun gegevens, en gingen naar de Mesatempel om hun dopen en bevestigingen te verrichten. Kort daarop gaf mijn oma me een ingebonden bundel met haar familiegeschiedenis.

Typen is voor mijn grootmoeder erg pijnlijk omdat ze aan gewrichtsreuma lijdt. Ik help haar graag met de computer. Samen schrijven we verhalen over haar leven, die de familie geestelijk ten goede komen. Ik maak graag deel uit van haar leven en doordat we samen aan deze projecten werken kom ik bovendien meer over de geschiedenis van de kerk te weten. *De auteur woont nu in Virginia (VS).*

KINDEREN

Liefde in het gezin

*Vriend'lijk blikte de hemel neer
als er liefde heerst;*

*niets verstoort de vrede meer
als er liefde heerst.*

('Als er liefde heerst', Lofzangen, nr. 192)

Onze hemelse Vader wil dat we van onze familie houden zodat we gelukkig zijn. Hoe meer we onze familie helpen, hoe meer we van hen en onze hemelse Vader gaan houden.

Teken hartjes zoals dit hier op een blad papier en knip ze uit. Schrijf er leuke berichtjes of maak er tekeningen op en geef ze in het geheim aan je familieleden. Kijk hoe blij ze dat maakt!

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u met de zusters moet bespreken. Op welke manier vergroot begrip van het leven en de zending van de Heiland ons geloof in Hem en is het een zegen voor hen over wie u waakt door middel van huisbezoek? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De goddelijke bediening van Jezus Christus: Voorspraak

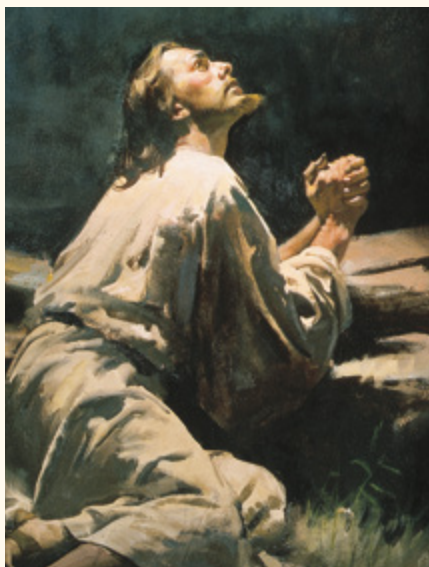
Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over aspecten van de zending van de Heiland.

Jezus Christus is onze Voorspraak bij de Vader. Het woord *voorspraak* is een synoniem van advocaat, wat uit het Latijn komt en ‘iemand die anderzins zaak bepleit’ betekent.¹ De Heiland bepleit onze zaak met begrip, gerechtigheid en barmhartigheid. Als we dat weten, kunnen we liefde en dankbaarheid voor zijn verzoening ontwikkelen.

‘Luister naar [Jezus Christus] die de voorspraak bij de Vader is, die uw zaak bij Hem bepleit —

‘Zeggende: Vader, zie het lijden en de dood van Hem die geen zonde heeft begaan, in wie Gij welbehagen hadt; zie het bloed van uw Zoon dat vergoten is, het bloed van Hem die Gij gegeven hebt, opdat Gij zelf verheerlijkt zoudt worden;

‘daarom, Vader, spaar dezen, mijn broeders die in mijn naam geloven, opdat zij tot Mij kunnen komen en

het eeuwigdurend leven hebben’ (LV 45:3–5).

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over Christus als onze Voorspraak gezegd: ‘Het is uitermate belangrijk voor mij dat ik op elk gegeven ogenblik en in elke omstandigheid de troon der genade door middel van gebed kan benaderen, dat mijn hemelse Vader naar mijn smeekbede zal luisteren, en dat mijn Voorspraak, Hij die geen zonde heeft begaan, wiens bloed werd vergoten, mijn zaak zal bepleiten.’²

Aanvullende Schriftuurplaatsen

Mosiah 15:8–9; Moroni 7:28; Leer en Verbonden 29:5; 110:4

NOTEN

1. Zie Russell M. Nelson, ‘Jesus Christ—Our Master and More’ (haardvuuravond aan de Brigham Young University, 2 februari 1992), p. 4; speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, ‘I Know in Whom I Have Trusted,’ *Ensign*, mei 1993, p. 83.
3. Zie ook *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 195.

Geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

Door de hele geschiedenis van de kerk van de Heer heen hebben vrouwelijke discipelen van Jezus Christus zijn voorbeeld gevolgd. Ester was trouw en moedig. Haar neef Mordekai stuurde haar een afschrift van het bevel van de koning dat alle joden vernietigd moesten worden, en hij droeg haar op om ‘naar de koning te gaan [...] en bij hem te pleiten voor haar volk’. Hij voegde eraan toe: ‘En wie weet of jij niet juist voor een tijd als deze tot deze koninklijke waardigheid gekomen bent.’ (Ester 4:8, 14, HSV.)

Ondanks het gevaar, stemde Ester toe: ‘Dan zal ik tot de koning gaan ondanks het verbod; kom ik om, dan kom ik om’ (Ester 4:16).

Ester sprak vervolgens nederig tot de koning en ‘viel hem te voet en wenende smeekte zij hem [...] om de brieven [...] om de Joden [...] uit te roeien, te herroepen. Ze zei: ‘Hoe zou ik de ondergang van mijn geslacht kunnen aanzien?’ (zie Ester 8:3, 5–6). Het hart van de koning was verzacht, en hij gaf gehoor aan haar smeekbede.³

Ter overweging

Hoe kan Jezus Christus ons als Voorspraak inspireren om barmhartig te zijn voor anderen en hen vergeving te schenken?

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2014

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Dit artikel — en de conferentienotities in volgende uitgaven — kan u helpen om de recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen in de algemene aprilconferentie van 2014 nader te bestuderen en toe te passen.

LEERSTELLIG ACCENT

Huwelijk en kuisheid

‘[Onlangs] stuurden het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf een brief naar de leiders van de kerk over de hele wereld. Er staat onder meer in: “Aanpassingen in de burgerwet zullen en kunnen de zedelijke wet van God niet veranderen. God verlangt dat wij zijn geboden steunen en onderhouden, ongeacht de afwijkende opinies en trends in de maatschappij. Zijn wet van kuisheid is duidelijk: seksuele omgang is alleen toegestaan tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.”

‘De wereld mag de kuisheidswet van de Heer dan wel afschrijven, wij doen dat niet. [...]

‘Hoewel vele overheden en goedbedoelende mensen het huwelijk

opnieuw gedefinieerd hebben, doet de Heer dat niet. In het allereerste begin stelde God het huwelijk tussen een man en een vrouw in — namelijk Adam en Eva. Hij bestempelde de doeleinden van het huwelijk, ver voorbij de persoonlijke bevrediging en vervulling van volwassenen, als de ideale omgeving waarin kinderen geboren, grootgebracht en gekoesterd dienen te worden. Gezinnen zijn onze hemelse schatten.’

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Geestelijke wervelwinden’, *Liahona*, mei 2014, p. 19.

Ouderling Andersen bespreekt hoe we kunnen omgaan met vragen en zorgen over moeilijke onderwerpen op lds.org/go/andersen714.

PROFETISCHE BELOFTE

Moed

We hebben moed nodig om de juiste beslissingen te nemen — de moed om ‘nee’ te zeggen als dat nodig is, de moed om ‘ja’ te zeggen als dat van ons wordt gevegd, de moed om het goede te doen omdat dat juist is. [...]

Innerlijke moed houdt ook in dat we het goede ook doen als we bang zijn, dat we ons geloof ook verdedigen als de kans bestaat dat we bespot worden, en dat we ook standvastig blijven in ons geloof als we daar vrienden of aanzien door verliezen. [...]

Als we volharden en het goede nastreven, zullen we ongetwijfeld hulp van de Heer ontvangen en vertroosting in zijn woorden vinden.’

President Thomas S. Monson, ‘Wees sterk en moedig’, *Liahona*, mei 2014, pp. 66, 67, 69.

Ga naar lds.org/go/monson2714 en leer daar van president Monson hoe we moed kunnen ontwikkelen.

Het heilswerk bespoedigen

Bepaalde belangrijke onderwerpen werden door meerdere sprekers behandeld. Zo zeiden drie sprekers het volgende over het heilswerk bespoedigen:

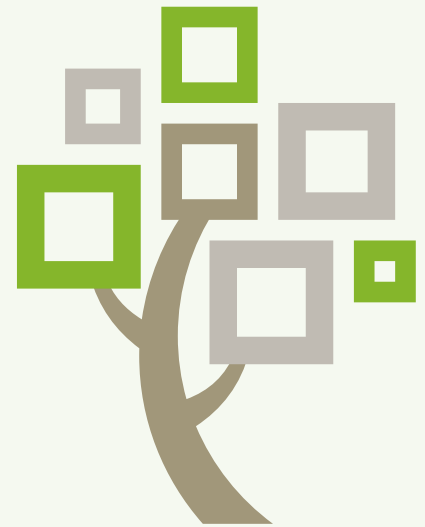
- ‘Zonder voortdurend en aanhoudend vervolg te geven, zullen we onze [zendings]boodschap, hoe goed die ook is, misschien nooit geven.’¹ — Ouderling M. Russell Ballard. Kom meer over de uitnodiging van ouderling Ballard te weten op lds.org/go/ballard714.
- ‘De Gilberttempel in Arizona [...] is de 142e tempel [...] die nu in bedrijf is. [...] Als alle aangekondigde tempels voltooid zijn, hebben we wereldwijd

170 tempels in gebruik.’² — President Thomas S. Monson. Lees verder op lds.org/go/monson714.

- ‘Wij moeten “de dingen dezer wereld terzijde (...) leggen” en onze verbonden aankleven [LV 25:10, 13], en tot Christus komen en Hem volgen. Dat doen discipelen!’³ — Linda K. Burton. Bekijk de toespraak van zuster Burton op lds.org/go/burton714.

NOTEN

1. ‘Vervolg geven’, *Liahona*, mei 2014, p. 78.
2. ‘Welkom op de conferentie’, *Liahona*, mei 2014, p. 4.
3. ‘Gevraagd: uw handen en uw hart om het werk te bespoedigen’, *Liahona*, mei 2014, p. 122.

HOE U EEN ‘FAMILY TREE-BIJEENKOMST’ HOUDT

‘We beschikken uiteindelijk over de leer, de tempels en de technologie waarmee gezinnen en families dit heerlijke heilswerk tot stand kunnen brengen. Ik stel [...] voor [...] dat [iedere familie] een ‘Family Tree-bijeenkomst’ [houdt]. Dat zou een terugkerend evenement moeten zijn.’

— Ouderling Quentin L. Cook, ‘Wortels en takken’, *Liahona*, mei 2014, p. 47.

1. Kom in familieverband bij elkaar en bespreek familiegeschiedenissen, verhalen, foto’s en dierbare bezittingen.
2. Upload verhalen en foto’s naar Family Tree en koppel brondocumenten aan voorouders.
3. Stel vast voor welke voorouders nog tempelverordeningen moeten worden gedaan en spreek af wie het tempelwerk zal doen.

Stel op lds.org/go/cook714 vast hoe wij volgens ouderling Cook nog meer door onze familiegeschiedenis worden gezegend.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

WE ONDERWIJZEN MET DE MACHT VAN DE HEILIGE GEEST

Wij geloven dat het van essentieel belang is voor Gods heilswerk dat we met de macht van de Heilige Geest in het evangelie van Jezus Christus onderwijzen. Doeltreffend onderwijs stimuleert mensen om in geloof te groeien en geeft hun het verlangen om het evangelie na te leven. Dit onderwijs kan in diverse situaties voorkomen, zoals in lessen en toespraken in de kerk; maar we zijn ook aan het onderwijzen als we een Schrifttekst met een gezinslid

‘Leraren van deze kerk zullen in de beginselen van mijn evangelie onderwijzen, die in de Bijbel staan, en in het Boek van Mormon, dat de volheid van het evangelie bevat.

‘En zij zullen de verbonden en kerkelijke voorschriften nakomen en ze doen, en die zullen hun leringen zijn, zoals zij door de Geest geleid zullen worden.

‘En de Geest zal u gegeven worden door het gelovige gebed; en indien gij de Geest niet ontvangt, zult gij niet onderwijzen’ (LV 42:12–14).

bespreken of als we het priesterschap aan onze buurman uitleggen.

Overweeg deze vier beginselen van doeltreffend onderwijs:

- **Heb wie u onderwijst lief.** Leer ze kennen. Denk terwijl u zich op uw les voorbereidt onder gebed na over hun behoeften. Probeer uw onderwijsmethodes te variëren: met verschillende methodes bereikt u meer mensen (rechts vindt u enkele ideeën).
- **Onderwijs met de Geest.** Nephi heeft gezegd: ‘Wanneer een mens door de macht van de Heilige Geest spreekt, voert de macht van de Heilige Geest het tot het hart der mensenkinderen’ (2 Nephi 33:1). U kunt in uw onderwijs de invloed van de Geest laten gelden door te getuigen, en de Schriften en de leringen van de hedendaagse profeten aan te halen. Bid terwijl u zich op uw les voorbereidt om de leiding van de Heilige Geest. Hij kan u inspireren zodat u weet hoe u het beste onderwijst.
- **Onderwijs in de leer.** De goedgekeurde leermiddelen van de kerk, zoals de Schriften,

conferentietoespraken en lesboeken bevatten de leer — eeuwige waarheid van God.

- **Zet aan tot actief leren.** Denk eraan dat de mensen die u onderwijst zelf verantwoordelijk zijn voor wat ze leren. Spoor hen aan om vragen te stellen, hun mening over het onderwerp te geven, en na te denken over hoe ze de evangeliebeginselen na kunnen leven. Hun getuigenis van die beginselen groeit als ze ze in praktijk brengen (zie Johannes 7:17).

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft over het belang van goed onderwijs gesproken: ‘Eeuwig leven komt alleen tot stand als mensen *zo doeltreffend onderricht worden* dat het ze ertoe aanzet om hun leven te veranderen en discipline toe te passen. Ze zijn niet tot rechtschapenheid te dwingen, of de hemel in te dwingen. Ze hebben leiding nodig, en dat houdt onderricht in.’ (aangehaald door Jeffrey R. Holland, ‘Van God gekomen [...] als leraar’, *De Ster*, juli 1998, p. 30.) ■

Zie Leer en Verbonden 50:13–22; Handboek 2: de kerk besturen (2010), 5.5.4 voor meer informatie.

Hier volgen enkele onderwijsmethodes waarmee u mensen met verschillende leerstijlen kunt bereiken:

Gebruik gepaste muziek of zing. Met lofzangen en jeugdwerkliedjes kunnen we leerstellingen onderwijzen en de Geest van de Heer uitnodigen.

Haal opbouwende verhalen en voorbeelden aan, bijvoorbeeld uit de Schriften of uw eigen leven.

Stel vragen die de aanwezigen aansporen om na te denken en over hun gedachten en gevoelens te praten.

Toon afbeeldingen en gebruik voorwerpen. Evangeliebeginselen kunt u vergelijken met zaadjes, stenen, planten en andere vertrouwde zaken.

Getuig van de evangeliebeginselen die u onderwijst. Door te getuigen, nodigt u de Heilige Geest uit om de waarheid te bevestigen.

LEIDEN OP DE WIJZE VAN DE HEILAND

Ryan Carr

Kerkelijke tijdschriften

De slechtste leiders van de wereld staan in schril contrast met de volmaakte leider, de Heiland van de wereld. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: ‘De leiders in de geschiedenis met de meest tragische invloed op de mensheid hadden juist gebrek aan de eigenschappen van de Man uit Galilea. Terwijl Jezus onzelfzuchtig was, waren zij zelfzuchtig. Terwijl Jezus Zich met vrijheid bezighield, hielden zij zich met dwang bezig. Terwijl Jezus Zich met dienstbetoon bezighield, hielden zij zich met aanzien bezig. Terwijl Jezus Zich met de oprechte behoeften van anderen bezighield, hielden zij zich bezig met hun eigen behoeften en verlangens. Terwijl Jezus Zich bezighield met de ontwikkeling van zijn discipelen, probeerden zij de mensen te manipuleren. Terwijl Jezus vervuld was met het evenwicht tussen barmhartigheid en gerechtigheid, waren zij vaak vol wreedheid en onrechtvaardigheid.’¹

Om goede leiders in de kerk van de Heer te zijn, moeten we zijn voorbeeld volgen. Door de volgende ideeën toe te passen kunnen we christelijkere leiders worden.

Christelijke leiders dienen ‘met het oog alleen gericht op de eer van God’ (LV 4:5), ze trachten de wil van hun hemelse Vader te doen. De Heiland heeft gezegd: ‘Ik ben van de hemel nedergedaald, niet om mijn wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij

gezonden heeft.’ (Johannes 6:38).

Christelijke leiders stellen hun ‘vertrouwen niet in de arm van het vlees’ (2 Nephi 4:34). Ze bidden nederig om leiding. Ze wachten op de Heer en proberen zijn werk op zijn tijd en zijn manier te volbrengen in plaats van op hun eigen talenten en capaciteiten te vertrouwen.

Christelijke leiders bekleden geen positie in de kerk; ze zien hun roeping als gelegenheid om te dienen, niet als een promotie. Ze zien een ontheffing niet als een verlaging

in rang. Bij elke roeping hoort een ontheffing.

Christelijke leiders zijn dienst-knechten; ze helpen, onderwijzen en moedigen aan. Ze willen anderen tot zegen zijn, net als de Heiland: ‘Hij doet niets, tenzij het voor het welzijn der wereld is’ (2 Nephi 26:24). Ze zien zichzelf als vertegenwoordiger van de Heer om anderen terug bij Hem te brengen.

Christelijke leiders willen dat anderen zich ontwikkelen. President Kimball heeft ook gezegd:

‘MAAR IK HEB GEEN ERVARING MET LEIDINGGEVEN!’

Maak u geen zorgen omdat u nog maar weinig ervaring hebt. U bent door inspiratie geroepen, door iemand die daartoe het gezag draagt (zie Geloofsartikelen 1:5). De Heer ziet uw potentieel. Uw roeping geeft u de gelegenheid om uw sterke punten te ontwikkelen en uw zwakheden te overwinnen.

In de zakenwereld en andere organisaties zijn een opleiding en ervaring vaak vereisten, maar zo werkt de Heer niet. President Lorenzo Snow (1814–1901) heeft gezegd: ‘[De] apostelen die God riep, die Jezus, de Zoon van God, riep, [...] waren niet geschoold. Ze waren niet wetenschappelijk onderlegd, ze bekleedden geen hoge posities in Judea — ze waren arm, ongeletterd en stonden niet in aanzien. [...] De Heer gaat echter anders te werk. Hij laat zijn roepingen anders uitgaan dan de mens dat doet.’¹ Maar gelukkig maakt de Heer wie Hij roept ook geschikt!²

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Lorenzo Snow* (2012), pp. 155–156.
2. Zie Thomas S. Monson, ‘De plicht roept’, *De Ster*, juli 1996, p. 42.

VOOR LEIDERS DIE ANDERE LEDEN ADVISEREN

Als u praat met leden van de kerk die uw hulp nodig hebben, willen ze soms dat u hun problemen voor ze oplost. Maar als u dat doet, ontnemt u ze een gelegenheid tot persoonlijke groei. Ze willen misschien meteen een oplossing, maar vaak hebben hun problemen tijd nodig om opgelost te worden. Velen hebben diezelfde uitdaging. De volgende vragen, opgesteld door priesterschapsleiders, kunnen nuttig zijn bij de voorbereiding van een gesprek met leden:

- Adviseert en helpt u de leden zodanig dat het hun eigen verantwoordelijkheid blijft om hun problemen te overwinnen?
- Leidt u de leden zodat ze zelf antwoorden vinden?
- Vraagt u ze verslag uit te brengen van taken waarmee ze instemden?
- Wijst u ze de weg naar hulpbronnen waarmee ze hun eigen problemen kunnen oplossen?
- Spoort u hen aan om de Heer aan te roepen?
- Spoort uw raad de leden aan om vooruitgang te maken?

Alle situaties zijn uiteraard uniek, waardoor het belangrijk is om de leiding van de Heilige Geest te volgen. Als u met liefde, geduld en een geestelijke instelling te werk gaat, zult u resultaat boeken.

'Jezus vertrouwt zijn volgelingen voldoende om anderen in zijn werk te laten delen, waardoor zij kunnen groeien. Dat is een van de grootste lessen die we uit zijn leiderschap leren. Als we andere mensen aan de kant zetten om een taak sneller of effectiever te laten verlopen, wordt het werk misschien wel goed gedaan, maar zonder de groei en ontwikkeling die zo belangrijk is voor de volgelingen. [...]

'Jezus gaf de mensen waarheden en opdrachten die bij hun vaardigheden

pasten. Hij overspoelde ze niet met meer dan ze aankonden, maar gaf ze voldoende om hun ziel te verruimen.'²

De profeet Joseph Smith heeft uitgelegd hoe hij de kerkleden zo goed wist te besturen: 'Ik leer hun de juiste beginselen, en zij besturen zichzelf.'³ Dat is de kerngedachte van het leiderschap van de Heer. ■

NOTEN

1. Spencer W. Kimball, 'Jesus: The Perfect Leader', *Ensign*, augustus 1979, p. 7.
2. Spencer W. Kimball, 'Jesus: The Perfect Leader', p. 6.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), p. 303.

ELIA

'Elia was een van de grootste profeten, en de Heer verleende hem de verzegelbevoegdheid.'¹

— president Joseph Fielding Smith (1876–1972)

Mijn bediening als profeet vond plaats in het noordelijke koninkrijk Israël.² Vanwege de goddeloosheid van de Israëlieten, sloot ik de hemelen zodat het niet meer regende en er een hongersnood in het land ontstond. Gedurende de hongersnood verbleef ik bij een beek en gaven de raven me te eten, maar toen droogde de beek op.³

De Heer gebod me om een weduwe in Sarefat te bezoeken. Zij zou me te eten geven. Ik zag haar hout sprokkelen om een laatste maal voor zichzelf en haar zoon te bereiden. Ik zei haar dat als ze mij eerst te eten gaf 'het meel in de pot niet [zou] opraken, en de olie in de kruik niet [zou] ontbreken tot op de dag, waarop de Here regen op de aardbodem geven zal.'⁴ Ze oefende geloof en de Heer kwam zijn belofte na.

Terwijl ik bij haar gezin woonde, stierf haar zoon. Ik smeekte: 'Here,

mijn God! Laat toch de ziel van dit kind in hem terugkeren.'⁵ De Heer gaf gehoor aan mijn smeekbede, en haar zoon werd uit de doden opgewekt.⁶

Later toonde ik het volk van Israël de macht van de Heer door de priesters van Baäl tot een krachtmeting uit te dagen. De priesters bereidden een offer en riepen Baäl de hele dag aan om vuur neer te zenden, maar er verscheen geen vuur. Ik bouwde een altaar met twaalf stenen, die de twaalf stammen van Israël voorstelden, en maakte een geul rondom het altaar. Vervolgens liet ik twaalf kruiken water over het altaar en het offer gieten, waardoor het hout doorweekt was en de geul vol met water stond. Ik riep de Heer aan en Hij zond vuur neer dat het offer, altaar en water verteerde. Nadien bad ik tot de Heer en Hij opende de hemelen zodat het weer regende.⁷

Aan het eind van mijn leven stierf

ik niet. Ik werd in een vurige wagen ten hemel opgenomen.⁸ Tijdens de aardse bediening van Christus, verscheen ik op de berg der verheerlijking en verleende ik Petrus, Jakobus en Johannes priesterschapsleutels.⁹

Op 3 april 1836 verscheen ik in de Kirtlandtempel aan Joseph Smith en Oliver Cowdery en gaf hun de sleutels van de verzegelbevoegdheid 'om het hart der vaders tot de kinderen terug te voeren, en de kinderen tot de vaders.'¹⁰ ■

NOTEN

1. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, samengesteld door Joseph Fielding Smith jr. (1957–1966) deel 4, p. 193.
2. Zie Gids bij de Schriften, 'Elia'; scriptures.lds.org.
3. Zie 1 Koningen 17:1–7.
4. Zie 1 Koningen 17:8–16.
5. Zie 1 Koningen 17:21.
6. Zie 1 Koningen 17:8–24.
7. Zie 1 Koningen 18.
8. Zie 2 Koningen 2:11.
9. Zie Matteüs 17:3; Gids bij de Schriften, 'Gedaanteverandering'; scriptures.lds.org.
10. Zie Leer en Verbonden 110:13–16.

ROBERT T. BARRETT, ELIA WERKT DE ZOON VAN DE WEDUWE OP UIT DE DOOD; JERRY HARSTON, ELIA WEDJERT MET DE PRIESTERS VAN BAÄL; W. H. MARGETSON, ELIA IN DE HEMEL OPGENOMEN, MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKESCHIEDNIS; CARL HEINRICH BLOCH, DE VERHEERLIJING; MET DANK AAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM FREDRIKSBERG IN HILLERÖD (DENEMARKE); DANIEL A. LEWIS, ELIA VERSCHIJNT IN DE KIRTLANDTEMPEL; ILLUSTRATIE VAN RAVEN KOZHISTOCK/THINKSTOCK

WERKEN EN ZELFREDZAAMHEID

Als jongeren en kinderen leren om hard te werken en zelfredzaam te zijn, worden ze ‘een aanwinst voor de maatschappij waarvan [ze] deel [uitmaken]’ (*Voor de kracht van de jeugd* [2011], p. 40).

Op pp. 56–57 van deze uitgave vertelt Randall L. Ridd, tweede raadgever in het algemeen jongemannen-presidium, wat hij geleerd heeft door samen met zijn vader in de bouw te werken. Hij heeft het over het belang van hard werken, een goede instelling hebben, en het koninkrijk van God opbouwen. Broeder Ridd vraagt ons: ‘Dus waar is werken goed voor? Het biedt ons zoveel goeds! Het is de bron van zelfredzaamheid, succes en vreugde in dit leven. Als je opgewekt aan de slag gaat, zullen de mensen om je heen rijkelijk oogsten van de zaadjes die je zaait.’

Suggesties voor lesgeven aan jongeren

- In *Voor de kracht van de jeugd* staat: ‘Stel hoge doelen voor jezelf en wees bereid hard te werken om die te bereiken’ (p. 40). U kunt samen met uw kinderen naar de video van Mormon Messages for Youth getiteld ‘A Work in Progress’ kijken (in de categorie Marriage and Family op mormonchannel.org/come-follow-me). Stel vervolgens

samen enkele doelen en stel een actieplan op om ze te bereiken.

- Een positieve instelling verlicht het werk. Lees ‘Leidingen verleggen in modderschoenen’ op pp. 58–59 van deze uitgave en bespreek hoe uw instelling een invloed op uw werk heeft.
- ‘Eén van de vormen van luiheid is veel tijd te besteden aan bezigheden die je van je werk afhouden, zoals op het internet surfen, games spelen en televisie kijken’ (*Voor de kracht van de jeugd*, p. 40). Vraag uw kinderen hoe het internet, games en televisie zowel nuttig als gevaarlijk zijn. Hoe kunnen deze zaken afleidingen worden? Welke zegeningen zijn er aan werken verbonden? Overweeg om uw kinderen deze zegeningen te laten ontdekken door een tijdje alle technologie links te laten liggen en samen aan een project te werken.

Tips voor lesgeven aan kinderen

- Zendingswerk is hard werken, en zelfredzaam leren zijn, bereidt kinderen voor op dat werk. Maak samen met uw kinderen een lijstje van huishoudelijke taken die zendingen moeten kunnen doen (bijvoorbeeld de was doen, koken, schoonmaken). Doe er dan enkele samen.

SCHRIFTEKSTEN OVER DIT ONDERWERP

Jesaja 55:2
 2 Nephi 5:17, 27
 Mosiah 4:16–21
 Leer en Verbonden
 58:26–29
 Geschiedenis van
 Joseph Smith 1:55

- Broeder Ridd vertelt ons in zijn artikel: ‘Het belangrijkste werk is Gods werk.’ Hoe kunt u met uw gezin het werk van de Heer bevorderen? Bedenk een activiteit die u samen kunt doen om anderen dichter tot Christus te brengen.
- Geld leren beheren is een onderdeel van zelfredzaamheid. Leer uw kinderen het beginsel van budgetteren en hoe belangrijk het is om hun tiende in hun budget op te nemen. ■

Aandacht voor LDS Charities bij evenement Verenigde Naties

Onlangs was het werk van LDS Charities onderwerp van een forumgesprek aan de hoofdzetel van de Verenigde Naties in New York. Dit evenement, met de titel 'Discovering Mormonism and Its Role in Humanitarian Assistance', maakte deel uit van de serie Focus on Faith, georganiseerd door de afdeling niet-gouvernementele organisaties van de afdeling openbare informatie van de VN.

'De bedoeling van deze serie is een breder begrip te krijgen van de gemeenschappelijke fundamentele beginselen van verschillende geloofsovertuigingen, zoals tolerantie, wederzijds respect voor anderen, en toewijding aan verzoening en vreedzame oplossingen voor geschillen', verklaart forumleider Felipe Queipo, assistent openbare informatie van de VN, die een kerklid uit Spanje is.

'Zorg voor de armen is een fundamentele plicht van ieder die eerbied heeft voor God en voor de broeder- en zusterschap van allen: dienen, verheffen, zegenen en lijden verlichten, ongeacht godsdienstige overtuiging, sociale filosofie, nationaliteit, afstamming, geslacht of achtergrond', aldus Sharon

Eubank, directeur van LDS Charities, die deelnam aan de discussie.

Zij noemde ook het officiële doel van LDS Charities: lijden verlichten, zelfredzaamheid bevorderen en mogelijkheden tot dienstbetoon scheppen voor gezinnen van alle nationaliteiten. De voornaamste initiatieven van haar organisatie, zei ze, zijn projecten op het gebied van schoon water, neonatale reanimatie, oogheeskundige zorg, rolstoeldistributie, inenting, voedsel- en noodhulp.

Andere mormoonse deelnemers waren onder meer Ahmad S. Corbitt, directeur van het kerkelijke kantoor voor openbare en internationale aangelegenheden in New York, en John P. (Phil) Colton, die samen met zijn vrouw, Barbara, werkzaam is als VN-vertegenwoordiger van LDS Charities.

Broeder Corbitt zei dat er 'in alle wereldgodsdiensten mensen van goede wil' zijn, en hij zei met nadruk dat het belangrijk is om samen te werken. Broeder Colton legde manieren uit waarop LDS Charities in 2013 hulp had verstrekt aan bijna twee miljoen mensen in 132 landen. ■

Vertegenwoordigers van de kerk nemen deel aan een forumgesprek bij de Verenigde Naties.

NIEUWE ZENDINGSPRESIDENTEN GEROEPEN

Het Eerste Presidium heeft 122 nieuwe zendingspresidenten geroepen. Zij beginnen in juli 2014 samen met hun vrouw in het toegewezen zendingsgebied. Voor meer informatie over de nieuwe zendingspresidenten gaat u naar lds.org/church/news/church-announces-2014-mission-president-assignments.

LEIDSTERS GEVEN TROOST EN STEUN IN DE FILIPIJNEN

In februari, honderd dagen nadat tyfoon Haiyan Tacloban verwoestte, reisden zuster Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, en Carol F. McConkie, eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium, naar het rampgebied om steun en troost te bieden.

'Ik wist dat ik de zusters moest omhelzen' zei zuster Burton. 'Ik wist dat ik verder niet veel kon doen, maar ik wist dat ik naar Tacloban moest en zoveel mensen moest omhelzen als ik kon.'

Tyfoon Haiyan verwoestte meer dan 1,1 miljoen woningen in het midden van de Filipijnen, waarbij ruim 6.100 dodelijke slachtoffers vielen, onder wie 42 heiligen der laatste dagen. Na de storm stuurde de kerk hulpgoederen, en sloeg de handen ineen met plaatselijke en internationale organisaties om te helpen met voedsel, onderdak, waterzuivering, puinverwijdering en herstellen van de mogelijkheden tot broodwinning van de bevolking.

Zowel zuster Burton als zuster McConkie rapporteerde dat zij hoop en optimisme aantreffen onder de heiligen, die hun woningen aan het herbouwen zijn, en hun getuigenis sterken door elkaar te dienen.

Zuster Carol F. McConkie praat met kinderen in het ringgebouw van de ring Tacloban (Filipijnen).

Ouderling Jeffrey R. Holland spreekt leden in Taiwan toe.

Apostelen dienen vele naties

Leden van het Quorum der Twaalf Apostelen blijven in het kader van hun kerkelijke bediening de hele wereld afreizen. Een opsomming van gebeurtenissen tijdens recente werkbezoeken:

- De ouderlingen Russell M. Nelson en Neil L. Andersen gaven de heiligen in Australië, Nieuw-Zeeland, Frans Polynesië, Fiji, Nieuw-Caledonië, Tonga en Papoea Nieuw-Guinea raad en leiding. Ouderling Nelson sprak over de noodzaak gezinsbanden te sterken en ouderling Andersen herinnerde de leden eraan dat ze goedsmoeds dienen te zijn. Ouderling Andersen ondernam ook nog een afzonderlijke reis om te spreken met leden en vooraanstaande inwoners van gebieden in de Filipijnen die verwoest waren door aardbevingen en tropische stormen.
- Ouderling Dallin H. Oaks wijdde het opleidingscentrum voor zendingen in Mexico-Stad in. Hij moedigde de zendingen aan om hard te werken en zich aan de Heer toe te wijden.
- Ouderling M. Russell Ballard zei tegen de heiligen in het

gebied Zuid-Amerika-Zuid dat 'de bloeitijd van de zoons en dochters van Lehi is aangebroken' nu er in Zuid-Amerika 4,5 miljoen leden en 14 tempels zijn. Dit is de vervulling van een profetie van zijn grootvader, ouderling Melvin J. Ballard (1873–1939), dat Zuid-Amerika een grote kracht zou worden in de kerk.

- Ouderling Jeffrey R. Holland moedigde de leden in Taiwan en Hongkong aan om de tempel centraal te stellen in hun leven door er zo vaak heen te gaan als ze kunnen.
- Ouderling David A. Bednar herinnerde de heiligen der laatste dagen in Oeganda eraan dat zij pioniers zijn in de opbouw van de kerk in hun land. Hij herinnerde de leden in Kenia eraan dat het belangrijk is om thuis voortdurend liefde te betonen.
- Ouderling Quentin L. Cook leerde de leden in Midden-Amerika hoe belangrijk het is om God, elkaar en hun naasten te dienen.

Voor meer informatie over de bediening van de apostelen gaat u naar lds.org/prophets-and-apostles. ■

DE KERK IN Brazilie

DE TOEKOMST IS EINDELIJK AANGEBROKEN

Mark L. Grover

Voormalig hoogleraar Latijns-Amerikaanse studies aan de Brigham Young University

Brazilië is zowel qua oppervlakte als bevolking het vijfde grootste land ter wereld. Maar honderd jaar geleden was het dun bevolkt en werd er maar weinig gebruik gemaakt van haar natuurlijke rijkdommen zoals het tropisch klimaat, de vruchtbare bodem en rijkdom aan mineralen en water.

Brazilië boeide Max en Amalie Zapf en ze besloten er te gaan wonen. Ze waren in 1908 lid geworden van de kerk en emigreerden in 1913 naar Brazilië. Als eerste leden in Brazilië (voor zover bekend) waren ze erg enthousiast om in een land met zoveel mogelijkheden te wonen. De kerk was echter nog niet in Zuid-Amerika gevestigd, en Max en Amalie beseften al gauw dat ze zich eenzaam voelden zonder het voorrecht om naar de kerk te gaan en met andere leden om te gaan.¹

Tien jaar later kwamen Max en Amalie Zapf te weten dat er een ander trouw lid van de kerk, Augusta Lippelt, in 1923 met haar vier kinderen en echtgenoot, die geen lid was, uit Duitsland naar de zuidelijke Braziliaanse deelstaat Santa Catarina geëmigreerd was. Het gezin Zapf verhuisde naar Santa Catarina om dichterbij het gezin Lippelt te wonen.

Twee jaar later werd de Zuid-Amerikaanse Zending in Buenos Aires (Argentinië) geopend. De tweede zendingspresident, K. B. Reinhold Stoof, was ook een Duitser. Hij kreeg de ingeving om de kerk onder het grote aantal Duitse immigranten in het zuiden van Brazilië te beginnen. In 1928 stuurde hij twee zendelingen, William Fred Heinz en Emil A. J. Schindler, naar Joinville, een stad waar veel Duitse immigranten woonden. In 1930 bezocht president Stoof de gezinnen Zapf en Lippelt en stichtte hij er een gemeente, zodat beide gezinnen eindelijk samen naar de kerk konden gaan en aan het avondmaal deel konden nemen.

Wat is er veel gebeurd in de voorbije eeuw. Toen het gezin Zapf in 1913 arriveerde, waren er geen leden of zendelingen in Brazilië. Nu wonen er meer dan een miljoen leden in Brazilië, en is het (na de Verenigde Staten en Mexico) het

Deze zendelingen waren eind jaren dertig in Rio de Janeiro werkzaam. Een van hen, Daniel Shupe, hielp met de vertaling van het Boek van Mormon in het Portugees.

de Tweede Wereldoorlog uitbrak en ze het land moesten verlaten. Na de oorlog keerden de zendelingen terug en werd het werk voortgezet.

In Campinas, in de deelstaat São Paulo, lieten enkele jonge mannen en vrouwen zich dopen. Ze bleven ook getrouwd. Een van hen was Antônio Carlos Camargo. In 1947 liet hij zich dopen. Hij had verkering met een lid van de kerk, trouwde met haar, en ging in 1954 naar de Brigham Young University en later naar de University of Utah. Samen met zijn vrouw keerde hij in 1963 voor zijn werk in een textielbedrijf terug naar Brazilië. Ze waren verrast dat de kerk zo hard gegroeid was. Toen ze in 1954 vertrokken, waren er maar een paar kleine gemeenten, die door Amerikaanse

1928: de eerste zendelingen worden naar de Duitstalige gemeenschap in Joinville in Brazilië gestuurd

1930: eerste gemeente gesticht in Joinville

▼ 1931: eerste mormoonse kerkgebouw in Zuid-Amerika ingewijd in Joinville

► 1935: eerste zendingsgebied geopend, hoofdkantoor in São Paulo

land met het derde grootste ledental. Er zijn nu kerken in alle deelstaten en grote steden. De afstammelingen van Max en Amalie oogsten de zegeningen van een sterke en levendige kerk met een unieke en fascinerende geschiedenis.

Groeien als een eik

Een profetie die in 1926 in Argentinië aan ouderling Melvin J. Ballard (1873–1939) van het Quorum der Twaalf Apostelen werd gegeven, gaf aan dat het gebied aanvankelijk een langzame groei zou kennen, maar dat die op een dag sterk zou zijn. Hij profeteerde: 'Het werk van de Heer zal hier een tijdje langzaam groeien, zoals een eik langzaam uit een eikel groeit. Zij zal niet in één dag opschieten zoals een zonnebloem, die snel groeit en dan verdort.'²

In de beginjaren van het zendingsgebied Brazilië, dat in 1935 geopend werd, waren er weinig bekeerlingen. De kerk was vooral in het Duits werkzaam tot het in 1940 op het Portugees, de officiële taal in Brazilië, overstapte. Er waren zendelingen in veel steden over het hele land, tot

zendelingen werden geleid. Maar in de negen jaar dat ze in het buitenland vertoefden, lieten bijna zestien duizend Brazilianen zich dopen, onder wie ook vele jonge gezinnen die leiderscapaciteiten hadden en toegewijd waren. Antônio heeft over hen gezegd: 'Ze waren grote en edele geesten die de Heer in São Paulo uitgekozen heeft.'³

In 1966, 31 jaar na de opening van het zendingsgebied Brazilië, werd de eerste Zuid-Amerikaanse ring in São Paulo gesticht. Ouderling Spencer W. Kimball (1895–1985), toenmalig lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, stichtte de ring en stelde Walter Spät aan als ringpresident en Antônio als diens tweede raadgever.

Maar een paar van de nieuwe leiders hadden ooit een werkende ring gezien. Maar de Heer had Antônio voorbereid door hem in de Verenigde Staten ervaring te laten opdoen in de organisatie van de kerk, waardoor hij een waardevolle bijdrage in het ringpresidium kon leveren. De leiders van de wijken en gemeenten in die eerste ring zouden later de leiders van vele andere ringen worden.

Zij hadden invloed op het hele land en er werden in een indrukwekkend tempo nieuwe ringen gesticht.

Een tijdperk van groei

Eén onverwachte aankondiging stimuleerde nog grotere groei van de kerk in Brazilië: de bouw van een tempel. De leden wisten hoe belangrijk tempels waren, maar de meeste hadden nog nooit een tempel in het echt gezien. De dichtstbijzijnde tempels bevonden zich duizenden kilometers verderop, in de Verenigde Staten. In een regionale conferentie in maart 1975 kondigde president Kimball de bouw van de São Paulotempel aan. Die werd in 1978 na lang wachten en grote financiële offers voltooid. De leden

jongeren die op zending gingen. Spoedig was meer dan de helft van de zendingen in Brazilië van Braziliaanse afkomst. Die teruggekeerde zendingen werden later plaatselijke leiders in de kerk.

Maar de groei van de kerk legde een probleem bloot: het gebrek aan ervaring van de leden. Dat probleem had echter een positief resultaat: het vergde van de leden meer geloof en een geestelijke instelling. In november 1992 bijvoorbeeld werd er een ring in Uruguaiana in het westen van Brazilië gesticht, ver van de reeds bestaande ringen van de kerk. Toen José Candido Ferreira dos Santos, een ervaren, trouw lid van de kerk, als patriarch van de nieuwe ring geroepen werd, was hij bezorgd. Hij legde aan de

► 1939:
Boek van
Mormon in
het Portugees
gepubliceerd

1954: eerste keer
dat een president
van de kerk,
David O. McKay,
het land bezoekt

1959: tweede
zendingsge-
bied geopend

1966: eer-
ste Zuid-
Amerikaanse
ring gesticht: de
ring São Paulo

► 1978:
Eerste Zuid-
Amerikaanse
tempel ingewijd
in São Paulo

droegen via schenkingen tot de bouw van de tempel bij. Velen van hen verkochten hun auto, juwelen en grond om het nodige geld bijeen te krijgen.

De inwijding van de tempel in oktober en november 1978 werd voorafgegaan door de openbaring over het priesterschap (zie Officiële Verklaring 2). Dankzij deze openbaring konden alle getrouwe leden in Brazilië aan de inwijding deelnemen en de zegeningen van de tempel ontvangen.

De openbaring over het priesterschap en de inwijding van de tempel waren de katalysator van een van de grootste groeiperiodes van de kerk ooit: ruim 700.000 Braziliaanen lieten zich de komende twintig jaar dopen.

Er waren ook andere gebeurtenissen die deze groei bevorderden. Het land ondervond belangrijke politieke en sociale veranderingen die de groei mogelijk maakten. Vele Brazilianen verhuisden naar de steden en stonden meer open voor nieuwe godsdiensten. Tegelijkertijd vroeg president Kimball de Braziliaanse ringpresidenten om doelen te stellen over het verhogen van het aantal Braziliaanse

algemeen autoriteit uit: 'Ik kan geen patriarch zijn. Ik heb geen idee wat dat inhoudt. Ik kan me niet herinneren dat ik ooit een patriarch heb ontmoet en ik heb geen patriarchale zegen.' De algemeen autoriteit stelde een oplossing voor. In de naburige stad Alegrete was Ruí Antônio Dávila ook net als patriarch geroepen en hij bevond zich in een vergelijkbare situatie. De twee patriarchen moesten elkaar een patriarchale zegen geven.

Toen broeder Santos zijn patriarchale zegen van broeder Dávila kreeg, schrok hij omdat hij zegeningen hoorde die met zijn verleden en persoonlijke verlangens te maken hadden, waar de patriarch niets over kon weten. Toen broeder Santos op zijn beurt zijn handen op het hoofd van broeder Dávila legde, vloeiden er opnieuw tranen omdat hetzelfde gebeurde. De twee mannen omhelsden elkaar achteraf en begrepen ten volle wat er net plaatsgevonden had.⁴ Net als de Geest hen toen geïnspireerd had om hun eerste patriarchale zegen te geven, inspireerde die hen ook bij het geven van honderden andere zegens. De Heer

zorgde voor veel dergelijke zegeningen in een land met beperkte kerkervaring.

Permanent studiefonds

Een ander probleem was het gebrek aan opleiding onder de leden. Vaak waren zendingen die terug thuis kwamen wel geestelijk voorbereid, maar ontbrak het hen aan een opleiding om een degelijke baan te krijgen. Reinaldo Barreto, een ringpresident in São Paulo zei: 'Het was erg moeilijk om werk te vinden. Veel zendingen zagen de toekomst somber in, ze vreesden zelfs de geestelijke

Toegewijde leden

De kracht van de kerk in Brazilië ligt niet alleen in het aantal leden, maar ook in hun toewijding aan het evangelie. Gelson Pizzirani, een gepensioneerd directielid van een luchtvaartmaatschappij, kreeg een uitdagende en lucratieve job aangeboden: meewerken aan de oprichting van een nieuwe luchtvaartmaatschappij in Brazilië. Tegelijkertijd werd hij met zijn vrouw, Míriam, geroepen om het zendingsgebied Brasilia te presideren. Ze hoefden geen twee keer na te denken. Sinds ze zich als tieners lieten

◀ 1985: Ouderling Helio R. Camargo wordt als algemeen autoriteit geroepen, de eerste uit Brazilië

1986: Brazilië is het vierde land met meer dan 50 ringen

1987: gebied Brazilië opgericht

1993: Brazilië is het derde land met 100 ringen

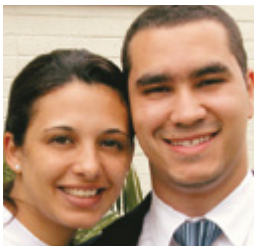

◀ 1997: het op één na grootste opleidingscentrum voor zendingen van de kerk wordt in São Paulo gebouwd

kracht die ze op zending gekregen hadden te verliezen.' Een opleiding was vaak de oplossing voor dit probleem.

Bijgevolg is het permanent studiefonds dat in 2001 door president Gordon B. Hinckley (1910–2008) opgericht werd, duizenden Braziliaanse teruggekeerde zendingen tot zegen geweest. Het geeft hun de mogelijkheid om een opleiding te volgen, waardoor ze een betere kans op een baan hebben. De leden kunnen hun gezin zo beter onderhouden en hun opleiding nog meer uitbreiden. President Barreto, die beheerder van het permanent studiefonds in Brazilië werd, heeft gezegd: 'Het is mooi om te zien dat de jonge leden hun diploma behalen en een goede baan vinden, maar het beste resultaat van dit programma is het feit dat hun vertrouwen groeit. Ze hebben meer hoop.'⁵

Sinds 1999 hebben duizenden Braziliaanse leden hun gemeenschap in het kader van Mormoonse Helpende Handen geholpen.

dopen, hebben ze hun leven aan de kerk toegewijd. Vóór ze trouwden werd broeder Pizzirani als gemeentepresident geroepen. Op 25-jarige leeftijd werd hij als ringpresident geroepen en hij heeft menig ander roeping, waaronder gebiedszeventiger, vervuld. Zuster Pizzirani is in de zustershulpvereniging, de jongevrouwen en het jeugdwerk van wijk en ring werkzaam geweest. Ze beschrijft haar gevoelens over de zegeningen van het evangelie als volgt: 'Ik ben zo gezegend omdat ik de geboden probeer te onderhouden. Voor elk gebod dat ik naleef, ontvang ik een zegening.'⁶

Na hun zending in Brasilia werden hun plannen om het thuis rustiger aan te doen, onderbroken door een

▲ 2000: tempels in Recife en Porto Alegre ingewijd

2002: Campinastempel ingewijd

2002: Mormoonse Helpende Handen krijgt nationale erkenning als een van de belangrijkste vrijwilligersorganisaties in Brazilië

◀ 2008: Curitiba-tempel ingewijd

▲ 2012: Manauastempel ingewijd

kortetermijnzending als president van het zendingsgebied Campinas. Nadat ze een paar maanden uitgerust hadden, aanvaardden ze in 2013 de roeping van president en mater van de Recifetempel in Brazilië. Een van de zendelingen die broeder Pizzirani gedoopt had, is onlangs samen met zijn vrouw geroepen om in de Recifetempel te dienen, waar de zending en de bekeerling samen zullen werken.

Het voorbeeld van broeder en zuster Pizzirani, die hun carrièremogelijkheden opgaven om de Heer te dienen, is indrukwekkend, maar niet uniek onder de getrouwe Braziliaanse leden.

In de honderd jaar na de aankomst van het gezin Zapf in Brazilië hebben er heel wat positieve veranderingen, maar ook een paar tegenslagen, plaatsgevonden. De profeten die een bezoek brachten, hebben echter steeds hun vertrouwen in de toekomst van het land geuit. Die profetieën komen nu uit doordat Brazilië een leiderspositie op het vlak van economie en ontwikkeling in de wereld inneemt. De afstammelingen van het gezin Zapf — zowel

DE GROEI VAN DE KERK IN BRAZILIË

1935	1938	1948	1958	1968	1978	1988	1998	2008	2013	DE KERK IN BRAZILIË *
148	216	536	1.454	31.635	54.410	265.286	703.210	1.060.556	1.239.166	Leden: 1.239.166
										Ring: 242
										Zendingsgebieden: 32
										Tempels: 6 in gebruik, 2 in aanbouw

* Per november 2013

hun letterlijke afstammelingen als zij wie hun voorbeeld in het evangelie volgden — oogsten nu de zegeningen van het harde werk en geduld bij het planten van de evangeliezaadjes. Het tweede deel van de profetie van ouderling Melvin J. Ballard in 1926 is uitgekomen: 'Duizenden zullen hier tot de kerk toetreden. De zending hier zal in meerdere worden opgesplitst en een van de sterkste in de kerk worden.' ■

NOTEN

1. Sibila Hack Nunes (kleindochter van Max en Amalie Zapf), interview door Michael Landon in Curitiba (Brazilië) op 30 juli 2004, bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
2. Melvin J. Ballard, aangehaald door Bryant S. Hinckley in *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), p. 100.
3. Antônio Carlos Camargo, interview door Mark L. Grover in São Paulo (Brazilië) op 27 juni 2006, Harold B. Lee Library, p. 22.
4. Jose Candido Ferreira dos Santos, interview door Mark L. Grover in Rio Grande do Sul (Brazilië) op 4 mei 2010, Harold B. Lee Library; Rui Antonio Dávila, interview door Mark L. Grover in Rio Grande do Sul (Brazilië) op 5 mei 2010, Harold B. Lee Library.
5. Reinaldo de Souza Barreto, interview door Mark L. Grover in São Paulo (Brazilië) op 16 juni 2010, Harold B. Lee Library, p. 14.
6. Míriam da Silva Sulé Pizzirani, interview door Mark L. Grover in São Paulo (Brazilië) op 21 maart 1982, Harold B. Lee Library, p. 7.

Ouderling
Russell M. Nelson
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

HET Boek van Mormon, DE vergadering van Israël EN DE wederkomst

De publicatie van het Boek van Mormon is een teken voor de hele wereld dat de Heer begonnen is Israël te vergaderen en de verbonden te vervullen die Hij met Abraham, Isaak en Jakob had gesloten.

Hoofdstuk 5 van *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* is helemaal aan het Boek van Mormon gewijd. In dit hoofdstuk staat dat het Boek van Mormon:

- de sluitsteen van onze godsdienst is;
- getuigt van Jezus Christus;
- de Bijbel bevestigt;
- zielsvragen beantwoordt;
- mensen dichter tot God brengt.

Al die stellingen zijn absoluut waar, maar ze gaan van onze visie als sterfelijke personages uit. Wat zou de visie van onze Vader in de hemel en van zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, op het Boek van Mormon zijn?

Hun visie zou beslist gebaseerd zijn op twee beloften die Ze de hele mensheid al lang geleden gedaan hebben. Het zijn twee nauw met elkaar verbonden beloften die goed gedocumenteerd zijn, en die nog steeds van kracht maar nog niet vervuld zijn. Ten eerste hun belofte van oudsher om het verstrooide Israël te vergaderen. Ten tweede hun reeds lang geleden gedane belofte van de wederkomst van de Heer.

Het verbond van Abraham en het huis van Israël

In Abrahams bedeling sloot God een verbond met vader Abraham dat alle volken door zijn nakomelingen gezegend zouden worden. En dat verbond omvatte nog andere

belangrijke beloften. Die beloften, die eerst aan Abraham werden gegeven en later aan Isaak en Jakob werden bevestigd, omvatten onder meer:

- een groot nageslacht;¹
- het beërven van bepaalde landen;²
- het nageslacht van Abraham zou het priesterschap brengen aan alle naties opdat allen door het nageslacht van Abraham gezegend konden worden;³
- wie niet van Abraham afstamden maar het evangelie aannamen, zouden als nageslacht van Abraham worden geadopteerd;⁴
- De Heiland van de wereld zou uit het nageslacht van Abraham komen.⁵

Veel afstammelingen van Abraham — de stammen van het oude Israël — verwierpen uiteindelijk de leringen van de Heer en doodden de profeten. Tien stammen werden

gevangelijk naar Assyrië weggevoerd. Daarna gingen ze voor de kronieken van de mens verloren, maar niet voor de Heer. Twee stammen bleven korte tijd achter, maar vanwege hun opstandigheid werden ze gevangelijk naar Babylon weggevoerd. Toen ze terugkeerden, genoten ze de voorkeur van de Heer, maar ze verwierpen Hem opnieuw!

De verstrooiing en vergadering van Israël

Een liefhebbende maar bedroefde Vader verstrooide Israël wijd en zijd, maar Hij beloofde dat Hij het verstrooide Israël ooit weer bij de kudde zou voegen. Deze belofte was net zo nadrukkelijk als de belofte om Israël te verstrooien.⁶ Jesaja voorzag bijvoorbeeld dat de Heer in de laatste dagen 'snelle boden' zou sturen aan deze mensen, die 'getrokken en geplukt' waren (Jesaja 18:2, 7, HSV).

Zoals geprofeteerd zou *alles* in deze bedeling worden hersteld. Dus de langverwachte vergadering van het verstrooide Israël moet als onderdeel van die herstelling plaatsvinden.⁷ De vergadering van Israël is nauw verbonden met de tweede belofte, want de vergadering is een noodzakelijke inleiding tot de wederkomst van de Heer.⁸ Nogmaals is de hemelse visie heel duidelijk.

Deze leer van de vergadering is een van de belangrijke leringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De Heer heeft verklaard: 'Ik [zal] mijn volk, o huis Israëls, na zijn langdurige verstrooiing vergaderen en mijn Zion wederom onder hen [...] vestigen' (3 Nephi 21:1).

De publicatie van het Boek van Mormon is een teken voor de wereld dat de Heer begonnen is om Israël te vergaderen en de verbonden te vervullen die Hij met Abraham, Isaak en Jakob had gesloten.⁹ Wij onderwijzen niet alleen in deze leer, maar we nemen er ook aan deel! Dat doen we als we de uitverkorenen van de Heer aan beide kanten van de sluier vergaderen.

Gelukkig kunnen we de uitnodiging om 'tot Christus te komen' (Jakob 1:7)¹⁰ ook geven aan hen die zijn overleden zonder het evangelie te hebben gehoord.¹¹ De inspanningen van hen die op aarde leven, aan deze kant van de sluier, maakt deel uit van de voorbereiding ten behoeve van de doden. We houden stamboomlijsten bij, vullen gezinslijsten in en doen plaatsvervangend tempelwerk om mensen tot de Heer en in hun eigen familie te brengen.¹²

De bedeling van de volheid der tijden was door God voorzien als de tijd om zowel in de hemel als op de aarde te vergaderen. De apostel Paulus wist dat er na een periode van afval een herstelling zou plaatsvinden. Hij verklaarde:

'Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, [...].

'Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher' (Handelingen 3:19, 21).

In onze tijd zond de Heer Petrus, Jakobus en Johannes met 'de sleutels van [zijn] koninkrijk [...] en een bedeling van het evangelie voor de laatste tijden; en voor de volheid der tijden', waarin Hij 'alle dingen in één [zou] vergaderen, zowel wat in de hemel is, als wat op aarde is' (LV 27:13).¹³

Veel onderdelen van het verbond van Abraham zijn al vervuld. De Heiland is inderdaad uit het nageslacht van Abraham, via Jakobs zoon Juda, gekomen. Er is al lang

geleden een erfland aangewezen. Op een kaart in onze Schriften zien we hoe het land dat de stammen geërfd hadden, onder de nakomelingen van Ruben, Simeon, Juda, Issachar, Zebulon, Dan, Naftali, Gad, Asser, Benjamin en Jozef (verdeeld tussen zijn zoons, Efraïm en Manasse) was verdeeld.¹⁴ Naast Jozefs erfelijk bezit in het Heilige Land, vernemen we uit het Boek van Mormon bovendien dat het land dat aan een overblijfsel van het huis van Jozef voorbehouden is het Amerikaanse halfgrond is.¹⁵

De grote belofte dat *alle* naties gezegend zouden worden door het nageslacht van Abraham, Isaak en Jakob moet nog vervuld worden. Maar deze belofte van de vergadering, die in alle Schriftuur voorkomt, wordt net zo zeker vervuld als de profetieën aangaande de verstrooiing van Israël.¹⁶

De vergadering als inleiding tot de wederkomst

Waarom is die belofte van de vergadering zo cruciaal? Omdat de vergadering van Israël nodig is om de wereld op de wederkomst voor te bereiden! En het Boek van Mormon

is Gods manier om *beide* goddelijke doelen te bereiken.¹⁷

Het Boek van Mormon is een gave van God aan de wereld. Het is het enige boek waarvan de Heer heeft getuigd dat het waar is.¹⁸ Het is een geschenk van Nephi, Jakob, Mormon, Moroni en de profeet Joseph Smith, de geïnspireerde vertaler van het boek die als martelaar stierf. In het Boek van Mormon staat een bijzondere boodschap voor het overblijfsel van het huis Israëls.¹⁹

Aangaande de wederkomst weten we dat deze 'nu reeds nabij [is], en in een toekomstige tijd' (LV 63:53). En als de Heiland wederkomt, gebeurt dat niet in het geheim.²⁰ In de tussentijd moet er veel werk verzet worden om Israël te vergaderen en de wereld op de heerlijke wederkomst voor te bereiden.

De vergadering van Israël in deze bedeling

Dankzij het Boek van Mormon weten we wanneer die beloofde vergadering plaats zal vinden: 'Daarom heeft onze vader niet alleen over ons nageslacht gesproken, maar ook over het gehele huis Israëls, wijzende op het

Heiligen in alle landen hebben evenveel recht op de zegeningen van de Heer. Geestelijke veiligheid is altijd afhankelijk van hoe we leven, niet waar we leven.

In de tempel krijgen we onze grootste en hoogste zegeningen, zoals beloofd aan het nageslacht van Abraham, Isaak en Jakob.

verbond dat *in de laatste dagen* zal worden vervuld, welk verbond de Heer met onze vader Abraham heeft gesloten, zeggende: In uw nageslacht zullen alle geslachten der aarde worden gezegend' (1 Nephi 15:18; cursivering toegevoegd).

Ongeveer zeshonderd jaar voordat Jezus in Betlehem werd geboren, wisten de profeten dat de vergadering van Israël 'in de laatste dagen' plaats zou vinden.

Voor heiligen der laatste dagen is de gehuldigde naam van *Abraham* belangrijk. Ieder kerklid heeft een band met Abraham.²¹ De Heer heeft in onze tijd het verbond van Abraham bij monde van de profeet Joseph Smith bevestigd.²² In de tempel ontvangen we onze grootste en hoogste zegeningen, zoals beloofd aan het nageslacht van Abraham, Isaak en Jakob.²³

Wij moeten die hemelse visie overnemen. We moeten weten wat het verbond van Abraham inhoudt en begrijpen wat onze taak is in het totstandbrengen van de beloofde vergadering van Israël. We moeten weten *waarom* we het voorrecht hebben om een patriarchale zegen te krijgen en te vernemen

welke band we met de patriarchen uit de oudheid hebben. We moeten weten dat Jakobs zoon Jozef de zoon met het geboorterecht werd toen Ruben het geboorterecht kwijtraakte.²⁴ Jozef en zijn zoons, Efraïm en Manasse, werden het nageslacht dat de leiding bij de vergadering van Israël zou nemen.²⁵ Andere stammen zouden volgen.

Denk aan al die hemelse boodschappers die de herstelde kerk van de Heer waardevolle priesterschapssleutels brachten. Op 3 april 1836, nadat de Heer de Kirtlandtempel had aangenomen, verscheen Mozes die 'de sleutels [...] van de vergadering van Israël' herstelde (LV 110:11). Daarna 'verscheen Elias, die de bedeling van het evangelie van Abraham overdroeg, zeggende dat in ons en in onze nakomelingen alle geslachten na ons gezegend zouden zijn' (LV 110:12). Zo werd in het kader van de herstelling het verbond van Abraham hernieuwd! Vervolgens kwam Elia om de sleutels van de verzegelbevoegdheid terug te brengen, zoals Maleachi had geprofeteerd.²⁶ Die sleutels zijn nodig om de leden van de families van het vergaderde Israël aan elkaar te verzegelen en hen in

staat te stellen om de grootste zegening te ontvangen: het eeuwig leven.

Wat is de visie van de Vader en de Zoon op het Boek van Mormon? Zij beschouwen het als een bewijs van de profetische roeping van Joseph Smith. Zij beschouwen het als een manier waarop men meer over Jezus Christus te weten kan komen, in zijn evangelie kan gaan geloven en zich bij zijn kerk kan aansluiten. Zij beschouwen het als de tekst die onze band met het bijbelse huis van Israël verduidelijkt. Het Boek van Mormon kondigt het begin van de vergadering aan²⁷ en dat het Gods manier is om die vergadering tot stand te brengen. Zonder het Boek van Mormon zou er geen vergadering van Israël zijn.²⁸

Het Boek van Mormon bevat de volheid van het evangelie. Zonder het Boek van Mormon zouden we weinig van de verzoening van Jezus Christus weten.²⁹ Omdat het ons over de verzoening leert, helpt het Boek van Mormon ons om ons te bekeren, heilige verbonden te sluiten en na te komen, en voor de verordeningen tot heil en verhoging in aanmerking te komen. Het leidt ons naar de tempel, waar wij voor het eeuwig leven in aanmerking kunnen komen.

Hier op aarde kunnen wij in alles wat wij doen die hemelse visie hebben. Daarmee zien wij in dat het zendingswerk van onmisbaar belang is voor de vergadering van Israël. Onze zendingen zijn in heel veel landen op zoek naar leden van het verstrooide Israël.

Zion bestaat waar rechtschapen heiligen zich vergaderen.³⁰ Publicaties, communicaties en kerkunits geven vrijwel alle kerkleden, ongeacht waar zij wonen, toegang tot de leer, sleutels, verordeningen en zegeningen van het evangelie. Voor het gemak van de heiligen over de hele wereld zijn er 143 tempels, en zijn er nog meer op komst.³¹

Heiligen in alle landen hebben evenveel recht op de zegeningen van de Heer. Geestelijke veiligheid is altijd afhankelijk van *hoe* we leven, niet *waar* we leven.

De vergadering van Israël is *niet* een eindpunt. Het is slechts het begin. Het einde waartoe wij moeten volharden, omvat de begiftiging en de verzegelverordeningen van de tempel. Het omvat het aangaan van een verbondsrelatie met God, door onze afstamming of door adoptie, en vervolgens voor eeuwig met onze familie bij Hem wonen. Dat is Gods heerlijkheid — eeuwig leven voor zijn kinderen.³²

Onze liefhebbende Vader in de hemel wil echt dat zijn kinderen bij Hem terugkeren: niet gedwongen, maar uit eigen keus en voorbereiding. En Hij wil dat ze in eeuwig familieverband verzegeld worden.

Dat is de visie van onze hemelse Vader. Dat is de visie van de geliefde Zoon. En dat kan onze visie zijn. ■

Uit een toespraak op een instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten in het opleidingscentrum voor zendingen te Provo op 26 juni 2013.

NOTEN

1. Zie Genesis 13:16; 22:17; Abraham 3:14.
2. Zie Genesis 12:1, 7; Abraham 2:6.
3. Zie Abraham 2:9, 11.
4. Zie Galaten 3:26–29; Abraham 2:10.
5. Zie Genesis 49:10, 24.
6. Zie Jesaja 11:12; 22:16–18; 3 Nephi 15:20–22; Abraham 2:10–11.
7. Zie 1 Nephi 15:18; zie ook het titelblad van het Boek van Mormon.
8. Zie Leer en Verbonden 133:8–17.
9. Zie Genesis 12:2–3; 26:3–4; 35:11–12; zie ook de opschriften van de hoofdstukken 3 Nephi 21 en 29.
10. Zie ook Omni 1:26; Moroni 10:30, 32; Leer en Verbonden 20:59.
11. Zie Leer en Verbonden 137:5–8.
12. Zie 1 Korintiërs 15:29; 1 Petrus 4:6.
13. Paulus heeft ook over onze tijd geprofeet: '[...] om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten' (Efeziërs 1:10).
14. Zie Genesis 35:23–26; 41:50–52. De stam van Levi leverde de priesters voor het volk en werd niet als stam beschouwd, en kreeg ook geen erfland. Twee zoons van Jozef, Manasse en Efraïm, erfdn land en werden in plaats van hun vader onder de stammen gerekend. En zo werd het aantal van twaalf stammen in stand gehouden.
15. Zie Ether 13:8; zie ook Genesis 49:22.
16. Zie Leviticus 26:44; Deuteronomium 4:27–31; 28; 29; 30:1–10; Nehemia 1:9; Jesaja 11:11–12; Jeremia 31:7–12; Ezechiël 37:21–22; Amos 9:14–15; Matteüs 24:31; Jakob 6:2. Zie ook Russell M. Nelson, 'The Exodus Repeated', *Ensign*, juli 1999, pp. 6–13. De voornaamste voorzeggingen van de vergadering van Israël staan in Jesaja 49–51 en Jakob 5.
17. Zie Jakobus 24:14; Leer en Verbonden 133:17.
18. Zie Leer en Verbonden 17:6.
19. Zie Mormon 7:10; 9:37; Moroni 10:31–34.
20. Zie Jesaja 40:5.
21. Het verbond is ook door adoptie te ontvangen (zie Matteüs 3:9; Lucas 3:8; Galaten 4:5–7).
22. Zie Leer en Verbonden 124:58; 132:31–32.
23. Zie Leer en Verbonden 84:33–40; 132:19; Abraham 2:11.
24. Zie 1 Kronieken 5:1.
25. Efraïm kreeg het geboorterecht in Israël om de boodschap van de herstelling aan alle volken uit te dragen en de vergadering van het verstrooide Israël te leiden (zie Jeremia 31:7–9; Leer en Verbonden 64:36; 133:32–34).
26. Zie Leer en Verbonden 110:13–16; zie ook Maleachi 4:5–6.
27. De leer van de verstrooiing en vergadering van Israël is een van de eerste lessen in het Boek van Mormon (zie 1 Nephi 10:14).
28. Zie Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (1985), p. 554.
29. Het woord *verzoening* komt in 88 verzen van de NBG-vertaling van de Bijbel voor (zie bijvoorbeeld in het Nieuwe Testament Romeinen 5:11). Het komt in 24 verzen voor in het Boek van Mormon.
30. Zie Leer en Verbonden 97:21.
31. Met ingang van mei 2014.
32. Zie Mozes 1:39.

ZOALS Ammon ZIJN

Deze held uit het Boek van Mormon kan ons veel over zendingswerk en heractivering leren.

Ammon is een held uit het Boek van Mormon, bekend om zijn heldendaden, zoals het verdedigen van de kudde van Lamoni, een Lamanitische koning (zie Alma 17:25–39; 18:1–10). Ammons verhaal, zoals zoveel andere verhalen in het Boek van Mormon, kan ons leren hoe we moeten omgaan met de kansen die we krijgen en de problemen waarop we tegenwoordig stuiten.

Een zinvolle zending

Suzanne E. Tarasevitsj uit Millville (New Jersey, VS) heeft een aantal lessen van Ammon geleerd toen ze met haar man, Adolf, een voltijdzending vervulde.

‘Toen de grote, witte envelop met onze zendingsoproep bij ons op de mat viel, waren mijn man en ik opgetogen’, zegt ze. ‘We hadden gevast en gebeden over onze zending. Niet dat we ons zorgen maakten *waar* we op zending zouden gaan, maar we verlangden sterk naar een bevestiging dat we met onze capaciteiten een zinvolle zending zouden kunnen vervullen.

‘Toen later op de avond onze kinderen en kleinkinderen waren gearriveerd, maakten we de envelop open en lazen dat we aan het zendingsgebied Warschau in Polen waren toegewezen. Op dat moment voelden wij beiden diep in ons hart dat dit inderdaad een taak was die voor ons bedoeld was. We waren allebei in de wolken.’

Toen ze echter in het zendingsveld was aangekomen, was zuster Tarasevitsj er toch niet helemaal zeker van wat ze nu precies kon bijdragen. ‘Mijn man kreeg onmiddellijk verschillende stimulerende leidinggevende taken toebedeeld, waarmee hij uit de voeten kon’, zegt ze. ‘Hoewel geen van ons beiden Pools sprak, leken zijn dienstverlenende taken de taalbarrière te overbruggen.’ ‘Maar,’ zegt ze, ‘ik had het daarentegen te kwaad met het gevoel dat ik nutteloos was en in een isolement zat. Ik betwijfelde het nut van mijn zending.’

Machtige zendelingen

Zuster Tarasevitsj moest denken aan de geweldige zendelingen in het Boek van Mormon. ‘In de loop van de jaren had ik als jeugdwerklerares vaak de inspirerende en motiverende kracht van de verhalen over Alma en de zoons van Mosiah ter sprake gebracht om het met de kinderen over zendingswerk te hebben. Als ik aan zendelingen dacht, zag ik altijd de sterke, zelfverzekerde Ammon voor me. Ook lukte het mij moeiteloos om de dynamische jonge zendelingen in onze zending te zien als de hedendaagse zoons van Mosiah. Maar ik vroeg mij af of het niet erg vermetel was voor een grootmoeder met grijze haren om een dergelijke rol te ambiëren.’

Terwijl ze daarover nadacht, zegt ze, stelde een innerlijke stem haar in alle rust een vraag.

DIE ENE DIE VERLOREN IS ZOEKEN

‘Wij moeten ons allemaal indenken hoe het voelt om verloren te zijn, en wat het betekent om een “geestelijke” herder te zijn die de negenennegentig zal achterlaten om die ene die verloren is te zoeken. Deze herders hebben de expertise en hulp van het reddingsteam weliswaar nodig, maar zij zijn aanwezig, er wordt op hen gerekend en zij klimmen samen omhoog om degenen te redden die van oneindige waarde zijn in de ogen van God, omdat zij zijn kinderen zijn.’

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Zielen tot Mij brengen’, *Liahona*, mei 2009, p. 112.

‘Wat was Ammons eerste taak?’

‘Hij was een dienstknecht, hoedde de kudde en bracht de schapen terug’, reageerde ze.

‘Nou dan, wees een Ammon.’

Om te dienen

Door die gedachten stond het zuster Tarasevitsj opeens heel helder voor de geest wat ze kon doen. ‘Opeens begreep ik precies wat mijn taak inhield’, zegt ze. ‘Ik mocht dan de Poolse taal niet voldoende beheersen om zendingswerk te doen, jaren van ervaring in de ZHV hadden mij wel voorbereid op het dienen van anderen om hen die zich vergeten en niet betrokken voelen op te zoeken en lief te hebben.’

Ze begon haar zendingstaken met andere ogen te bekijken. ‘Ik werd mij bewust van de

vele manieren waarop christelijke beginselen de taalhindernissen kunnen overwinnen’, zegt ze. ‘Het werd mij duidelijk wat ik kon doen om de kudde te hoeden en de verloren schapen terug te brengen.’

Daarna ‘werd mijn zending een geweldige leerperiode waarin ik mij nuttig kon maken, en waarin het ons vergund was om te zien hoe het evangelie het leven van nieuwe kerkleden verrijkt.’ Ze voelde zich er vaak toe gedrongen om wat zij Ammons lied noemde aan te heffen: ‘Mijn vreugde is overvloedig, ja, mijn hart is boordevol vreugde, en ik wil mij in mijn God verheugen’ (Alma 26:11).

De schapen redden

Peggy Wallace Poll uit South Weber (Utah, VS) leerde veel van Ammon toen haar gevraagd werd om in een leidersvergadering

*Iedereen met liefde voeden
is een geweldige manier om
Ammons voorbeeld te volgen.*

van de ring over redding en heractivering te spreken.

‘Toen ik het bekende verhaal over Ammon las, merkte ik behalve zijn enorme kracht nog iets anders op’, zegt ze. ‘Bedenk dat Ammon een zending onder de Lamanieten vervult. Hij heeft de opdracht gekregen om de schapen van de koning te hoeden. Hij doet dat met andere knechten en als ze bij Sebus zijn om de schapen te drenken, drijven rovers de kudde uiteen. Dat maakt de andere knechten erg bang. Kennelijk zijn er eerder knechten ter dood gebracht omdat ze schapen waren kwijtgeraakt, en zij zijn er zeker van dat hen nu hetzelfde lot zal treffen. (Zie Alma 17:25–30.)

‘Maar Ammon ziet een kans’, zegt zuster Poll. ‘Hij zegt de andere knechten goede moed te houden, omdat hij een plan heeft.’ Lees Alma 17:31–33, dan ziet u hoe dat plan in elkaar stak:

1. Merk zo snel mogelijk op dat er schapen ontbreken.
2. ‘[Spoed u] met grote haast voort.’
3. Breng de schapen bijeen.
4. Breng ze veilig terug in de kudde.
5. Omring ze, houd ze veilig en voed ze met liefde.’

Zuster Poll zegt dat het haar verbaasde hoezeer dit verhaal op heractivering van toepassing is: ‘Je kunt het verhaal van Ammon heel goed symbool laten staan voor kerkleiders die verspreide leden bijeenbrengen. Er zijn in de wereld veel invloeden die, net als de rovers, leden weg kunnen drijven bij het goede woord van het evangelie. We moeten waakzaam zijn en snel reageren als een van zijn dierbare kinderen uit de kudde ontbreekt.’

Zij citeert president Gordon B. Hinckley (1910–2008), die heeft gezegd: ‘Ik hoop en bid dat ieder van ons [...] zich vast zal voornemen om mensen op te zoeken die hulp nodig hebben, die zich in wanhopige en moeilijke omstandigheden bevinden, en hen met een geest van liefde terug te brengen in de schoot van de kerk, waar sterke handen en liefdevolle harten hen zullen verwarmen, troosten, steunen, en hen op het pad naar een gelukkig en productief leven zetten.’¹ ■

NOOT

1. Zie Gordon B. Hinckley, ‘Reik anderen de reddende hand’, *De Ster*, januari 1997, p. 82.

WIJ KUNNEN OOK VAN AMULEK LEREN

Amulek is een andere grote held uit het Boek van Mormon. Hij laat zien wat mensen kunnen worden als ze op het pad van de gerechtigheid terugkeren.

Amulek, die rijk was en aanzien genoot, erkent dat hij de verborgenheden en kracht van God kende, maar dat hij zijn hart had verstokt. ‘Ik werd menigmaal geroepen, maar wilde niet luisteren; daarom wist ik van deze dingen, maar toch wilde ik niet weten’, zegt hij (Alma 10:6; zie ook vss. 4–5).

Maar de Heer stuurt een engel om Amulek te vertellen dat hij de profeet Alma onderdak moet bieden. Amulek geeft Alma te eten, en Alma zegent en onderwijst Amulek en diens gezin. Daarna gaat Amulek met Alma uit prediken en wordt een krachtige tweede getuige van de verkondigde evangeliewaarheden. (Zie Alma 10:7–12.)

Amulek wordt Alma’s collega en samen roepen ze het volk tot bekering. Amulek predikt het evangelie met zoveel kracht en gezag dat de mensen zich verbazen (zie Alma 11:46). Alma en Amulek worden gebonden en gevangen gezet, maar ze ontsnappen op wonderbaarlijke wijze, vestigen de kerk in Sidom en prediken daarna het evangelie in het hele land (zie Alma 14; 15; 31).

Net als Amulek zijn er tegenwoordig velen in de kerk die, als ze weer actief worden, erachter komen dat de Heer hen zegent en dat ze krachtige getuigen van de waarheid kunnen worden.

TIEN TIPS

voor ouders van jongvolwassenen

Wendy Ulrich

Gediplomeerd psychologe

Toen mijn man en ik onze kinderen hielpen om naar hun studentenkamers te verhuizen, of naar het opleidingscentrum voor zendelingen, hadden we gemengde gevoelens. Het was zowel een verdrietig als een bevrijdend gevoel om te bedenken dat zij — en wij — eindelijk ‘klaar met elkaar’ waren. We beseften echter al gauw dat onze kinderen met hun vrijheid niet alleen nieuwe vaardigheden opdeden, maar dat ze met hele nieuwe uitdagingen te maken kregen. Hoewel wij niet echt veel zeggenschap meer over hen hadden, was hun behoefte aan steun — een ander soort steun — in feite toegenomen.

DE UITDAGINGEN VAN NU

Hier volgen enkele uitdagingen waar jongvolwassenen in de huidige wereld voor komen te staan, en vragen die deze uitdagingen voor ouders opwerpen.

LANGER ALLEEN ZIJN.

De maatschappelijke trend om later in je leven een gezin te stichten, kan sommige jongvolwassenen het gevoel geven dat ze eeuwig tiener blijven. Anderen raken gestresst en vragen zich af of ze ooit zullen trouwen en kinderen krijgen. Hoe kunnen wij als ouders hen het beste helpen om een eeuwig perspectief op hun leven te krijgen?

FINANCIËLE ONZEKERHEID.

Tegenwoordig zullen veel jongvolwassenen het in financieel opzicht misschien niet zo goed hebben als hun ouders. Ze hebben misschien moeite om een baan te vinden — zelfs met een universitaire graad op zak — of om in het onderhoud van een gezin te voorzien. Moeten wij als ouders dan financieel bijdragen, of moeten we ervan uitgaan dat onze kinderen zullen groeien als ze zelf hun financiën regelen?

TEVEEL OPTIES. Jongvolwassenen in deze tijd hebben wellicht veel meer carrière-mogelijkheden. Maar soms kan zo'n groot aantal mogelijkheden overweldigend lijken. Hoe kunnen ouders hun jongvolwassen kinderen helpen om de verschillende keuzes te onderzoeken en te kiezen voor een beroep waar ze voldoening in kunnen vinden?

BIJ DE OUDERS WONEN.

Of ze nu trouwen of niet, een toenemend aantal jongvolwassenen tussen de 18 en 34 jaar woont bij hun ouders. Als volwassen kinderen bij hun ouders wonen, hoe moeten de ouders dan omgaan met vragen zoals wie voor de boodschappen betaalt en wie de kleinkinderen discipline bijbrengt?

Ondanks de moeilijkheden in de huidige wereld kunnen ouders hun jongvolwassen kinderen met rechtschapen advies en steun tot zegen zijn.

GODSDIENST. Tegenwoordig zijn jongvolwassenen van alle geloofsovertuigingen minder geneigd om zich aan een kerkgenootschap te binden dan ze slechts één generatie terug waren. Hoe kunnen wij als ouders onze jongvolwassen kinderen aanmoedigen om actief in de kerk te blijven? Hoe kunnen wij ze geestelijk steunen, zelfs al besluiten ze om niet meer naar de kerk te gaan?

RICHTLIJNEN VOOR OUDERS

Zelfs als onze volwassen kinderen ons misschien inhalen qua capaciteiten of prestaties, hebben ze toch nog steun van hun ouders nodig bij het navigeren door de wereld, en verdienen ze die ook. Hier volgen tien richtlijnen ter overweging.

1. ZOEK UIT WAT UW KINDEREN WILLEN, WAT ZE FIJN VINDEN.

In plaats van uw jongvolwassen kinderen te zeggen hoe ze kunnen krijgen wat ze volgens u nodig hebben, vraagt u naar *hun* waarden, doelen en dromen. Ze kunnen u dan om hulp vragen bij het uitzetten van een koers om die doelen te bereiken. Doen ze dat, laat u dan in uw gesprekken leiden door *hun* dromen. Overweeg voor- en nadelen, bid om leiding, en blijf met ze praten. Als ze niet weten wat ze willen, moedig ze dan aan om professionele begeleiding te vragen, een beroepskeuzetest te doen of meer ervaring met betaald en vrijwilligerswerk op te doen.

2. BID EN BESTUDEER LEER EN VERBONDEN

121:34-46. Deze verzen slaan zowel op moeders als vaders. Er staan juiste beginselen in waarmee we rechtshapen leiding aan onze volwassen kinderen kunnen geven.

3. INVESTEER IN RELATIES MET ANDERE JONGVOLWASSENEN.

U kunt merken dat de kinderen van andere mensen ook graag horen hoe het voor u was om in de twintig of de dertig te zijn. Jongvolwassenen zijn

nieuwsgierig hoe oudere volwassenen hun prioriteiten op een rijtje zetten, loopbaankeuzes deden of erachter kwamen dat ze hun huwelijkspartner gevonden hadden. Hoe meer u met die jongvolwassenen omgaat, hoe meer u de uitdagingen gaat begrijpen waar hun generatie voor staat.

4. WIJS ZE OP HUN GAVEN. Als u jongvolwassenen helpt met het ontdekken van hun talenten en interesses, kunnen ze zich beter een toekomst indenken die hun voldoening zal schenken. Wijs erop dat je meer van iets geniet als je er moeite voor hebt gedaan. En zelfs als je ergens van nature goed in bent, moet je je talent toch nog ontwikkelen om ermee te slagen.

5. VERTROUW ZE HET NEMEN VAN BESLIS-SINGEN TOE.

Dit houdt niet in dat u gelooft dat ze altijd het beste zullen kiezen. Het houdt in dat u erop vertrouwt dat ze veerkrachtig zullen zijn, dat God vergevingsgezind is, en dat het leven veel zin kan hebben zelfs als het nodig is om mislukkingen te overwinnen of beproevingen te doorstaan. Kleine *kinderen* kunnen littekens oplopen door traumatische ervaringen, maar *jongvolwassenen* groeien door hindernissen te overwinnen in plaats van ze te vermijden. Geef ze emotionele en praktische steun, moedig ze aan om de stress af en toe even te ontvluchten, bid met en voor ze, en voeg een beetje humor toe.

6. PRIJS ZE VOOR DE MOEITE DIE ZE DOEN.

Jongvolwassenen prijzen om hun harde werken en veerkracht helpt ze om iets langer vol te houden, meer uitdagingen aan te gaan, en meer te genieten van hun werk. President Thomas S. Monson heeft er deze formule voor gegeven: 'Werken wint wanneer we wollige wensen wegwuiven.'¹

7. STREEF NAAR INSPIRATIE. Onze gebeden en geloof maken het makkelijker om ons hart open te stellen en ons door God te laten veranderen. Een kennis van me was bezorgd om de tv-programma's die haar volwassen kinderen haar kleinkinderen lieten kijken. Ze vond dat die programma's een gebrek aan respect toonden en dat er teveel in geruzied werd, ook al werden ze geschikt geacht voor de leeftijd van de kijkertjes. Ze wilde zich er echter niet mee bemoeien, en bad en vastte herhaaldelijk om te weten te komen wat ze moest doen of zeggen. Op een ochtend belde haar schoondochter haar met een vraag om advies over het vergroten van het onderlinge respect en verminderen van de ruzies onder haar kinderen. Mijn vriendin vertelde wat ze van de tv-programma's vond, iets wat haar schoondochter nooit was opgevallen. De jonge ouders namen de kwestie met hun kinderen door. Het gezin besloot veranderingen aan te brengen en de sfeer thuis verbeterde.

8. PRAAT OVER GELDZAKEN. Besluit na gebed, en denkend aan zowel uw eigen situatie als de volwassenheid van ieder kind, welke financiële hulp uw uw kinderen wilt geven. Misschien hebben ze alleen maar hulp nodig met het opstellen van een budget. Als u ze toch financiële hulp geeft, maak dan meteen duidelijk of u het geld terug wilt hebben of dat u wilt dat het op een bepaalde manier gebruikt wordt. Laat de verantwoordelijkheid om hun geld te beheren

daarna aan hen, ook als ze op een gegeven moment iets moeten ontberen omdat ze teveel hebben uitgegeven.

9. WEES NEDERIG. Als u de neiging hebt om uzelf uw vergissingen als ouder kwalijk te nemen, probeer dan om nederiger te worden in plaats van uzelf te vernederen. Bied excuses aan, zeg wat u zult doen om het beter te doen, en ga dan vol vertrouwen verder. Laat uw kinderen zelf concluderen uit wat ze u zien doen dat een vergissing niet noodlottig is, dat een excuus geen teken van zwakheid is, en dat anderen en zichzelf vergeven gemoedsrust geeft.

10. MEET WERKELIJKE SUCCESSEN. Als we ons teveel concentreren op de vraag wat andere mensen van ons zullen denken vanwege de keuzes die onze kinderen doen (hetzij goede of slechte keuzes), zijn we niet meer objectief en raken we vaak de Geest kwijt. Bedenk dat ons succes als ouder niet af te meten is aan hoe goed onze kinderen onze waarden naleven, maar door hoe consequent en onzelfzuchtig *wij* ze naleven.

Als we onder gebed de persoonlijkheid van elk jongvolwassen kind overwegen, kan de Geest ons helpen om ze te leiden zonder ze te bekritisieren, ze te steunen zonder ze te verstikken, en kunnen we een stap terug doen zonder ze in de steek te laten. Doen we dat, dan zullen onze jongvolwassen kinderen erop gaan vertrouwen dat zowel wij als de Heer aan hun zij staan. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOOT

1. Thomas S. Monson, 'Grote verwachtingen' (CES-hardvuuravond voor jongvolwassenen, 11 januari 2009), p. 6; speeches.byu.edu.

NEPHI GAF ANTWOORD OP MIJN VRAAG

Ik was geboren in een mormoons gezin, maar mijn familie ging in mijn jeugd zelden naar de kerk. Desondanks slaagde ik er altijd in om op eigen houtje naar de kerk te gaan. Begin jaren zeventig was ik seminarieerkracht in Pittsburg (Kansas, VS). Toen we het Boek van Mormon bestudeerden, gaf ik de klas — en mijzelf — de uitdaging om het boek helemaal uit te lezen. Op een dag kreeg ik bij het lezen een krachtige geestelijke bevestiging dat het waar is.

Enkele jaren later kwamen mijn ouders bij me op bezoek. Tijdens het bezoek haalde mijn vader enkele onderwerpen aan waar we het niet

over eens waren, en ik wilde er niet over in discussie gaan met hem. Maar hij wilde er niet over ophouden, en ik stond op het punt om mijn geduld te verliezen. Ik excuseerde me en ging naar mijn slaapkamer, waar ik neerknielde en mijn hemelse Vader vroeg om me te helpen met het gesprek met mijn vader. Ik kreeg antwoord in de vorm van een gedachte aan Nephi en zijn gebroken boog.

Ik sloeg het verhaal in 1 Nephi 16 op. Ik dacht aan Nephi die nederig genoeg was om naar zijn vader te gaan nadat deze tegen de Heer had gemord, om te vragen waar hij heen moest gaan om naar voedsel te zoeken

(zie vers 23). Toen ik daar aan dacht, had ik de ingeving om mijn vader om leiding en een priesterschapszegen te vragen.

Toen ik de woonkamer weer in ging en vader om een zegen vroeg, raakte hij ontroerd en begon hij te wenen. 'Ik denk er over na', zei hij.

De daaropvolgende dagen vastte en bad hij. En voordat mijn ouders weer vertrokken, gaf hij me een prachtige zegen.

Na dat voorval gaf vader zijn leven een wending. Op weg naar huis vanuit Kansas brachten mijn ouders een bezoek aan Adam-on-di-Ahman, in de Amerikaanse staat Missouri, waar mijn vader sterk de Geest voelde.

Het duurde niet lang voordat mijn ouders actieve, toegewijde kerkleden werden. De daaropvolgende paar jaar gingen ze samen twee keer op zending: in Duitsland, en op Temple Square in Salt Lake City. Vader was ringpatriarch toen hij in 1987 overleed.

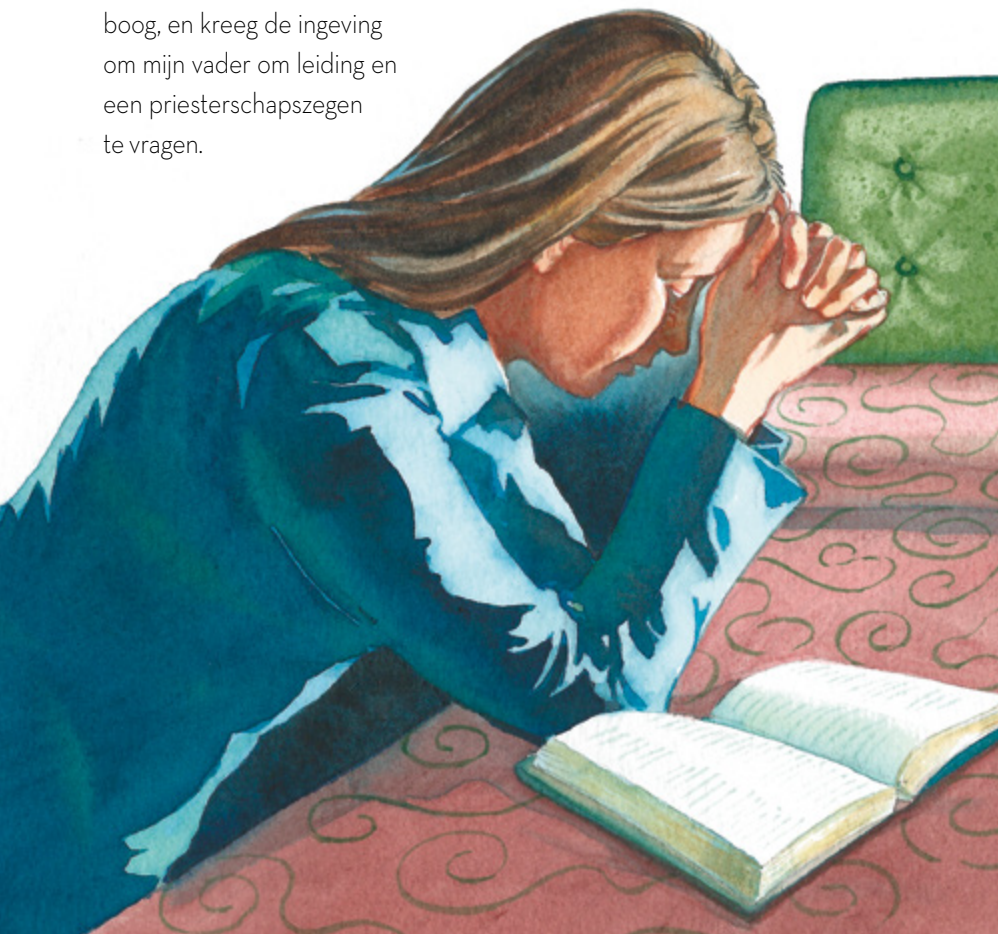
De Heer wist dat mijn vader een goed mens was. Door het Boek van Mormon kreeg ik mijn antwoord, en doordat ik gehoor gaf aan die ingeving, wist vader dat hij onze familie behoorde te leiden. Dat veranderde alles voor ons.

Ik getuig dat het Boek van Mormon echt een testament aangaande Jezus Christus is, en dat het voor onze tijd geschreven is. Ik weet dat ik me tot het boek kan wenden als ik ontmoedigd ben, wat mijn omstandigheden ook zijn. De antwoorden staan erin.

Ja, 'de woorden van Christus zullen [ons] alle dingen zeggen die [wij behoren] te doen' (2 Nephi 32:3). ■

Judy M. Smith, Kansas (VS)

Ik wendde me tot het verhaal van Nephi en zijn gebroken boog, en kreeg de ingeving om mijn vader om leiding en een priesterschapszegen te vragen.

TWEE BRIEVEN VAN MOEDER

In 1996 hadden mijn vrouw en ik twee zoons, van vier en zeven jaar. We waren een doorsnee druk, jong gezin. Mijn vrouw trok een keer 's avonds laat tijd uit om een brief te schrijven aan mijn neef, Glen, die in Finland op zending was.

Om de een of andere reden vond ze het nodig om een lange brief te schrijven — vol details over de bezigheden van elk gezinslid, hoe het geestelijk met ze ging, wat er gaande was met mijn kerkroeping en haar kerkroeping, haar bekeringsverhaal, wat ze van het zendingswerk vond, en haar getuigenis van het evangelie.

Het was een hele goede brief, maar ik vroeg me af of mijn neef echt al die informatie nodig had. Later schreef ze hem nog een brief.

Zes jaar later, toen ik bisschop was en onze zoons tien en dertien jaar waren, veranderde mijn wereld plotseling. Op 2 januari 2002 overleed mijn vrouw, die nog maar 42 was, aan een hartaanval.

Thuis probeerde ik me te houden aan de beginselen in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'.¹ Ik ontdekte dat ik kon presideren en in ons onderhoud kon voorzien, maar ik schoot tekort in het verschaffen van de geestelijke voeding die mijn zoons nodig hadden. Niettemin gingen we zo kwaad en goed als het ging met ons leven door.

De brieven waren al indrukwekkend, persoonlijk en doorvoeld toen ze geschreven werden in 1996, maar de gebeurtenissen in daaropvolgende jaren hadden die uitwerking alleen maar versterkt.

In juni 2012 stuurde mijn jongere zoon, Sam, die op zending was in het zendingsgebied Denver-Zuid (Colorado, VS), me een e-mail. 'Er is deze week iets heel cools gebeurd', schreef hij. 'Ik kreeg twee brieven van moeder.'

Hij legde uit dat hij een pakje had gekregen van neef Glen, met onder meer de twee brieven die ze hem had geschreven toen hij in Finland was.

'Hij zei dat de twee brieven die moeder hem had geschreven toen hij op zending was, eigenlijk waren geschreven voor mij op mijn zending', schreef Sam. 'En dus stuurde hij ze aan mij, en ze zijn geweldig!'

Sam schreef dat het hem 'veel steun gaf voor deze periode' om te lezen over zijn moeders bekering, haar getuigenis en wat ze van het zendingswerk vond. Hij zei dat hij van plan was om de brieven te kopiëren en de originelen naar huis te sturen.

'Ik had geen idee dat je quorum-president ouderlingen en zendingsleider van de wijk was geweest', schreef Sam. Hij las ook dat hij als vierjarige 'na het avondgebed op het bed

sprong en riep: "Ik wil op zending!"

En toen voegde hij nog iets toe dat hij over zijn moeder te weten was gekomen: 'Moeder moet geweten hebben dat ik worstelaar zou worden, want ze zei dat ik zelfs een beroepsworstelaar voor mij zou kunnen innemen. :)'

Sams reactie op de brieven bewoog mij tot tranen. Enkele weken later stuurde hij ze naar huis. Ze waren al indrukwekkend, persoonlijk en doorvoeld toen zij ze in 1996 schreef, maar de gebeurtenissen in daaropvolgende jaren hadden die uitwerking alleen maar versterkt.

De brieven van mijn vrouw hadden mijn neef gesterkt, maar doordat ze de opdracht van de Prediker, 'werp uw brood uit op het water' (zie Prediker 11:1), had uitgevoerd, kwamen ze jaren later terug om haar weduwnaar en haar zoon op zending tot zegen te zijn. ■ Ken Pinnegar, Californië (VS)

NOOT

1. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.

IK ZAG HET GEZICHT VAN JE MOEDER

Op een zondagochtend in 2002 werd ik wakker met herinneringen aan mijn moeder, die kort daarvoor was overleden. Ik was op bezoek in mijn oude thuiswijk, de Californische wijk Pacific Palisades, waar mijn moeder bijna vijftig jaar lang naar de kerk was gegaan.

Ik knielde neer en vertelde de Heer in gebed hoezeer ik haar miste en dat ik die dag naar een geestelijke ervaring verlangde.

Ik was van plan om die middag naar de uitzending van de herinwijding van de Nauvootempel in Illinois te gaan in het ringcentrum te Santa

Monica. Jammer genoeg arriveerde ik te laat om binnengelaten te worden. Ik liep terug naar mijn auto en reed de snelweg weer op.

Onder het rijden hoorde ik een stem zeggen: 'Randi, ga eens bij Mary kijken!' Mary is een lieve vriendin van de familie, en een vroom lid van een andere kerk. Ze had samen met haar dochter Natasha meer dan 25 jaar naast mijn tante Ruby gewoond. Omdat ze geen familie meer in de buurt had, ontfermden wij ons over haar. Toen mijn tante in 1984 was overleden, wipte mijn moeder vaak even bij Mary langs, en nam dan

altijd iets mee dat ze had gebakken.

Aanvankelijk negeerde ik de ingeving. Ik kon niet zomaar onaangekondigd langskomen, en ik had geen mobiele telefoon om haar te bellen. Plotseling hoorde ik de stem weer, maar nu harder: 'Randi, ga bij Mary kijken!' Dit keer luisterde ik, net op tijd om nog de juiste afrit van de snelweg te nemen.

Toen ik bij Mary arriveerde, begroette ze me, maar ze zag er ziek uit. Ik kon zien dat ze gehuild had. Ik vroeg haar wat er mis was. Ze zei dat ze erg ziek was geweest en veel pijn had van een kwetsuur aan haar nek. Bovendien had ze nauwelijks nog eten in huis. Ze zei dat ze te ziek was geweest om naar de apotheek of de supermarkt te lopen.

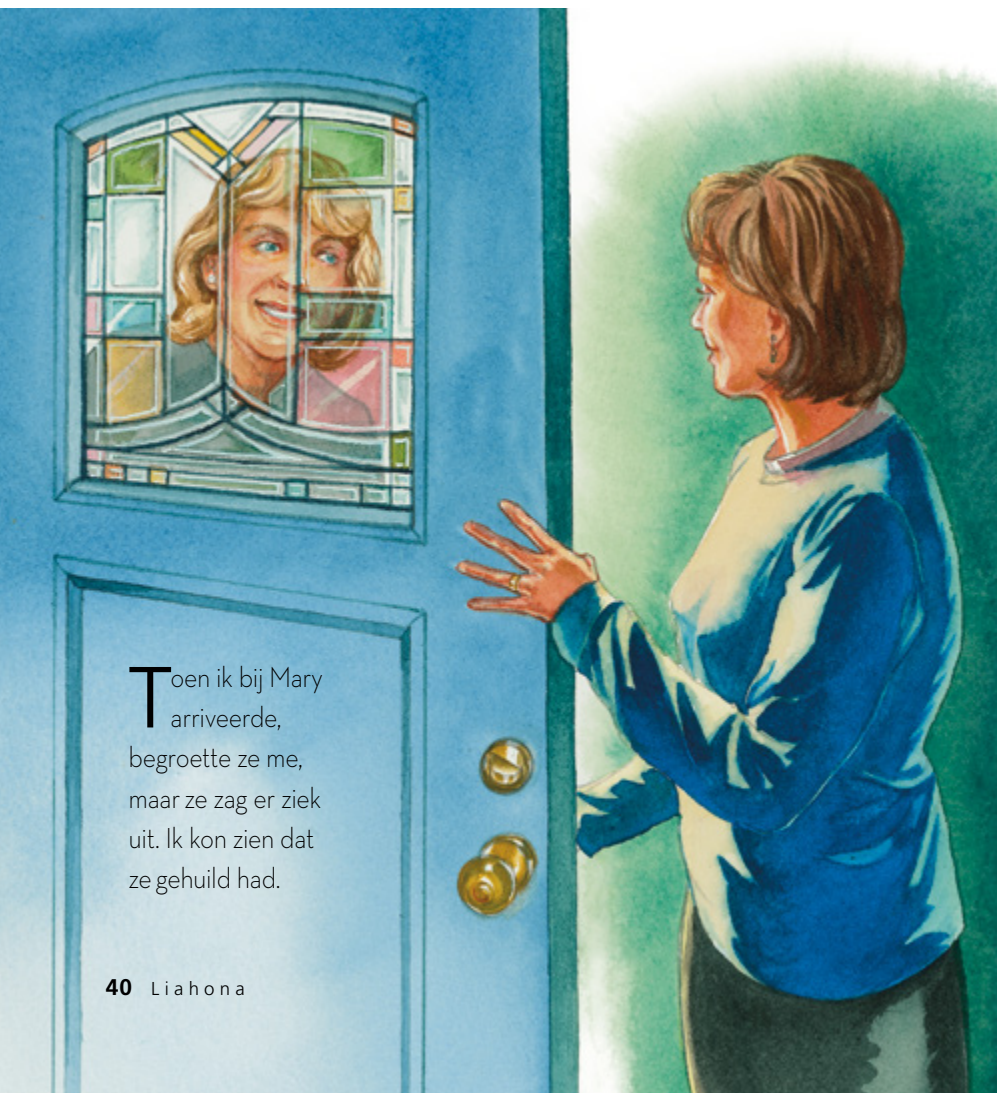
Toen ik haar vroeg waarom ze niet iemand in onze familie had gebeld, zei ze: 'Ik heb gebeden en mijn hemelse Vader gevraagd om iemand te sturen die me kon helpen.'

Ik zei dat haar hemelse Vader haar gebeden had verhoord en mij had gestuurd. We omhelsden elkaar en toen zei ze iets wat ik nooit zal vergeten. Ze zei: 'Toen je voor de deur stond, zag ik het gezicht van je moeder, niet dat van jou.'

Ik voelde meteen de fijne geest van mijn moeder en ik wilde dienen zoals mijn moeder dat gedaan zou hebben. Haar leven stond tenslotte in het teken van dienstbetoon aan andere mensen.

Ik hoop dat ik nooit vergeet hoe belangrijk het is om te luisteren naar de Geest en het voorbeeld van dienstbetoon te volgen dat mijn moeder mij heeft gegeven. ■

Randi Reynolds Allen, Californië (VS)

Toen ik bij Mary arriveerde, begroette ze me, maar ze zag er ziek uit. Ik kon zien dat ze gehuild had.

JE HEBT MIJN HUWELIJK GERED

Van 1979 tot en met 1986 werkte ik voor het ministerie van defensie aan bouwprojecten in Oman. Het ministerie gaf mij projecten in het ontoegankelijkste deel van het land, en doorgaans was ik de enige die toezicht op de projecten hield. Ik was bovendien het enige kerklid dat daar voor het ministerie werkte.

Op een dag kwam ik op het hoofdkantoor van ons bedrijf een elektromonteur tegen die, zoals hij eerder had gedaan, negatieve opmerkingen over de kerk maakte. Ik liet het maar gaan, want ik was meestal slechts kort op het hoofdkantoor voordat ik weer weg moest voor een ander project.

Maar later werd deze man aangevraagd om elektrawerk van bouwprojecten langs de grens tussen Oman en Jemen te inspecteren. We moesten een uur samen doorbrengen voordat hij naar het hoofdkantoor terug zou vliegen.

Toen hij gearriveerd was, inspecteerde hij het werk en zag dat alles naar tevredenheid was. Gedurende de tijd die we samen doorbrachten, praatte ik vooral over het werk, en daarna reed ik hem naar het vliegveldje.

Het was de moessontijd en het vliegveldje op een bergplateau dat zich 1830 meter boven de Indische Oceaan bevond, was in wolken gehuld. De vlucht van mijn collega zou met vertraging vertrekken.

Mijn hart bonsde toen ik beseftte dat ik met deze man in de auto zou moeten wachten. Ik deed in stilte een schietgebedje. En toen kreeg ik de ingeving om de man naar zijn gezin, en met name naar zijn vrouw, te vragen.

Dat deed ik, en de monteur barstte ineens in tranen uit en zei dat hij net had gehoord dat zijn vrouw een echtscheiding wilde. Meteen moest ik aan het woord *liefde* denken, en de daaropvolgende twee uren spraken we over de liefde die we voor anderen behoren te hebben, en de liefde die de Heer Jezus Christus voor ons allen heeft. Voor ik er erg in had, hadden we vriendschap gesloten. Aan het eind van ons gesprek dreven de wolken weg en ging de monteur aan boord voor zijn vlucht. Al gauw hoorde ik dat hij ontslag had genomen en naar huis was teruggekeerd.

Enkele jaren later was ik met de jongemannen van de Aäronische priesterschap op een uitje naar

Plymouth, aan de Engelse zuidkust, toen ik een man op me af zag komen. Toen hij dichterbij kwam, zei hij: 'Ik dacht al dat jij het was, Neil.'

Het was de monteur uit Oman. Wat hij toen zei, heb ik sindsdien gekoesterd in mijn hart: 'Bedankt dat je die dag op de berg met me over liefde hebt gesproken. Je hebt mijn huwelijk gered, en daar zal ik je altijd dankbaar voor zijn.'

We praatten nog wat langer, en toen vertrok hij. Ik heb hem sindsdien niet meer gezien.

Ik zal altijd dankbaar zijn voor de inspiratie die ik in Oman kreeg. Die was de monteur tot zegen, en het gaf mij de kracht om zo ver van huis aan mijn geloof vast te houden. ■
Neil S. Roy, Yorkshire (Engeland)

Mijn hart bonsde toen ik beseftte dat ik in de auto zou moeten wachten met een man die zich negatief over de kerk had uitgelaten.

Ouderling
Gerrit W. Gong
van de Zeventig

VOLMAAKT

worden in Christus

We zingen met onze kinderen: 'Ik voel uw liefde, Heer, dat maakt mij warm van binnen.'¹

Zijn verzoenende liefde, die Hij ons mildelijk geeft, is als 'melk zonder geld en honing zonder prijs' (2 Nephi 26:25). De verzoening, die oneindig en eeuwig is (zie Alma 34:10), nodigt ons uit om 'tot Christus te komen en in Hem vervolmaakt te worden' (Moroni 10:32).

Als we de verzoenende liefde begrijpen die de Heiland ons mildelijk geeft, kan dat ons bevrijden van de onrealistische, zelfopgelegde eis van volmaaktheid die we onszelf onterecht hebben opgelegd. Door dat begrip kunnen we de vrees loslaten dat we onvolmaakt zijn — de vrees dat we vergissingen begaan, dat we niet goed genoeg zijn, dat we in vergelijking met anderen een mislukking zijn, dat we niet genoeg doen om zijn liefde te verdienen.

De verzoenende liefde die de Heiland mildelijk geeft, helpt ons om tegenover onszelf en anderen vergevingsgezinder te zijn en minder

Als we de verzoenende liefde begrijpen die de Heiland ons mildelijk geeft, kan dat ons bevrijden van de onrealistische, zelfopgelegde eis van volmaaktheid die we onszelf onterecht hebben opgelegd.

te oordelen. Die liefde geneest onze relaties en geeft ons de kans om lief te hebben, te begrijpen en te dienen zoals de Heiland dat zou doen.

Zijn verzoenende liefde verandert ons idee van volmaaktheid. We kunnen ons vertrouwen in Hem stellen, ijverig zijn geboden onderhouden en voortgaan in het geloof (zie Mosiah 4:6) — zelfs als we grotere ootmoed, dankbaarheid en afhankelijkheid van zijn gaven, barmhartigheid en genade, ondervinden (zie 2 Nephi 2:8).

In bredere zin brengt tot Christus

komen en in Hem vervolmaakt worden de volmaaktheid binnen ons bereik op onze eeuwige reis van geest en lichaam — in feite de eeuwige reis van onze ziel (zie LV 88:15). Volmaakt worden is het resultaat van onze reis door het stoffelijke leven, de dood en de opstanding, als alle dingen worden hersteld 'tot hun eigen en volmaakte gedaante' (Alma 40:23). Dit omvat de geestelijke geboorte, die 'een grote verandering' in ons hart en onze houding teweegbrengt (Mosiah 5:2). Het is een weerspiegeling van onze levenslange ontwikkeling door christelijk dienstbetoon en gehoorzaamheid aan onze verbonden en de geboden van de Heiland. En het erkent de vervolmakende band tussen de levenden en de doden (zie LV 128:18).

Men denkt soms echter onterecht dat het woord *volmaaktheid* betekent dat je nooit een vergissing maakt. Misschien probeer jij, of iemand die je kent, op die manier volmaakt te worden. Omdat die volmaaktheid altijd buiten ons bereik lijkt te zijn, kunnen we zelfs na onze uiterste inzet

gefrustreerd, ontmoedigd of doodmoe zijn. We doen vruchteloze pogingen om onze omstandigheden en de mensen om ons heen in de hand te houden. We maken ons druk over onze zwakheden en vergissingen. In feite is het zelfs zo erg dat hoe meer moeite we doen, hoe onvolmaakter we lijken te worden.

Ik wil trachten onze waardering voor de leer van de verzoening van Jezus Christus te vergroten, en voor de liefde en barmhartigheid die de Heiland ons mildelijk geeft. Ik nodig je uit om met je begrip van de leer van de verzoening jezelf en anderen te helpen, inclusief zendingen, studenten, jongvolwassenen, vaders, moeders, alleenstaande ouders en anderen die misschien de druk ondervinden van de drang naar volmaaktheid.

De verzoening van Jezus Christus

De verzoening door onze Heiland, die was voorbereid vanaf de grondlegging van de wereld (zie Mosiah 4:6–7), stelt ons in staat om te leren, ons te bekeren en te groeien door onze eigen ervaringen en keuzen.

In deze sterfelijke proeftijd dragen zowel geleidelijke geestelijke groei die ‘regel op regel’ plaatsvindt (LV 98:12) als een radicaal ‘grote verandering’ van hart (Alma 5:12, 13; Mosiah 5:2) ertoe bij dat wij tot Christus komen en in Hem vervolmaakt worden. De bekende uitspraak ‘tot het einde toe volharden’ herinnert ons eraan dat eeuwige groei vaak zowel tijd als een zekere ontwikkeling vergt.

In het laatste hoofdstuk van het Boek van Mormon leert de grote profeet Moroni ons hoe wij tot Christus kunnen komen en in Hem

vervolmaakt kunnen worden. We dienen ons ‘te onthouden van alle goddeloosheid.’ We hebben ‘God lief [...] met al [onze] macht, verstand en kracht.’ Dan is zijn genade ons genoeg, ‘indien [wij door de genade Gods volmaakt zij[n] in Christus.’ Als wij de kracht Gods niet ‘verloochen[en]’, kunnen wij ‘geheiligd [worden] in Christus door de genade Gods’, wat ‘in het verbond van de Vader tot vergeving van [onze] zonden dient’, opdat wij ‘heilig word[en], zonder smet’ (Moroni 10:32, 33).

Uiteindelijk is het ‘het grootste en laatste offer’ van de Heiland dat ‘barmhartigheid [teweegbrengt] die de gerechtigheid overmeestert en de mensen de middelen verschaft waardoor zij geloof tot bekering kunnen hebben’ (Alma 34:14, 15). Ja, ons ‘geloof tot bekering’ is essentieel voor ons om tot Christus te komen, in Hem vervolmaakt te worden, en de zegeningen te ontvangen van ‘het grote en eeuwige verlossingsplan’ (Alma 34:16).

Alleen onze Heiland leidde een volmaakt leven, en zelfs Hij leerde en groeide in zijn sterfelijke ervaring.

Als we de verzoening van onze Heiland volledig aanvaarden, kan ons geloof groter worden en kunnen we de moed krijgen om de ons beperkende eis van volmaaktheid los te laten. Als we zwart-wit denken, zien we alles als volkomen volmaakt of hopeloos gebrekkig. Maar we kunnen in dank accepteren dat wij als Gods zoons en dochters zijn grootste schepping zijn (zie Psalmen 8:3–6; Hebreëen 2:7), ook is onze ontwikkeling nog niet voltooid.

Begrijpen we de verzoenende liefde die onze Heiland mildeljk geeft, dan vrezen we niet meer dat Hij een hardvochtige, ongenadige rechter zal zijn. In plaats daarvan voelen we de geruststelling: ‘God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde’ (Johannes 3:17). En we begrijpen dat het tijd en een zekere ontwikkeling vergt om te groeien (zie Mozes 7:21).

Ons volmaakte voorbeeld

Alleen onze Heiland leidde een volmaakt leven, en zelfs Hij leerde en groeide in zijn sterfelijke ervaring. Hij ‘ontving aanvankelijk niet van de volheid, maar ging van genade tot genade voort, totdat Hij een volheid had ontvangen’ (LV 93:13).

Hij leerde door zijn ervaring in het sterfelijk leven om ‘hun zwakheden op Zich [te] nemen, [...] opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden’ (Alma 7:12). Hij gaf niet toe aan verleiding, zonde of dagelijkse druk, maar daalde af onder alle beproevingsen en problemen van het sterfelijk leven (zie LV 122:8).

In de bergrede gebiedt de Heiland ons: ‘Gij dan zult volmaakt zijn’ (Matteüs 5:48). Het Griekse woord voor *volmaakt* is te vertalen met ‘volledig, voleindigd of voltooid’ (zie Matteüs 5:48). Onze Heiland vraagt ons om volledig, voleindigd en voltooid te worden — om vervolmaakt te worden in de deugden en eigenschappen waar onze Vader in de hemel en Hij een voorbeeld in zijn.²

Laten we eens zien wat zij die menen dat ze volmaakt moeten worden, kunnen hebben aan het toepassen van de leer van de verzoening.

Perfectionisme

Als de betekenis van volmaaktheid verkeerd wordt begrepen, kan dat leiden tot *perfectionisme* — een houding of gedragvorm die het bewonderenswaardige verlangen om het goede te doen verandert in de verwachting dat men hier en *nu* volmaakt moet zijn. Perfectionisme ontstaat soms ook door het gevoel dat alleen volmaakte mensen het verdienen om liefde te ontvangen, of dat we het niet verdienen gelukkig te zijn als we niet zo goed als volmaakt zijn.

Perfectionisme kan slapeloosheid, frustratie, uitstel, ontmoediging, zelfrechtvaardiging en depressie veroorzaken. Die gevoelens kunnen de gemoedsrust, vreugde en zekerheid die de Heiland voor ons wenst, verdringen.

Zendingen die volmaakt willen worden, kunnen gefrustreerd of ontmoedigd raken als ze niet snel genoeg hun zendingstaal leren, mensen doden of leidinggevende zendingstaken krijgen. Voor jonge mensen die gewend zijn om te presteren, kan een

zending de eerste grote moeilijkheid in hun leven zijn. Maar zendingen kunnen stipt gehoorzaam zijn zonder volmaakt te zijn. Ze kunnen hun succes voornamelijk afmeten aan hun toegewijde hulp aan personen en gezinnen om ‘trouwe leden van de kerk [te] worden die het gezelschap van de Heilige Geest genieten’.³

Studenten die aan een nieuw studiejaar beginnen, met name zij die het ouderlijk huis verlaten om te gaan studeren, zijn zowel opgetogen als bezorgd. Studenten, sportlieden, kunstenaars enzovoorts gaan van iemand die zich als een vis in het water voelt naar een situatie waarin ze zich als een vis op het droge voelen. Studenten met een neiging tot perfectionisme kunnen al snel het gevoel krijgen dat ze mislukt zijn als ze niet overal het beste in zijn, ongeacht hoe hard ze hun best gedaan hebben.

Gezien de hoge eisen die het leven aan ons stelt, kunnen de studenten leren dat het soms prima is om te doen wat ze kunnen, en dat het niet altijd mogelijk is om de allerbeste te zijn.

We leggen onszelf thuis ook de eis van volmaaktheid op. Een vader of moeder kan het nodig vinden om de volmaakte huwelijkspartner, ouder, huismoeder of -vader te zijn, of deel uit te maken van een volmaakt mormoons gezin — en wel nu meteen.

Waar zouden mensen die kampen met de neiging tot perfectionisme wat aan kunnen hebben? Door ze eerlijke vragen te stellen waaruit onze steun, interesse, aanvaarding en liefde blijken. Door dergelijke vragen worden ze aangemoedigd om zich op het positieve te richten. Daardoor krijgen

we de kans om aan te geven wat er volgens ons wél goed gaat. Familie en vrienden voorkomen zo dat ze iemands prestaties met die van een ander vergelijken en kunnen in plaats daarvan oprechte bemoediging geven.

Een andere ernstige vorm van perfectionisme is anderen beoordelen naar onrealistische, keiharde normen. Met dergelijk gedrag kunnen we in feite onszelf en anderen, geheel of gedeeltelijk, de zegeningen van de verzoening door de Heiland ontzeggen. Een voorbeeld: jonge alleenstaanden stellen soms een lijstje op met eigenschappen die ze in een potentiële huwelijkspartner wensen, waarop het ze niet lukt om een huwelijk te sluiten wegens de onrealistische eis dat de partner nagenoeg volmaakt moet zijn.

Een zuster is misschien niet bereid om met een fijne, goede broeder uit te gaan omdat hij een te lage score haalt op haar perfectionismeschaal — hij danst niet goed, heeft geen plannen om rijk te worden, is niet op zending geweest, of geeft toe dat hij een probleem met pornografie heeft gehad dat door bekering en therapie is opgelost.

En een broeder wil misschien niet uit met een fijne, goede zuster die niet aan zijn onrealistische profiel voldoet — ze is geen sportfan, geen ZHV-presidente, geen schoonheidskoningin, heeft geen gedetailleerde begroting, en geeft toe dat ze een probleem met het woord van wijsheid heeft gehad, hoewel dat inmiddels is opgelost.

Natuurlijk moeten we de gewenste eigenschappen voor onszelf en een potentiële partner in overweging nemen. We moeten op het beste hopen en hoge normen aanhouden.

Maar als we nederig zijn, zullen we op onverwachte plekken goedheid tegenkomen, en kunnen we kansen scheppen om een nauwe band te krijgen met iemand die net als wij niet volmaakt is.

Ons geloof erkent dat zwakke dingen door bekering en de kracht van de verzoening sterk kunnen worden, en dat we daadwerkelijk vergeving kunnen ontvangen voor zonden waar we ons van bekeerd hebben.

Een gelukkig huwelijk ontstaat niet doordat twee volmaakte mensen een gelofte afleggen. Integendeel, toewijding en liefde nemen toe als twee onvolmaakte mensen eraan werken, elkaar tot zegen zijn en helpen, aanmoedigen en vergeven. De echtgenote van een hedendaags profeet werd eens gevraagd hoe het was om met een profeet getrouwd te zijn. Ze antwoordde wijselijk dat ze niet met een profeet getrouwd was: ze was gewoon met een man getrouwd die de kerk volkomen toegewijd was, welke roeping hij ook kreeg.⁴ Met andere woorden, metertijd groeien man en vrouw naar elkaar toe — individueel en als echtpaar.

Het is lang en eenzaam wachten op een volmaakte partner, volmaakte opleiding, volmaakte baan of volmaakte woning. We doen er verstandig aan om bij het nemen van de belangrijke beslissingen in ons leven de Geest te volgen en onze vooruitgang niet te laten hinderen door twijfels die uit perfectionistische eisen voortkomen.

Voel je je chronisch belast of gefrustreerd, vraag jezelf dan af: 'Definieer ik *volmaaktheid* en *succes* aan de hand van de leringen van

de verzoening van de Heiland, of de normen van de wereld? Meet ik het *succes* of de *mislukking* van mijn rechtschappen verlangens af aan de bevestiging van de Heilige Geest, of aan de een of andere wereldse norm?'

Ben je lichamelijk of emotioneel vermoeid, zorg dan dat je regelmatig slaap en rust krijgt, en neem de tijd om te eten en te ontspannen. Zie in dat druk zijn niet hetzelfde is als goed leven, en dat je niet volmaakt hoeft te zijn om goed te leven.⁵

Als je geneigd bent naar je eigen zwakheden of tekortkomingen te kijken, geef jezelf dan dankbaar een schouderklopje voor alles wat je goed doet, of dat nu veel of weinig is.

Als je faalangst hebt en dingen uitstelt, soms door je overdreven goed voor te bereiden, wees er dan van verzekerd dat het niet nodig is om moeilijke bezigheden te vermijden die grote groei teweeg kunnen brengen!

Vraag zo nodig geestelijke raad of medische hulp om je te ontspannen, positieve denkwijzen te ontwikkelen en structuur aan je leven te geven, gedrag te veranderen dat je ontwikkeling in de weg staat, en meer dankbaarheid te voelen en te uiten.⁶

Ongeduldig zijn, belemmert de ontwikkeling van geloof. Zendelingen kunnen met geloof en geduld een nieuwe taal of cultuur begrijpen, studenten kunnen er nieuwe leerstof mee leren beheersen, en jonge alleenstaanden kunnen ermee aan relaties werken in plaats van te wachten tot alles volmaakt is. Wie wacht op de flattering van een tempelverzegeling of de teruggave van priesterschapszegens, is ook gebaat bij het oefenen van geloof en geduld.

Als je geneigd bent naar je eigen zwakheden of tekortkomingen te kijken, geef jezelf dan dankbaar een schouderklopje voor alles wat je goed doet, of dat nu veel of weinig is.

Als we handelen in plaats van met ons te laten handelen (zie 2 Nephi 2:14), kunnen we van de ene aanvullende deugd naar de andere navigeren, en kunnen we in dit leven veel groei doormaken. Die deugden kunnen in ‘een tegenstelling’, in ‘een samengesteld geheel’ voorkomen (2 Nephi 2:11).

We kunnen bijvoorbeeld ophouden lui te zijn (zie LV 88:124) zonder sneller te lopen dan onze kracht toelaat (zie Mosiah 4:27).

Wij kunnen ‘gedreven voor een goede zaak werkzaam zijn’ (LV 58:27) en er toch af en toe even bij stilstaan ‘dat Ik God ben’ (Psalmen 46:10; zie ook LV 101:16).

We kunnen ons leven vinden door het omwille van de Heiland te verliezen (zie Matteüs 10:39; 16:25).

We kunnen ‘niet moede [worden] goed te doen’ (LV 64:33; zie ook Galaten 6:9) en toch de benodigde tijd nemen om ons geestelijk en lichamenlijk te verkwikken.

We kunnen lichthartig zijn zonder lichtzinnig te worden.

We kunnen hartelijk met anderen lachen zonder ze hooghartig uit te lachen.

Onze Heiland en zijn verzoening nodigen ons uit ‘tot Christus te komen en in Hem vervolmaakt te worden.’ Doen wij dat, dan belooft Hij ons dat zijn genade ons genoeg is, ‘indien gij door de genade Gods volmaakt zijt in Christus’ (Moroni 10:32).

De verzoenende liefde die onze Heiland ons mildelijk geeft, stelt hen die gebukt gaan onder een drang naar perfectie of onmiddellijke volmaaktheid gerust:

‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; [...] want mijn juk is zacht en mijn last is licht’ (Matteüs 11:28, 30).⁷ ■

NOTEN

1. ‘Ik voel uw liefde, Heer’, *Kinderliedjes*, p. 42.
2. Zie ook Russell M. Nelson, ‘Perfection Pending’, *Ensign*, november 1995, pp. 86–88.
3. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 10.
4. Zie Lavina Fielding, ‘Camilla Kimball: Lady of Constant Learning’, *Ensign*, oktober 1975, p. 62.
5. Zie bijvoorbeeld Dieter F. Uchtdorf, ‘Vier titels’, *Liahona*, mei 2013, pp. 58–61. President Uchtdorf waarschuwt bovendien: ‘Sommige mensen meten hun eigenwaarde zelfs aan de omvang van hun lijst met bezigheden af.’ (‘De belangrijkste dingen’, *Liahona*, november 2010, p. 20.)
6. Dit inzicht komt van Carlos F. Watkins en Alane Kae Watkins, adviseurs geestelijke gezondheid in Hongkong, voor het gebied Azië. Andere inzichten voor dit artikel kwamen van Susan Gong, Larry Y. Wilson en Lynda Wilson, Randy D. Funk en Andrea Funk, Janet S. Scharman, en zendingelingen in het zendingsgebied Jakarta (Indonesië).
7. Zie ook Cecil O. Samuelson, ‘What Does It Mean to Be Perfect?’, *New Era*, januari 2006, pp. 10–13; Janet S. Scharman, ‘Seeking Perfection without Being a Perfectionist’. In: *Virtue and the Abundant Life: Talks from the BYU Religious Education and Wheatley Institution Symposium*, samengesteld door Lloyd D. Newell en anderen (2012), pp. 280–302.

GODDELIJKE VERBONDEN

LEVEREN STERKE CHRISTENEN OP

*Hoe komt het dat we kracht putten uit het sluiten
en nakomen van verbonden met God?*

Ouderling D. Todd Christofferson

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Op 15 augustus 2007 werd Peru door een enorme aardbeving getroffen die de kuststeden Pisco en Chincha vrijwel geheel verwoestte. Net als veel andere kerkleiders en -leden ging Wenceslao Conde, president van de kerkgemeente Balconcito in Chincha, meteen aan de slag om mensen te helpen die schade aan hun huis hadden opgelopen.

Vier dagen na de aardbeving was ouderling Marcus B. Nash van de Zeventig in Chincha om te helpen met het coördineren van de hulpacties van de kerk. Hij sprak met president Conde. Terwijl ze spraken over de verwoesting die had plaatsgevonden en wat er werd gedaan om de slachtoffers te helpen, kwam Pamela, de vrouw van president Conde, eraan met een van hun kleine kinderen op de arm. Ouderling Nash vroeg zuster Conde hoe het met de kinderen ging. Met een glimlach antwoordde ze dat ze dankzij de goedgunstigheid van God veilig en wel waren. Hij vroeg naar het huis van de familie Conde.

‘Dat is er niet meer’, zei ze gewoon.

‘En uw bezittingen dan?’ vroeg hij.

‘Alles ligt onder het puin van ons huis’, antwoordde zuster Conde.

‘En toch glimlacht u als u praat’, merkte ouderling Nash op.

‘Ja,’ zei ze, ‘ik heb gebeden en ben nu rustig. We hebben alles wat we nodig hebben. We hebben elkaar, we hebben onze kinderen, we zijn aan elkaar verzegeld in de tempel, we hebben deze fantastische kerk, en we hebben de Heer. Met de hulp van de Heer kunnen we ons huis herbouwen.’

De kracht van verbonden

Wat is de bron van dergelijke morele en geestelijke kracht, en hoe krijgen we die? De bron is God. Door onze verbonden met Hem krijgen wij toegang tot die kracht. Een verbond is een overeenkomst tussen God en de mens, een akkoord waarvan God de voorwaarden vaststelt.¹ In deze goddelijke overeenkomsten verbindt God Zich ertoe om ons te steunen, te heiligen en te verhoogen als wij Hem op onze beurt toegewijd dienen en zijn geboden onderhouden.

Hoe komt het toch dat we door verbonden met God te sluiten en die na te komen de kracht krijgen om te glimlachen in ontbering, beproeving om te zetten in overwinning, ‘gedreven voor een goede zaak werkzaam

te zijn [...] en veel gerechtigheid tot stand te brengen' (LV 58:27)?

Gesterkt door gaven en zegeningen

Ten eerste ontvangen wij bij gehoorzaamheid aan de beginselen en geboden van het evangelie van Jezus Christus een voortdurende stroom aan zegeningen die God in zijn verbond aan ons heeft beloofd. Die zegeningen zijn de krachtbron die we nodig hebben om zelf te kunnen handelen in plaats van in het leven met ons te laten handelen. Bijvoorbeeld de geboden van de Heer in het woord van wijsheid aangaande de zorg voor ons stoffelijk lichaam zegent ons vooral met 'wijsheid [...] en grote schatten aan kennis, ja, verborgen schatten' (LV 89:19). Bovendien leiden ze tot een betere algemene gezondheid en vrijheid van vernietigende verslavingen. Gehoorzaamheid geeft

ons meer beheersing over ons leven en een groter vermogen om te gaan en komen en te werken en scheppen. Uiteraard eisen leeftijd, ongelukken en ziekten onvermijdelijk hun tol, maar onze gehoorzaamheid aan deze evangeliewet stelt ons beter in staat om met die moeilijkheden om te gaan.

Op het verbondspad vinden we een gestage stroom aan gaven en hulp. 'De liefde vergaat nimmermeer' (1 Korintiërs 13:8; Moroni 7:46), liefde verwekt liefde, mededogen verwekt mededogen, deugd verwekt deugd, toewijding verwekt trouw, en dienstbaarheid verwekt vreugde. Wij maken deel uit van een verbondsvolk, een gemeenschap van heiligen die elkaar aanmoedigen, ondersteunen en dienen. Zoals Nephi heeft verklaard: 'En indien de menskinderen de geboden Gods onderhouden, voedt Hij hen en sterkt Hij hen' (1 Nephi 17:3).

Gesterkt door een groter geloof

En dat brengt ons bij een tweede manier waarop onze verbonden ons kracht geven: ze brengen het geloof voort dat nodig is om te volharden en alles te doen wat goed is in de ogen van de Heer. Onze bereidwilligheid om de naam van Christus op ons te nemen en zijn geboden te onderhouden vereist een zekere mate van geloof, maar als we onze verbonden nakomen, wordt dat geloof vergroot. Ten eerste worden de beloofde vruchten van gehoorzaamheid zichtbaar, wat ons geloof bevestigt. Ten tweede brengt de Geest Gods behagen over en voelen we ons veilig met zijn voortdurende zegeningen en hulp. Ten derde kunnen we, wat er ook gebeurt, het leven onder ogen zien vol hoop en evenwichtigheid, wetend dat we uiteindelijk zullen slagen omdat we Gods belofte aan ons persoonlijk hebben, op naam aan ons gedaan, en wij weten dat Hij niet kan liegen (zie Enos 1:6; Ether 3:12).

De kerkleiders in het begin van deze bedeling bevestigden dat het getrouw naleven van verbonden ons de zekerheid geeft die we in tijden van beproeving nodig hebben: ‘Het was [de wetenschap dat hun koers in het leven overeenkwam met de wil van God] die de heiligen vanouds in staat stelde om al hun kwellingen en vervolgingen te doorstaan en [...] niet alleen de teloorgang van hun goederen en verspilling van hun middelen blijmoedig te slikken, maar zelfs de dood in zijn afschuwelijkste vormen te ondergaan, wetend (en niet alleen gelovend) dat ze na het vergaan van dit aardse huis van hun tabernakel een gebouw van God hadden, een huis dat niet met handen gebouwd was, maar een eeuwig huis in de hemelen. (2 Korintiërs. 5:1).’²

Zij wezen er verder op dat wij, door de offers te brengen die God van ons vraagt, het getuigenis van de Geest krijgen dat onze koers goed is en God behaagt.³ Met die kennis wordt ons geloof grenzeloos, met de verzekering dat God er op zijn tijd voor zal zorgen dat elke kwelling ons ten bate komt. (Zie LV 97:8–9.)

Gesterkt door ‘de macht der goddelijkheid’

We hebben het eerst gehad over de zegeningen die ons kracht geven en daarna over het geloof dat God aan hen geeft die zich aan hun verbonden met Hem houden. Een laatste aspect van kracht opdoen door verbonden dat ik wil noemen, is het verlenen van goddelijke macht. Onze verbondstoewijding aan Hem stelt onze hemelse Vader in staat zijn goddelijke invloed, de ‘macht der goddelijkheid’ (LV 84:20) aan ons toe laten vloeien. Dat kan Hij omdat wij door onze deelname aan priesterschapsverordeningen onze keuzevrijheid gebruiken om die macht te ontvangen. Onze deelname aan die verordeningen geeft ook aan dat wij bereid zijn om de extra verantwoordelijkheid te aanvaarden die meer licht en geestelijke kracht met zich meebrengen.

Bij alle verordeningen, en vooral die van de tempel, worden wij begiftigd met macht van omhoog (zie LV 109:22). De ‘macht der goddelijkheid’ komt tot ons in de Persoon en door de invloed van de Heilige Geest. De gave van de Heilige Geest maakt deel uit van het nieuw en eeuwig verbond. Zij is een onmisbaar onderdeel van onze doop, de doop met de Geest. Ze is de boodschapper van de genade waardoor het bloed van Christus onze zonden wegneemt en ons heiligt (zie 2 Nephi 31:17). Ze is de gave waardoor Adam ‘levend [werd] gemaakt naar de innerlijke mens’ (Mozes 6:65). Het kwam door de Heilige Geest dat de eerste apostelen alles doorstonden wat ze te verduren hadden en dat zij door hun priesterschapsleutels het evangelie aan de hele hen bekende wereld brachten.

Als wij goddelijke verbonden hebben gesloten, is de Heilige Geest onze trooster, onze leidsman en onze metgezel. De vruchten van de Heilige Geest zijn ‘de vredige dingen van de onsterfelijke heerlijkheid; de waarheid van alle dingen; datgene wat alle dingen bezielt, wat alle dingen levend maakt; datgene wat alle dingen weet en alle macht bezit volgens de wijsheid, de barmhartigheid, de waarheid, de gerechtigheid en het oordeel’ (Mozes 6:61). De gaven van de Heilige

Geest zijn getuigenis, geloof, kennis, wijsheid, openbaringen, wonderen, genezing en naastenliefde, om er maar een paar te noemen (zie LV 46:13–26).

Het is de Heilige Geest die getuigt van uw woorden wanneer u onderricht en getuigt. Het is de Heilige Geest die u, als u in een vijandige omgeving spreekt, in uw hart ingeeft wat u moet zeggen en de belofte van de Heer vervult dat ‘u [...] niet [zult] worden beschaamd tegenover de mensen’ (LV 100:5). Het is de Heilige Geest die u openbaart hoe u de volgende schijnbaar onoverkomelijke hindernis kunt nemen. Het is door de Heilige Geest in u dat anderen de reine liefde van Christus kunnen voelen en de kracht kunnen krijgen om voort te gaan. Het is ook door de Heilige Geest, in zijn rol als de Heilige Geest der belofte, die de geldigheid en de werkzaamheid van uw verbonden bevestigt en Gods zegeningen op u bezegelt (zie LV 88:4–5; 109:14–15).

Onze hemelse Vader zal u kracht schenken

Goddelijke verbonden leveren sterke christenen op. Ik spoor u allen aan om in aanmerking te komen voor alle priesterschapsverordeningen en ze te ontvangen, en u dan trouw te houden aan de beloften die u hebt gedaan door de verbonden te sluiten. Geef uw verbonden in moeilijke tijden de hoogste prioriteit en wees zorgvuldig in uw gehoorzaamheid. Dan kunt u naar uw behoefte in geloof vragen, in geen enkel opzicht twijfelende, en God zal antwoord geven. Hij zal u steunen in uw werk en waken. Op zijn eigen tijd en wijze zal Hij zijn hand uitstrekken en tot u zeggen: ‘Hier ben Ik.’ ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 2009: ‘De kracht van verbonden.’

NOTEN

1. Zie Gids bij de Schriften, ‘Verbond’, www.lds.org/scriptures?lang=nld.
2. *Lectures on Faith* (1985), p. 67.
3. Zie *Lectures on Faith*, pp. 69–71.

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp van
deze maand:

verordeningen
en verbonden

WAT ZIE JE?

Als we de symbolen in evangelieverordeningen bestuderen en overdenken, richten we onze gedachten op Jezus Christus.

David A. Edwards

Kerkelijke tijdschriften

Omdat we overall symbolen zien, schenken we er weinig aandacht aan. Maar door meer op evangeliesymbolen te letten, kunnen we het evangelie beter begrijpen.

In de Schriften vinden we woorden zoals *zinnebeeld*, *afschaduwing*, *teken*, *parabel*, *gedachtenis*, *getuige* en *getuigenis* die aangeven dat iets naar iets anders verwijst (zie Mozes 6:63). Tijdens het laatste avondmaal bijvoorbeeld stelde Jezus het avondmaal in. Hij gaf zijn discipelen het

gebroken brood te eten en zei: 'Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot mijn gedachtenis' (Lucas 22:19). Het brood was uiteraard niet letterlijk zijn lichaam. Het dient, zoals Hij zei, om ons zijn lichaam — *en nog veel meer* — te laten *gedenken*. Dat maakt symbolen zo krachtig: ze communiceren zonder taal en doen ons tegelijkertijd aan een reeks aanverwante zaken denken, waardoor ze diepgang en betekenis toevoegen.

Verordeningen zijn natuurlijk niet

alleen maar symbolische handelingen; ze dragen kracht in zich en zijn ons door het gezag van het priesterschap echt tot zegen. Maar ze bevatten ook symbolen die ons meer over de Heiland en onze verbonden leren. Zich alleen al onderwerpen aan, en het ontvangen van, een priesterschapverordening is een uiting van geloof en nederigheid. Hier volgen een aantal symbolen die te maken hebben met de doop, bevestiging en het avondmaal, en ook een paar ideeën die er verband mee houden. ■

DOOP

Opgestoken rechterhand: ten hemel uitgestrekt, als getuigenis tot de hemel; ook als teken van een eed (zie Genesis 14:22; Daniël 12:7)

Onderdompeling: de dood, begrafenis en opstanding van Christus (zie Romeinen 6:3-4); onze geestelijke wedergeboorte in Christus ('geboren [...] uit water' [Johannes 3:5])

Water: wassen, reinigen, zuiveren van zonde

Witte kleding: reinheid ('Niemand kan worden gered, tenzij zijn klederen zijn witgewassen [en] gereinigd [...] door het bloed van [Christus]' [Alma 5:21]); gelijkheid (of we nu rijk of arm zijn, we dragen dezelfde kleding als we ons laten dopen want 'allen zijn voor God gelijk' [2 Nephi 26:33])

BEVESTIGING

Handoplegging: aanraking door vertegenwoordigers van God, zegeningen van God aan anderen doorgeven

De gave van de Heilige Geest ontvangen: de zogenaamde 'doop met vuur' (zie 2 Nephi 31:13); reiniging en geestelijke wedergeboorte in Christus

AVONDMAAL

Brood eten: ter gedachtenis van het lichaam van Jezus Christus (zie Matteüs 26:26-29), het brood des levens ('wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren' [Johannes 6:35], 'wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven' [Johannes 6:58])

Geknield bidden: nederigheid, onze wil aan die van God onderwerpen; een teken van het eeuwigdurend verbond (zie LV 88:131)

Brood breken: het lichamelijk lijden van Christus voor ons, zijn lichamelijke dood, zijn opstanding waardoor wij weer zullen leven

Brood en water voor de aanwezigen neerzetten: symbolen van het offer van Christus, dat een einde maakte aan het vergieten van bloed (zie Alma 34:13-14); we brengen de Heer 'een offer in gerechtigheid [...] van een gebroken hart en een verslagen geest' (LV 59:8)

Water drinken (oorspronkelijk wijn): het bloed van Christus (vergoten in Getsemane, tijdens zijn lijden door toedoen van de soldaten, en aan het kruis), dat ons 'reinigt [...] van alle zonde' (1 Johannes 1:7) en 'dat in het verbond van de Vader tot vergeving van [onze] zonden dient' (Moroni 10:33); bloed is 'de bron van het leven of de levenskracht van alle vlees' (Gids bij de Schriften, 'Bloed'; scriptures.lds.org) en wat door opoffering verzoening voor zonden bewerkt (zie Leviticus 17:11); levend water (zie Johannes 4:14)

OP DE VERZOENING GERICHT

'Elke evangelieverordening is op de een of andere manier op de verzoening van de Heer, Jezus Christus, gericht, en dat is uiteraard waarom we deze verordening [het avondmaal] met al haar symboliek en beeldspraak makkelijker en vaker verrichten dan alle andere verordeningen.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'This Do in Remembrance of Me', *Ensign*, november 1995, p. 67.

DOE MEE AAN DE DISCUSSIE

WAAR JE NU AL OVER KUNT NADENKEN

- Hoe herinneren de symbolen van de doop, bevestiging en het avondmaal je aan de Heiland en je verbonden?
- Waar denk je elke week aan tijdens het avondmaal?

WAT JE KUNT DOEN

- Noteer in je dagboek waar je aan dacht of wat je voelde tijdens het avondmaal.
- Bespreek een symbool van het avondmaal in de kerk en vertel hoe het je aan de Heiland herinnert.

ONZE PLEK

DOOP VOOR MIJN OPA

Ik ben dankbaar dat onze jeugdleiders een bezoek aan de tempel planden. Bij de voorbereiding van onze reis naar Apia (Samoa) waren we blij voor deze zeldzame kans. We gingen opgewekt naar de tempel om ons te laten dopen voor de doden — voor hen die in de geestenwereld wachten tot we onze voorouders traceren en het werk voor hen verrichten.

In de doopdienst liet een jongeman van onze groep zich voor Faataga Agavale, mijn opa, dopen. Ik moest huilen van vreugde en ik wist dat zijn geest aanwezig was. Ik was erg blij dat we in de tempel de kans hadden om werk voor hem te verrichten.

Saini Agavale (Samoa)

BELANGRIJKE INFORMATIE VAN EEN VRIENDIN

Als tiener ging ik niet graag naar de kerk, dus wist ik weinig over de Bijbel of God. Dat wilde ik ook niet. Toen ik zeventien was, vertelde een vriendin me dat ze mormoon was. Ik had geen idee wat dat inhield. Ik zei tegen mijn vriendin: 'Als ik meer over die kerk te weten wil komen, zoek ik dat zelf wel uit.'

Ze zag dat godsdienst mij weinig kon schelen, gaf me een exemplaar van het Boek van Mormon en vroeg me het te lezen en erover te bidden. Ze zette me niet onder druk. Toen ik later die avond het boek opende, zag ik vooraan haar getuigenis. Toen ik dat las, voelde ik dat ik meer over het Boek van Mormon te weten moest komen. Dus begon ik 1 Nephi te lezen. Ik kon het boek maar niet wegleggen. Ik wilde er meer over te weten komen.

Op een gezinsavond bij haar thuis kwam ik meer

over het evangelie van Jezus Christus te weten. Alles leek logisch. Ik kreeg al snel les van de zendelingen, liet me dopen en werd als lid van de ware kerk van de Heer bevestigd. Het evangelie leerde me wie ik ben, waar ik vandaan kom en waarheen ik kan gaan als ik getrouw blijf.

Als ik nu terugkijk, zie ik dat de Heilige Geest me aanspoorde om meer te weten te komen. Toen ik meer te weten kwam, veranderde mijn houding ten opzichte van de kerk en God. Voor de eerste keer in mijn leven wilde ik doen wat Hij wilde dat ik deed.

Het Boek van Mormon heeft mijn leven veranderd, en ik ben dankbaar voor mijn vriendin die het aan me gaf. Een echte vriend geeft je zulke belangrijke informatie.

Michael P. (Ohio, VS)

Randall L. Ridd

Tweede raadgever
in het algemeen
jongemannen-
presidium

WERKEN

WIE WIL DAT NOU?

*Werken is niet altijd even leuk, maar je zult er versteld van staan
wat voor goed gevoel je eraan overhoudt.*

Als jongeman vond ik spelen en plezier maken, net als iedereen, erg leuk. En toen ik zestien was, ging ik graag uit en was ik graag samen met vrienden. Dat vond ik veel leuker dan werken.

Maar, net als velen van jullie, had ik een baantje. Mijn vader werkte in de bouw. Hij bouwde huizen en vroeg mijn drie broers en ik regelmatig om een handje te helpen. Het was erg warm en het werk was zwaar; en soms had ik gewoon geen zin om te werken. Maar we moesten ons aan de planning houden en projecten afwerken, dus werkten we elke dag hard door totdat het werk erop zat. Hoewel ik het destijds niet besepte, heb ik heel wat geleerd van het werken met mijn familie.

Een goede prestatie schenkt voldoening

Huizen bouwen vergt veel tijd, inspanning en nauwkeurigheid. Ik dacht bijvoorbeeld dat we bij het storten van de basisfundering van een huis niet zo precies te werk hoefden te gaan. Mijn vader dacht daar anders over.

Voor de fundering van een huis moet je eerst een strook uitgraven en de basisfundering storten. De betonnen basisfundering is breder dan het eigenlijke fundament. Als de basisfundering gestort en droog is, stort je het fundament op de basisfundering. Daarna gaat er grond over de basisfundering.

Ik heb me vaak afgevraagd of het echt belangrijk was dat de basisfundering volstrekt vierkant was. Per slot van rekening lag er grond overheen, dus niemand zou die zien en de

ondergrond van het huis zou er niet zwakker van worden. Maar mijn vader wilde dat de basisfundering vierkant en vlak was, juist en nauwkeurig afgemeten. En zo deed hij het voor elk huis dat hij bouwde.

Als ik nu terugkijk, besef ik dat mijn vader evenveel zorg aan alle onderdelen van zijn werk besteedde, zelfs aan zaken die de eigenaar nooit zou merken. Zijn zorgvuldige aandacht voor details betekende dat men erop kon rekenen dat hij goed werk leverde, en het gaf hem voldoening te weten dat hij de beste kwaliteit leverde en dat de eigenaars dat waardeerden.

Het kan gebeuren dat jij en de Heer de enigen zijn die weten hoe goed je het werk dat je moest doen, gedaan hebt. Weet dan dat de Heer *weet* dat je je inspant. Als je je best doet, krijg je

meer eigenwaarde. Je weet dan dat je integriteit, betrouwbaarheid en nuttige vaardigheden ontwikkeld hebt.

Door ervaring leer je de waarde van de wet van de oogst van de Heer: 'Wat een mens zaait, zal hij ook oogsten' (Galaten 6:7; zie ook LV 130:20–21).

Je houding bepaalt alles

Grond uitgraven voor de basisfundering in de hitte nam veel tijd in beslag en ik moet toegeven dat mijn houding niet altijd even positief was. Telkens als mijn moeder me over mijn werk hoorde klagen, zei ze: 'Pas op. Je gaat je beloning verliezen en je moet tóch werken!' (Zie LV 58:28–29.) Ze had gelijk. Door te klagen, verdween het werk niet; maar het ontnam me de voldoening en veel van de beloningen ervan.

Ik ontdekte dat de tijd sneller

voorbijging, dat ik beter werkte en veel gelukkiger was als ik het advies van mijn moeder ter harte nam en het werk met een opgewekt hart deed, in plaats van te klagen. Je instelling bepaalt alles.

Het belangrijkste werk is Gods werk

Mijn zending was een doorslaggevende ervaring voor me. Ik leerde dat geen ander werk belangrijker is dan het werk van onze hemelse Vader, die ons, zijn kinderen, wil zegenen: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.' (Mozes 1:39).

Als je je inspant voor het werk van je hemelse Vader en zijn kinderen dient, zul je, net als Alma, grote

vreugde vinden omdat je 'een werktuig in de handen Gods [bent] om de een of andere ziel tot bekering te brengen; en dat is [jouw] vreugde' (Alma 29:9).

Een uitnodiging

Dus wie wil er werken? Wij allemaal! Het is de bron van zelfredzaamheid, succes en vreugde in dit leven. Als je opgewekt aan de slag gaat, zullen de mensen om je heen rijkelijk oogsten door de zaadjes die je zaait.

Ik nodig je uit om gedurende de week na te denken over de lessen die ik geleerd heb en dan dit experiment uit te proberen: de volgende keer dat je een klus krijgt, doe die dan met een positieve instelling, doe je uiterste best en kijk wat er gebeurt. Je zult er misschien versteld van staan hoe gelukkig en goed je je voelt. ■

LEIDINGEN VERLEGGEN IN MODDERSCHOENEN

Raymond M. Allton

*Ik had genoeg van
leidingen verleggen.*

Bedankt, bisschop Rowley. We willen graag helpen.' Broeder Hulet, onze quorumadviseur diakenen, nam het klembord van de bisschop en zei: 'Ik heb hier een inschrijvingslijst voor vrijwilligers die op de kerkboerderij willen helpen. Ik ben er zeker van dat de Heer tevreden zal zijn als we de komende week allemaal meehelpen.'

‘Wat voor hulp?’ vroeg ik voorzichtig. Dit hele kerkboerderijgedoe leek me niet erg leuk.

‘We moeten deze week alleen maar spoeierleidingen verleggen.’

Leidingen verleggen! Ik huiverde van die woorden. Ik moest terugdenken aan een paar maanden daarvoor. Mijn moeder had er toen op aangedrongen dat ik een vakantiebaan zocht. In ons kleine dorp kon dat maar haast één ding zijn: leidingen verleggen. Dus verlegde ik samen met mijn neef Scott de hele zomer lang leidingen.

De eerste dag van onze vakantiebaan keken we over een onmetelijk groot groen alfalveld. De leidingen van wel twaalf meter lang waren aaneengekoppeld in een rechte lijn die kilometers lang leek. Na een korte instructie ontkoppelden Scott en ik onze eerste leiding. Scott hief zijn uiteinde op en ik kreeg een hele lading koud water over mijn sneakers. We droegen de leiding over de plakkerige modder heen en koppelden ze vast aan het volgende gedeelte. Toen we terugkeerden om de volgende leiding te halen, werden mijn schoenen alsmaar zwaarder door de modder die er hoe langer hoe dikker op lag. Uiteindelijk wisten de modder, het water en ons eigen zweet onze kleding te doorweken en ons humeur weg te spoelen.

Ik dacht weer na over het vrijwilligerswerk op de kerkboerderij. ‘Nou, ik — ik denk niet dat ik mee kan doen’, stotterde ik. ‘Ik moet elke ochtend naar mijn werk.’

‘Dat is geen probleem’, verzekerde broeder Hulet me. ‘We gaan altijd ’s middags naar de kerkboerderij.’ Broeder Hulet liet de inschrijvingslijst rondgaan. ‘Toen jullie tot het priesterschap werden geordend, kregen jullie de macht om in de naam van God te handelen. En als we Hem dienen door anderen te dienen, handelen we in zijn naam. Bovendien zal het werk helemaal niet zo zwaar zijn als we allemaal een handje meehelpen.’

Ik kreeg de lijst aangereikt. Ik kon niet geloven dat tot nu toe iedereen zich had ingeschreven om elke dag van de week te gaan. Wisten ze dan niet hoe ellendig het zou zijn? Ik voelde de zware rechtvaardige druk van mijn quorumleden. Met tegenzin schreef ik me in en gaf ik de lijst door.

Maandagmiddag zat ik in mijn kamer uit te rusten van mijn ochtendwerk toen ik broeder Hulet buiten hoorde toeteren. Ik aarzelde even voor ik weer mijn stinkende, vochtige werkkleding aantrok.

We kwamen al snel aan bij de kerkboerderij. Iedereen behalve ik haastte zich naar de akker. Ik bleef met gebogen hoofd achter en trapte wat steentjes weg toen ik plots een hand op mijn schouder voelde. ‘Bedankt dat je met ons bent meegekomen’, sprak broeder Hulet me moed in. ‘Ik weet dat je vanochtend hard gewerkt hebt.’ We wandelden een stukje zonder iets te zeggen. Toen rende hij naar de anderen om de groep in te delen.

Ik keek hem na en dacht na over wat hij tegen me gezegd had. Ik had die ochtend hard gewerkt. Ik was moe en stonk, en wilde naar huis. En broeder Hulet dan? Hij had die ochtend ook hard gewerkt. Alle jongens hadden trouwens hard gewerkt. Waarom leken ze dan blij om hier te zijn?

Ik voegde me bij de anderen en we begonnen te werken. Aanvankelijk probeerde ik mezelf op te beuren door na te denken over het edelmoedige offer dat ik bracht. Maar spoedig verdwenen mijn egocentrische gedachten en ik merkte hoe snel we gingen nu er zoveel mannen meehielpen. We lachten en praatten, en ik besepte plots dat ik het leuk vond! Een paar uurtjes later waren we klaar met de opdracht.

Toen we huiswaarts reden, besepte ik dat wat ik als ondraaglijk offer beschouwd had eigenlijk klein was. Het was zelfs helemaal geen offer als iedereen hielp.

Broeder Hulet parkeerde zijn auto voor mijn huis en keek me aan. ‘Bedankt voor je hulp vandaag. Jouw inzet heeft het voor ons makkelijk gemaakt.’ Hij glimlachte en knipoogde.

Ik grinnikte. ‘Bedankt, maar het ging van een leien dakje omdat we allemaal samenwerkten.’ Ik stapte uit de auto en sloot het portier.

Broeder Hulet zette de auto in de eerste versnelling en begon weg te rijden. ‘Tot morgen dan?’ riep hij door het open raam.

‘Is goed. Tot morgen’, zei ik. ■

De auteur woont in Utah (VS).

AANGESTIPT

**Als ik mijn vrienden
over de kerk vertel, zeggen ze dat ze
niet geïnteresseerd
zijn omdat de kerk te veel regels heeft.
Hoe antwoord ik daarop?**

Hoe we 'regels' zien, heeft veel te maken met onze gewoontes. Als je vrienden niet de gewoonte zouden hebben om hun tanden te poetsen en je vertelt hun dat je je tanden dagelijks poetst omdat je zo opgevoed bent, zouden ze dat misschien een strenge regel vinden. Maar jij vindt dat zelfs geen regel omdat het een gewoonte, een levenswijze geworden is. Hoewel ze misschien denken dat ze vrij zijn omdat ze hun tanden niet hoeven te poetsen, weet jij welke problemen dat veroorzaakt en hoeveel beter het voelt om schone, gezonde tanden te hebben.

En dat geldt ook voor de 'regels'

van de kerk. Je vrienden kunnen onze normen beperkend vinden, maar jij weet dat de Heer en zijn dienstknechten ze aan ons gegeven hebben, zodat we een beter leven kunnen leiden en naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren. Bovendien krijgen we bij gehoorzaamheid aan Gods geboden altijd zegeningen, en niet een van de minste daarvan is het gezelschap van de Heilige Geest. Je kunt proberen om deze voordelen en zegeningen te beschrijven voor je vrienden, en je kunt hun vertellen dat er maar één manier is om te ontdekken of die 'regels' van God komen: ze uitproberen (zie Johannes 7:17). ■

Waarom heeft God ons geschapen?

Het is belangrijk om te begrijpen dat God ons niet uit het niets heeft geschapen. Een basisonderdeel van ons bestond al vóór onze geestelijke geboorte: 'De mens was eveneens in het begin bij God. Intelligentie, of het licht der waarheid, is niet geschapen of gemaakt, en dat kan ook niet' (LV 93:29). Omdat we dit weten, weten we ook dat onze hemelse Vader ons niet zo maar geschapen heeft, maar met een belangrijk doel. De profeet Joseph Smith onderwees: 'God, die zich te midden van geesten en heerlijkheid bevond, achtte het raadzaam, daar Hij intelligenter was, om wetten in te stellen waardoor de rest het voorrecht kon krijgen om net zoveel vooruitgang te maken als Hijzelf' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 227; zie ook Mozes 1:39). Omdat onze hemelse Vader wil dat we de kans krijgen om vooruitgang te maken en aan Hem gelijk te worden, schiep Hij onze geesten, en voorzag Hij een plan van heil en geluk dat dit aardse leven omvat. Misschien is het eenvoudigste en beste antwoord op deze vraag dan ook het antwoord op de vraag waarom God doet wat Hij doet: omdat Hij ons liefheeft. ■

SOMS ZIJN DINGEN NIET WAT ZE LIJKEN

Pas op dat plezier en avontuur je niet
op een gevaarlijk pad brengen.

(Zie Helaman 3:29.)

DIENEN OM DE

Rasem Maluff

In 2011 nam ik een van de belangrijkste beslissingen van mijn leven. Ze heeft me de grootste zegeningen ooit opgeleverd. Ik besloot om op zending te gaan, maar dat was geen makkelijke beslissing.

De Heer gaf me de kans om in mijn jeugd voetbal te spelen. Ik kwam in internationale toernooien voor Paraguay uit en reisde met het nationale jeugdelftal, Libertad, rond in Europa, Azië en Zuid-Amerika.

Gelukkig hebben mijn ouders mijn voetbalactiviteit altijd gecombineerd met een degelijke opleiding en een geestelijk ingestelde opvoeding. Het geloof en getuigenis van mijn moeder waren beslist de zaadjes waaruit mijn eigen geloof en getuigenis ontsproten. Vanwege haar getrouwheid ging ik naar het seminarie ook al had ik een druk voetbalschema.

Hoewel ik al sinds mijn kindertijd over voltijdzendingen had gehoord, kon ik er maar geen beslissing over nemen. Dat veranderde toen mijn vader een roeping in de bisschop van onze wijk aanvaardde. Het was een moeilijke beslissing voor mijn vader omdat hij altijd erg betrokken was geweest bij mijn voetbalcarrière. Hij kwam altijd naar de training en de wedstrijden, en we brachten veel tijd met elkaar door. Als hij de roeping in de bisschop aanvaardde, kon hij minder tijd in mijn carrière investeren.

Tijdens de avondmaalsdienst waarin mijn vader gesteund werd, kreeg ik sterk de indruk dat de opofferingen van anderen tevergeefs zouden zijn als ik niet gewillig was om belangrijke zaken om de juiste redenen op te geven. Iemand zei in

zijn getuigenis dat ons gezin eeuwig kan zijn als we gehoorzaam zijn. Die gedachte raakte me en ik besloot er alles aan te doen om voor eeuwig als gezin samen te zijn. Die zondag werd het belang van gehoorzaamheid aan de geboden herhaaldelijk tijdens de lessen aangehaald. Ik voelde de Geest zo sterk tot me getuigen dat ik de Heer moest dienen, dat ik mijn familieleden tijdens de gezinsavond vertelde dat ik besloten had om op zending te gaan.

.....
Niets heeft me zoveel vreugde, gemoedsrust en wonderen gebracht als mijn zending.
.....

**JULLIE TIJD OM
OP ZENDING
TE GAAN**

Op lds.org/go/going120 kun je een ondertiteld filmpje over de Nieuw-Zeelandse rugbyspeler Sidney Going bekijken.

JUISTE REDENEN

Dat betekende dat ik mijn opleiding moest onderbreken en het vijfjarig contract met mijn voetbalclub moest laten ontbinden. De Heer opende deuren en verzachtte harten, zodat het contract ontbonden kon worden.

Nadat ik mijn zendingsaanvraag ingestuurd had, luisterde ik naar de toespraak van ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen in de algemene aprilconferentie van 2011, waarin hij over de zendingservaring van Sidney Going vertelde, die professioneel rugbyspeler en lid van het nationale team van Nieuw-Zeeland geweest was. Het feit dat broeder Going op zending was gegaan en daarna met zijn profcarrière verder was gegaan, leerde me iets belangrijks. Mijn hele zending en tot op de dag van vandaag zijn de

woorden van die toespraak me keer op keer tot zegen geweest en hebben ze me gemoedsrust gebracht. De vele getuigenissen van familieleden en leden van onze wijk en ring hebben me niet alleen gesteund in mijn beslissing om op zending te gaan, maar gaven me op zending ook kracht in de moeilijke tijden.

Wat me ook voldoening gaf, was dat mijn beslissing om op zending te gaan mijn drie beste vrienden ook aanspoorde om te gaan. Ze werden later zoneleider, assistent van de zendingspresident, en zelfs gemeentepresident. We richten onze blik nu op het pad dat ons naar onze hemelse Vader terugleidt.

Ik ben niet meer dezelfde man als drie jaar geleden. Het is mijn grootste verlangen de Heer te dienen. De Heer heeft me ‘honderdvoudig’

gezegd (Matteüs 19:29, HSV). Ik heb een levend en reëel getuigenis van de goddelijke natuur van onze hemelse Vader, zijn geliefde Zoon en diens verzoening, de zuiverende macht van de Heilige Geest van God, en het wonderbare werk en wonder van deze laatste dagen, waarin het evangelie door middel van de profeet Joseph Smith op aarde is hersteld (zie Jesaja 29:14).

Mijn hart is vol liefde en dankbaarheid voor deze mooie tijd en voor de kans die ik had om zoveel broeders en zusters in het zendingsgebied Montevideo (Uruguay) te leren kennen en lief te hebben. Dat ik hen mocht dienen is een van de grootste zegeningen. Niets heeft me zoveel vreugde, gemoedsrust en wonderen gebracht als mijn zending. ■

De auteur woont in Paraguay.

MORMONEN GELOVEN **WÉL** IN GOD

Op een luchthaven ver van huis kreeg ik de gelegenheid om iemand die ik niet kende over het evangelie te vertellen.

Brenda Hernandez Ruiz

Ik reisde van Mexico naar de Amerikaanse staat Montana en moest overstappen in Denver (Colorado, VS). Ik wandelde wat rond op de luchthaven en keek door de enorme ramen naar de landende en opstijgende vliegtuigen. Ik was zenuwachtig omdat ik nog nooit gevlogen had. De luchthaven leek erg groot.

Ik bekeek mijn ticket en besepte dat ik nog twee uur had vóór mijn vlucht. Ik zocht naar een plekje waar ik kon zitten en lezen tot het tijd was om aan boord te gaan. Ik voelde me onrustig terwijl ik zocht. Bijna elke plaats was bezet. Ik ging naast een oud vrouwtje zitten dat alleen leek te zijn. Zij was de enige van wie ik niet bang was.

Pas na een uur begon ik met haar te praten. Ik stelde mezelf voor. Ze was erg aardig en wilde me graag vertellen

over wat haar kleinkinderen allemaal bereikt hadden. Ze stelde me wat vragen en ik vertelde haar over mijn leven in Mexico. Plotseling had ik het gevoel dat ik haar over het evangelie moest vertellen. Ze vroeg me of ik gelovig was en ik zei dat ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was.

Ze zei dat ze daar nog nooit van gehoord had.

Ik glimlachte en zei: 'Men noemt ons ook wel mormonen.'

Haar houding veranderde meteen. Haar gelaatsuitdrukking en de manier waarop ze met me sprak veranderden. Ze leek met haar mond vol tanden te staan. Ik dacht dat ons gesprek beëindigd was, maar ik probeerde ons gesprek te vervolgen. Ik vroeg haar naar haar godsdienst. Zonder aarzelen antwoordde ze: 'Ik ben katholiek.'

Vervolgens zei ze: 'Ik snap het niet. Je bent zo'n lief meisje. En je lijkt me sympathiek. Waarom ben je dan mormoon?'

Ik schrok van haar opmerking en wist niet hoe ik moest reageren. Ik zei een schietgebedje en vroeg mijn hemelse Vader me te helpen om uit te leggen wat mormoon zijn voor mij betekende. Ik vertelde haar hoe geweldig het is om lid van de kerk te zijn, en dat ik door de leringen van het evangelie een beter mens kon zijn en de dingen in perspectief kon zien.

Ze keek me verbaasd aan en zei: 'Mormonen geloven niet in God.'

Ik probeerde om mijn lach in te houden; ik glimlachte en besepte dat dit mijn kans was om haar de waarheid te

vertellen. Ik legde een paar basispunten van ons geloof uit. Ik vertelde haar over het heilsplan en het belang van gezinnen. Ze leek me nog niet overtuigd, en dus getuigde ik tot haar. In die enorme luchthaven kreeg ik de moed om mijn getuigenis te geven over Joseph Smith, de hedendaagse profeet en apostelen, en over mijn liefde voor het evangelie en het Boek van Mormon.

Ik keek naar de klok. Ik moest mijn vliegtuig halen.

Mijn getuigenis werd die middag meer dan ooit tevoren versterkt. Ik was blij dat ik tot haar kon getuigen en dankbaar dat ik haar visie op de leden van onze kerk kon veranderen. Ik ben nu zelfverzekerder als iemand me vragen over de kerk stelt. ■

De auteur woont in Chihuahua (Mexico).

**President
Boyd K. Packer**

President van
het Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn
bijzondere getuigen
van Jezus Christus.*

Hoe kunnen we de Geest **WAARDIG ZIJN?**

Luister naar opbouwende muziek.

Spreek eerbiedig.

Bekeer je als je een fout maakt.

Kleed je fatsoenlijk.

Als je die
dingen doet,
wordt er over je
gewaakt en zal
de Heilige Geest
je leiden.

Mijn les over geloof

Emma R. (11), Texas (VS)

Enkele jaren geleden gaf ik een gezinsavondles over geloof. We hadden thuis veel over geloof gepraat omdat mijn oudere broer zich afvroeg waarom we geloof nodig hebben. Ik zaaide een meloenzaadje dat ik bewaard had in een kopje. Ik vertelde dat geloof als een zaadje is. Als je er goed voor zorgt, zal het zaadje uitgroeien.

We hadden nooit veel succes gehad met tuinieren. Maar ik hoopte dat ik dit plantje kon laten groeien zodat het een goed voorbeeld van geloof zou zijn. Ik zette het kopje in het raamkozijn en zorgde er goed voor. Ik wachtte en bad dat mijn zaadje zou groeien.

Ik had de hoop al bijna opgegeven, maar na een week zag ik eindelijk wat groen uitspruiten. Het bleef nog een week doorgroeien in het raamkozijn. Toen zochten mijn ouders met mij in een bloembed in de achtertuin een plekje uit om het uit te planten.

Ik zorgde goed voor mijn plant. Ik gaf hem water en verwijderde het onkruid. Het bleef maar doorgroeien. Ik was erg enthousiast!

Na verloop van weken ontdekte ik bloemen, en toen begon er kleine vruchten uit te groeien. We zagen zeven meloenen groeien aan de plant die uit mijn zaadje was gegroeid. Ik vond het een wonder, en een antwoord op mijn gebeden. De vruchten waren zoet, net zoals in Alma 32:42: ‘En wegens

uw ijver en uw geloof en uw geduld bij het verzorgen van het woord, opdat het wortel in u zal schieten, zie, zult gij er weldra de vrucht van plukken, die uiterst kostbaar is, [...] en gij zult u aan die vrucht vergasten totdat gij verzadigd zijt, zodat gij zult hongeren noch dorsten.’

Ik was erg blij met deze ervaring. En we leerden erdoor dat geloof een waar beginsel van het evangelie van Jezus Christus is. ■

JOUW BEURT

We willen graag samen met jou een zaadje zaaien: heb je er wel eens over gedacht om de *Liahona* te vertellen wat je meemaakt? We horen graag waar gebeurde verhalen over de manieren waarop jij het evangelie van Jezus Christus naleeft. Je kunt ons bijvoorbeeld schrijven wat er gebeurde toen een keer een van je gebeden werd verhoord, of toen je een vriend of vriendin had uitgenodigd om mee naar de kerk te gaan.

Je ouders kunnen je helpen met insturen: online via liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org of per post naar het adres op pagina 3. Zet de naam van je wijk of gemeente erbij, en dat je toestemming hebt van je ouders.

WAT IS ER ZO GEWELDIG AAN EEN LICHAAM?

Ons lichaam is zo belangrijk en heilig dat de Heer het een tempel noemt (zie 1 Korintiërs 3:16–17). En het is nog leuk ook om een lichaam te hebben! Met een lichaam kun je rennen, zingen, klimmen, lachen, tekenen, zwemmen, dansen en nog veel meer leuke dingen doen. En we kunnen ons lichaam gebruiken om te leren, mensen te helpen, een gezin te beginnen, en de wereld te verbeteren.

WAAROM HEBBEN WE EEN LICHAAM?

Voor onze geboorte, waren we een geest zonder lichaam. Er was heel veel dat we zonder lichaam niet konden doen. God stuurde ons naar de aarde om een lichaam te krijgen. We hebben een geest en een lichaam nodig om net zo te worden als onze hemelse Vader. (Zie LV 88:15.)

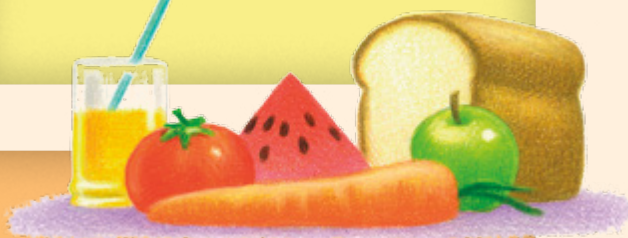
Mijn lichaam is een

EN ALS ER NOU IETS AAN JE LICHAAM IS DAT JE NIET FIJN VINDT?

Soms ziet ons lichaam er niet zo uit, of beweegt of werkt het niet, zoals we willen. Hoe ons lichaam nu ook is, we kunnen ervoor kiezen om er dankbaar voor te zijn en het te gebruiken om hier op aarde goede dingen mee te doen. Maar ooit staan we allemaal op met een volmaakt lichaam (zie Alma 40:23). God heeft ons lief, hoe ons lichaam er ook uitziet, en wij kunnen onszelf ook liefhebben.

WAAROM ZIET NIET IEDEREEN ER HETZELFDE UIT?

Er zijn lichamen in vele vormen, kleuren en maten, en dat past allemaal in het plan van onze hemelse Vader. Maar hoewel elk lichaam anders is, zijn we allemaal geschapen naar het beeld van God (zie Genesis 1:26). Dat betekent dat ons lichaam op zijn volmaakte lichaam lijkt. Elk lichaam is mooi omdat het een gave is van onze lieve hemelse Vader.

HOE MOET IK MIJN LICHAAM BEHANDELEN?

We moeten ons lichaam zo behandelen als we voor elke andere grote schat zouden zorgen — met liefde en respect. Onze hemelse Vader heeft ons door de profeten en het woord van wijsheid verteld wat slecht en wat goed voor ons lichaam is. We kunnen heel veel doen om voor ons lichaam te zorgen:

- gezond eten en zorgen voor lichaamsbeweging;
- fatsoenlijke kleding dragen en ons lichaam schoon houden;
- het lichaam van andere mensen respecteren;
- ons lichaam niet ontsieren met tatoeages of piercings;
- geen drugs, alcohol, koffie of thee gebruiken;
- spelletjes doen die veilig en leuk zijn, en niets doen dat gevaarlijk is.

Als we goed voor ons lichaam zorgen, kunnen we de Heilige Geest beter voelen.

**Zorgen we volgens Gods geboden voor ons lichaam, dan worden we gezegend!
(Zie Mosiah 2:41; LV 89:18–21.)**

TEMPEL

Marissa Widdison
Kerkelijke tijdschriften

Door de doop en bevestiging worden we lid van de kerk

Jennifer Maddy

Mariella kwam met een frons op haar gezicht thuis van school. ‘Wat is er mis?’ vroeg mama terwijl ze bloemen in de tuin aan het planten was.

‘Sonja beloofde met me te spelen, maar toen deed ze het niet’, zegt Mariella. Ze plofte naast mama op de grond.

‘Wat jammer’, zei mama. ‘Het is belangrijk om beloften na te komen. Volgende week, als je gedoopt en bevestigd wordt, doe je zelf hele

belangrijke beloften, die we verbonden noemen.’

‘Echt waar?’ vroeg Mariella. Ze keek uit naar haar doop.

Mama plantte wat gele bloemen. ‘Je belooft om de geboden te gehoorzamen. Je belooft ook om de naam van Jezus Christus op je te nemen. Wat belooft je hemelse Vader als je die dingen doet?’

Mariella dacht aan wat ze in jeugdwerk had geleerd. ‘Dat ik de Heilige Geest bij me heb.’

‘Dat klopt’, zei mama. ‘En je wordt dan ook lid van de kerk van Jezus. Hoe kun je je belofte houden om de geboden te gehoorzamen?’

‘Ik kan aardig zijn en de waarheid zeggen’, zei Mariella. ‘Wat betekent het om de naam van Jezus op me te nemen?’

‘Het betekent dat je probeert te leven zoals Hij en dat je doet wat Hij wil dat je doet’, zei

mama. ‘Wat kun je doen om zoals Jezus te leven?’

Mariella zat met een paarse bloem te spelen. ‘Ik kan op school bij het nieuwe meisje gaan zitten. En ik kan proberen aardig voor Sonja te zijn’, zei ze.

‘Dat zijn goede ideeën’, zei mama. ‘En als je van het avondmaal neemt, kun je aan je beloften denken.’

Mariella glimlachte. ‘Ik weet nog een andere belofte — de bloemen water geven zodat we een mooie tuin krijgen!’ ■

De auteur woont in Utah (VS).

Liedje en Schrifttekst

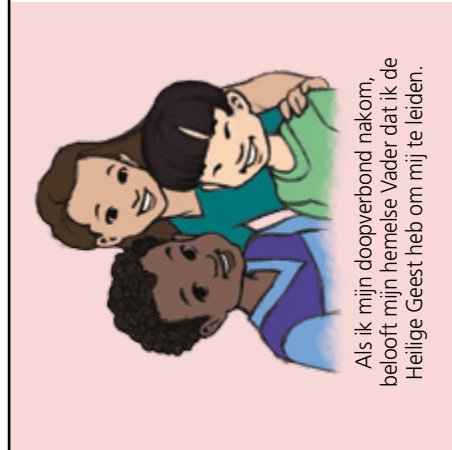
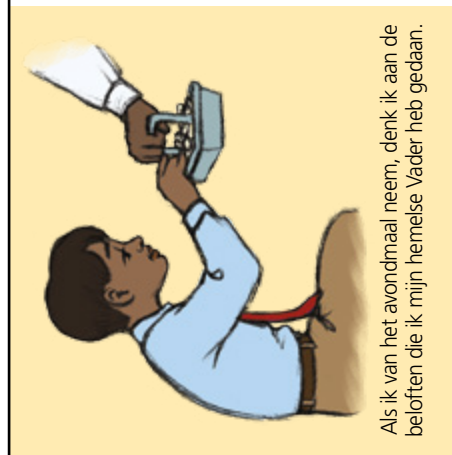
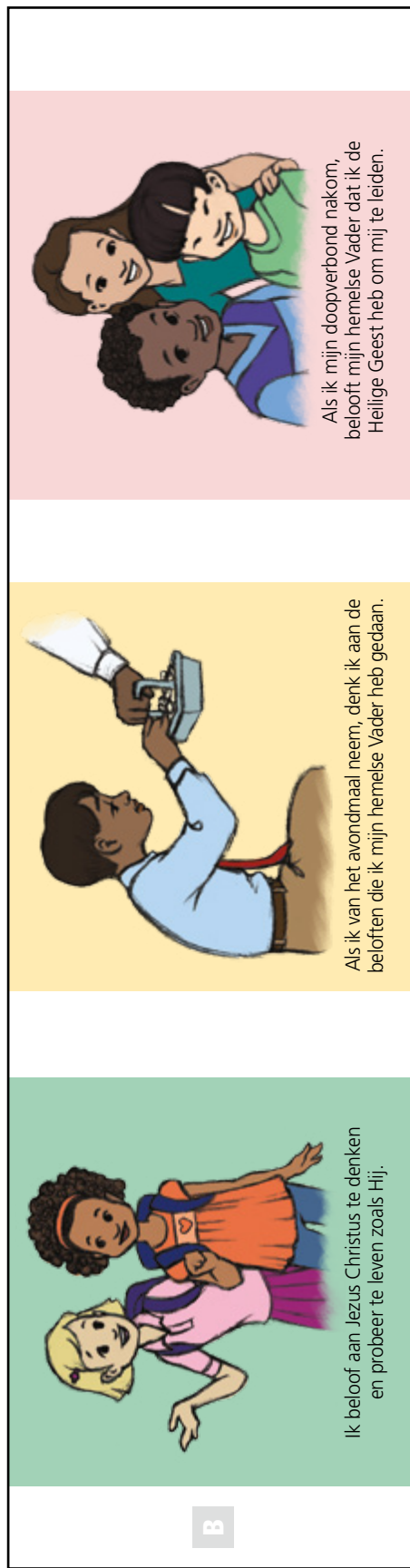
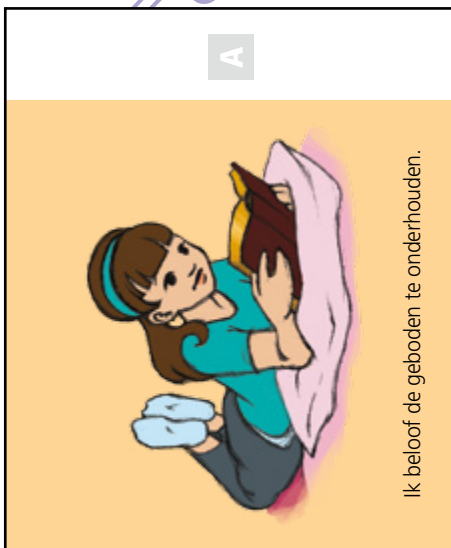
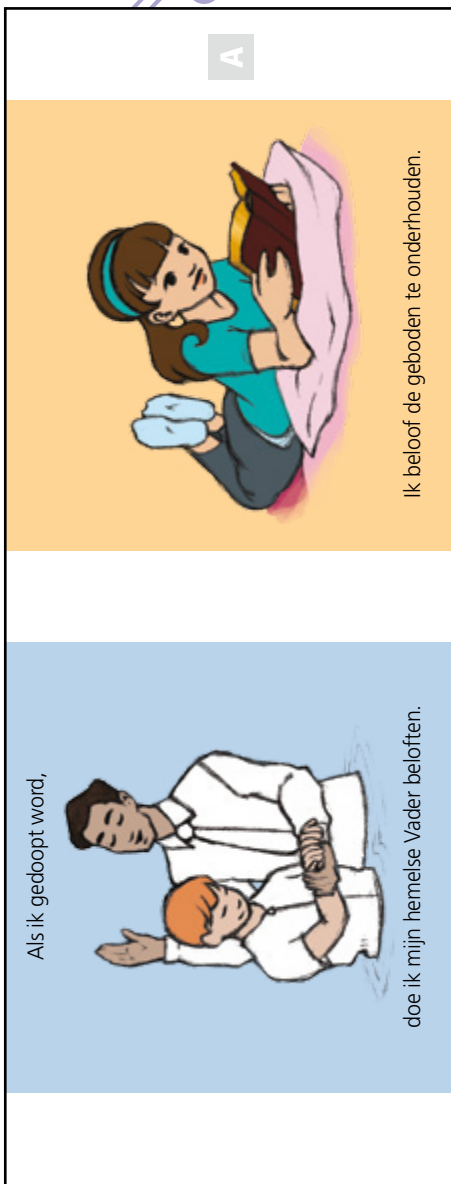
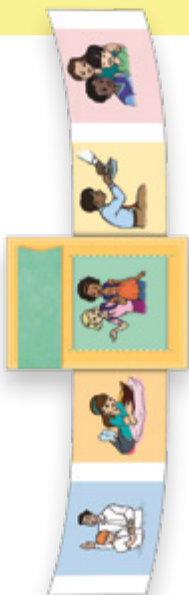
- ‘De doop’, *Kinderliedjes*, 54 (coupletten 1 en 3)
- Johannes 3:5

Ideeën voor een gezinsbespreking

Mariella bedacht manieren om haar doopverbond na te komen door Jezus Christus te volgen. Je kunt samen met de rest van het gezin nog meer manieren bedenken om op school, thuis, en op andere plekken meer op Jezus te lijken. Stel een gezinsdoel om tijdens het avondmaal aan het doopverbond te denken.

Ik kan mijn doopverbond nakomen

Om een film over je doopverbond te maken, knip je het kader en de plaatjesstrips uit. Lijm of plak de twee plaatjesstrips aan elkaar tot één lange strip (overall A en B). Lijm of plak het kader en de plaatjesstrip op stevig papier. Knip langs de onderbroken lijnen van het kader om twee sleuven te maken. Schuif de plaatjesstrip door de sleuven zodat de plaatjes aan de voorkant van het kader te zien zijn.

ONS PRIKBORD

Lesslie Q. (6), Ecuador

Lady Q. (9), Ecuador

Satya S. (11), Indonesië

'Het Boek van Mormon', William M. (10), Brazilië

In onze jeugdwerkpresentatie speelde ik een keer 'Lang geleden in de hemel' op de piano. Het jaar daarop leidde ik het in gebarentaal uitbeelden van 'Ik kijk graag naar de tempel'. Het jaar daarop was het mijn doel om 'If I listen with My Heart' [als ik met mijn hart luister] te leren. Ik weet dat de Heer me talenten heeft gegeven, dat ik ze moet ontwikkelen en ze moet gebruiken om andere mensen tot zegen te zijn — dan zullen mijn talenten groeien. Ik weet dat ik een dochter van God ben en dat Jezus Christus zijn leven voor mij heeft gegeven.

Luna Marisol I. (8), Argentinië

Ouderling
Eduardo Gavarett
van de Zeventig

Om te dienen

'Leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden' (Alma 37:35).

Ik ben in Minas opgegroeid, een stad in Uruguay. Toen ik zes jaar was, werden mijn moeder en mijn oudere zussen gedoopt. Mijn vader werd geen lid, maar hij vond het prima dat we naar de kerk gingen. Hij onderhield zelfs het woord van wijsheid en betaalde tiende.

We hadden een kleine gemeente die geen eigen kerkgebouw had. We kwamen bijeen in een huurhuis. Het huis had een klein zwembad in de tuin dat we voor doopdiensten gebruikten.

Toen mijn achtste verjaardag dichterbij kwam, zag ik erg naar mijn doop uit. Maar op de dag van mijn doop regende het en was het erg koud. Mijn moeder zei dat ik me misschien maar niet moest laten dopen vanwege het koude weer. Maar het was mijn verjaardag en ik wilde op die dag gedoopt worden.

Ik herinner me dat ik mijn witte kleren aandeed en het zwembad inging om me te laten dopen. Ik wist dat het water koud zou zijn, maar het voelde niet koud aan. Ik wist dat ik het goede deed, en ik had een warm gevoel.

Kort daarna werd er een kerkgebouw voor onze gemeente gebouwd. In die tijd konden kerkleden nog helpen met de bouw. Mijn taak was om gevallen spijkers en schroeven op te rapen zodat ze opnieuw gebruikt konden worden.

Het was een kleine taak, maar ik vond hem erg belangrijk. Ik leerde om te dienen, en het bereidde me voor op toekomstige kansen om te dienen in de kerk. Bedenk dat wat je nu doet belangrijk is, ook al ben je nog jong. ■

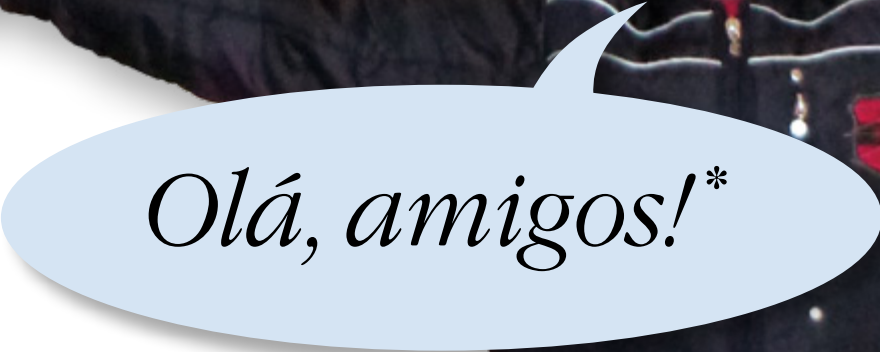

Ik ben Pedro uit Brazilië

Uit een interview door Amie Jane Leavitt

Pedro woont in het grootste land van Zuid-Amerika — Brazilië. Hij woont in Curitiba, de hoofdstad van de Braziliaanse staat Paraná. Pedro is graag bij zijn moeder en vader, zijn oudere broer en jongere zusje. Ze gaan graag samen naar de tempel en naar het strand. Pedro ziet ernaar uit om op een dag op zending te gaan! ■

** 'Hallo vrienden!' in het Portugees.*

Ik lees elke ochtend in de Schriften en bid met de rest van ons gezin voordat ik naar school ga. Mijn lievelingsvakken zijn tekenen en de geschiedenis van de Braziliaanse indianen. Ik heb niet veel schoolvrienden die lid van de kerk zijn. Ik vertel ze wat ik geloof en nodig ze uit om met me mee naar de kerk te gaan.

Ik hou van tekenen. Ik werk elke week urenlang aan mijn tekeningen. Ik ga ook graag naar de bibliotheek om naar boeken met kunst te kijken.

Ik ben gek op voetbal. Ik speel ook graag hapkido, een soort vechtsport uit Korea.

Mijn lievelingsverhaal uit de Schriften is dat Nephi naar Jeruzalem teruggaat om de platen van koper op te halen. Ik stel en bereik graag doelen. Ik ben van plan om mijn Onderscheiding Geloof in God te behalen voordat ik twaalf word.

IK KIJK GRAAG NAAR DE TEMPEL

Mijn familie gaat graag naar de tempel in Curitiba om door de tuinen te wandelen. Ik was nog maar vier toen de tempel werd gebouwd, maar ik herinner me dat ik bij de open dagen meeding met een rondleiding. Dat is een bijzondere herinnering.

KLAAR OM TE VERTREKKEN!

Pedro's tas is gepakt met enkele van zijn lievelingspulletjes. Welke van die dingen zou jij in je tas doen?

Heb je gemerkt dat in januari het paspoortstempel ontbrak? Je kunt het nu uitknippen en toevoegen!

Als ik groot ben, wil ik op zending. Ik wil graag op zending in Manaus, want dat ligt in de Amazonebossen. En daarna wil ik een baan zoeken als ontwerper.

Sarah liep en liep

Heidi Poelman

Gebaseerd op een waar verhaal

Sarah huppelde en sprong. Ze stond op het punt om met haar familie rond Silver Lake te trekken. Haar broer, Josh, rende vooruit.

Al gauw begon de zon op Sarahs armen te branden. Haar benen werden moe.

‘Maak je geen zorgen’, zei mama.
‘We zijn bijna terug bij de auto.’

Toen zag Sarah een dik oranje touw dat het pad versperde. ‘De brug is onbruikbaar’, zei papa. ‘We moeten teruglopen langs het meer.’

‘Maar ik ben zo moe!’ zei Sarah. Josh ging op de grond zitten en fronste.

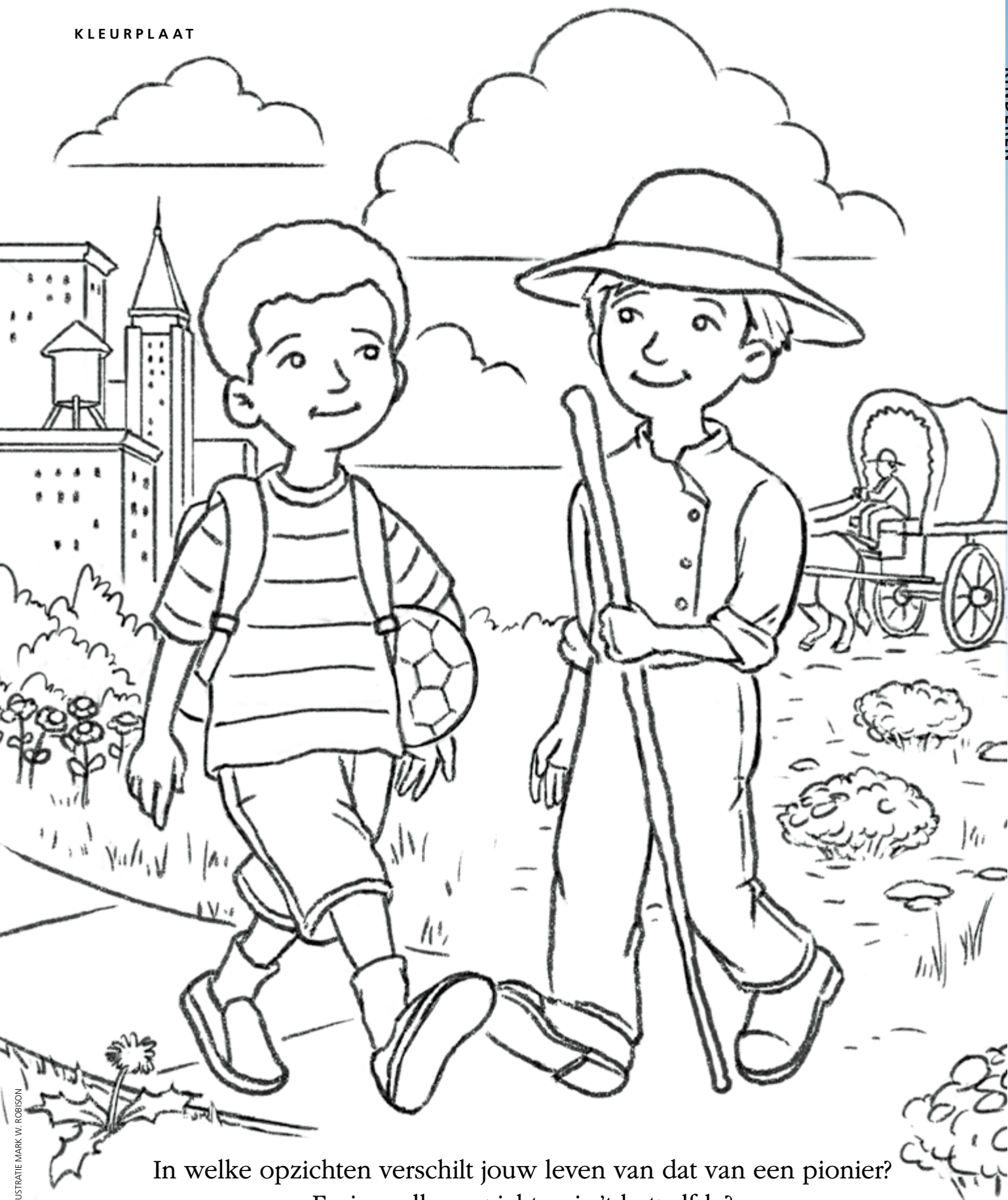
‘Herinner je je het verhaal van de pioniers nog?’ vroeg mama. Sarah knikte. Ze vond pioniersverhalen leuk.

‘Ze moesten heel ver lopen’, zei mama. ‘Soms was het erg heet, en soms was het erg koud. Maar ze bleven lopen. Toen ze in hun nieuwe woonplaats waren aangekomen, bouwden ze huizen en tempels.’

Sarah was blij dat de pioniers bleven lopen. Zij zou ook blijven lopen. Ze stak haar hand naar Josh uit. 'Kom op', zei ze. 'We moeten nog meer lopen.' ■

De auteur woont in Utah (VS).

In welke opzichten verschilt jouw leven van dat van een pionier?
En in welke opzichten is 't hetzelfde?

ILLUSTRATIE MARK W. ROBISON

LET OP DE OEVER

Richard M. Romney

Kerkelijke tijdschriften

En kanotocht naar een eiland in een nabijgelegen nationaal park leek de perfecte kans om een nauwere band met mijn zoon te krijgen. De Aäronische priesterschapsleiders en de jongemannen in onze wijk waren de tocht al maanden aan het plannen, en ik kon mee.

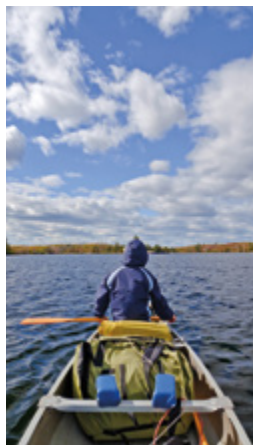
Mijn zoon McKay was in prima conditie, hij nam op de middelbare school aan drie sporten deel. Dat is waarschijnlijk de reden dat de leiders ons in dezelfde kano indeelden — ze wisten dat hij hard kon peddelen als dat nodig was. Ik had wat ervaring met het sturen van een kano, dus we leken een goed team te zijn.

En ik wilde graag de tijd op het meer gebruiken om te praten. McKay had het moeilijk gehad na de dood van zijn moeder, en ik was niet altijd zo goed in staat geweest om in te spelen op zijn behoeften en interesses.

We kregen instructie, we kregen een reddingsvest, we konden zwemmen, en we hadden ervaren leiders als gids.

We hadden alleen niet op de wind gerekend. We hadden enkele kilometers gepeddeld, waren het meer door het midden overgestoken en naderden de oever toen er een ongebruikelijk sterke tegenwind opstak.

De andere kano's slaagden erin de oever te halen, maar McKay en ik waren er nog niet met onze boot. De golven werden hoger en we dreven af terwijl we maar doorpeddelden en probeerden om vooruit te komen, hoe

Mijn zoon leerde mij een les in waar we op moeten letten en hoe we kunnen volharden.

weinig ook. Ik begon doodmoe te worden en kreeg het benauwd. Ik stak mijn peddel diep in het water en trok uit alle macht, in een poging om ons weer op koers te brengen, maar we leken precies op dezelfde plek te blijven.

We liepen kans om te kapseizen toen ik eindelijk hardop toegaf dat ik niet wist of ik de kracht had om door te gaan. Toen zei mijn zoon: 'Je kijkt naar de golven, pa. Zo kom je nergens. Je moet op de oever letten. Zie je die boom op de heuvel? Dat is ons doel. Houd die in het oog, dan halen we het.'

Hij had gelijk. Toen ik eenmaal de boom in het oog bleef houden, was ik in staat om op koers te blijven. Mijn armen kregen hun kracht terug. McKay riep in cadans commando's voor de slagen — 'Roei. Rust. Roei. Rust.' En we maakten gestaag voortgang.

We bereikten de oever, anderen staken een helpende hand toe, en we gingen zitten om op adem te komen. Die avond bespraken we in de tent als vader en zoon wat we hadden meegemaakt.

Samen dachten we aan de uitspraak van president Thomas S. Monson over de vuurtoren van de Heer: 'Hij wenkt ons in de stormen van het leven. Die vuurtoren roept: "Hierheen naar de veiligheid; deze kant op naar huis."¹

Die middag was een boom op de oever onze vuurtoren geweest. Toen ik de wanhoop nabij was, had mijn zoon me heel verstandig aangeraden om niet naar de golven te kijken, maar op de oever te blijven letten. En we hadden het samen gered, in meer dan één opzicht. ■

NOOT

1. Thomas S. Monson, 'Standards of Strength', *New Era*, oktober 2008, p. 2.

ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Thomas S. Monson fokte in zijn jeugd konijnen en **duiven**. Thomas, die bekend stond om zijn gulheid, gaf met Thanksgiving de **konijnen** die hij als huisdier hield aan een gezin dat voedsel nodig had, en met Kerstmis zijn **treinwagon** aan een jongen die geen cadeautjes had gekregen. Hij ging al jong werken voor de uitgeverij van *Deseret News*. Als apostel stichtte hij de eerste ring in Oost-Duitsland en kreeg hij voor de kerk vergunning om de **Freibergtempel** te bouwen. President Monson heeft alle leden van de kerk opgeroepen om mensen in nood de helpende hand toe te steken.

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

Volmaakt **WORDEN** in Christus

p. 42

Als we de verzoenende liefde begrijpen die de Heiland ons mildelijk geeft, kan dat ons bevrijden van de onrealistische eis van volmaaktheid die we onszelf onterecht hebben opgelegd.

VOOR JONGEREN

p. 48

GODDELIJKE VERBONDEN LEVEREN STERKE CHRISTENEN OP

Hoe geven onze verbonden met God ons kracht? Hier vind je drie manieren.

VOOR KINDEREN

Mijn les over geloof

Emma kweekt meloenen om haar familie iets meer over geloof te leren.

p. 67

